

ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜ୍ୟର ଆୟୁର ପରିମାଣ ଓ
ବ୍ୟାପକ ଲଦ୍ଧିତା ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ିଥିଲା ।”
ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦିକାର ଅନ୍ୟ ସୁଲକ୍ଷଣ କୁଣ୍ଡଳାଏ
ଯେ ପଞ୍ଚାଏତମାନେ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କେତେ
କର୍ମଗ୍ରହଙ୍କର ଦାନା କାଟି ଦେଲେଣି ।

ଏଥରୁ ନିଃସମ୍ମାନକୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ପ୍ରକାଶରେ ମୟୁରଭଣ୍ଡରେ ଏକ ପଞ୍ଚାଏହ ବହିଆଛି ଏବଂ ଏହା ପାଲିମେଘର ଅଦରରେ ହୋଇ ଥିବାର ସେ ଲେଖାଥାରୁ ବ୍ୟାକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ବ୍ୟଙ୍ଗୋଳ୍ଲି ଭଲ ଅନ୍ୟ କିଛି ଜ୍ଞାନ କରି ନ ପାରୁ । ପାଲିମେଘ ସତ୍ତାର ନିୟମାବଳୀ ଅବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଅବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଶର୍ମିତ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଜନସାଧାରଣ ମନ୍ଦିରରେ ଭାବରେ ଭାବରେ ଭାବରେ ପାରେ ବିନାହିଁ ଅବସ୍ଥା ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଧାନ । ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନେ ଏକମତି ହୋଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେ ମୟୁରଭଣ୍ଡରେ ପାଲିମେଘ ବସି ଗଲା ଏହା ଏକପ୍ରକାର ବାସନ୍ତାବ୍ଦୀ ବିଷୟ ଅଟଇ । ପୁଣି ଆରୁ ପାରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ସୁପରଶେଣ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଜ୍ଞାନପାରିରେ ଭଲ କଥା ହୋଇଥାରୁ ତାହା ହେଲେ ଅନ୍ତରି କୌତୁକର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଧ କରୁଛି ପଞ୍ଚାଏତହାର ପ୍ରକାଶ ରାଜ୍ୟର ନିଷ୍ଠିତ କରିବା କାରଣ ମହାରାଜା ଉତ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ରହିରେ ସୁରଶେଣ୍ଟର ସାହେବ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ ମହାରାଜା ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ପଞ୍ଚାଏତକୁ ଅର୍ପଣ କରିବା କରିବ ଅଟଇ ସେବେ ତାହା କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ବି ମହାରାଜା ଭାବରେ ଶୈଖର ସମସ୍ତ ଆୟ ବିଷୟ କରିବେ । ଏପରି ହୋଇଥିଲେଇ ମହାରାଜାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦିତ ପରିସାମା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏକାବେଳକେ ଏତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନ ବିଳ୍ପି ନାହିଁ । ଅନ୍ତରଃ ପଞ୍ଚାଏତଙ୍କ ସକାଶେ କି ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାରୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଭାଙ୍ଗନ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଆପାରଃ ଏ କାର୍ଯ୍ୟହାର ମହାରାଜାଙ୍କର କେବଳ ଦୁଇଲଭା ଏବଂ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ତରଃ ପ୍ରମୃତର ପରିଚୟ ପ୍ରାଣ ହେଉଥାଇ । ଗତବର୍ଷ କମ୍ପ ଭାଙ୍ଗର କିଷ୍ଟ ପକେ ମହାରାଜା ଅନେକମୁଦ୍ରା ଇଂରାଜୀ

ପଦ ବିଶ୍ଵ କର୍ମଶଳର ସୁନ୍ଦର କଥାଲେ
ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କଙ୍କାରୀ ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ-
ଅଛି ତାହା ଦେଉବାରେ ଆସିଲା । ଏବର୍ଷ
ସୁଣି ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ବସିଲା । ସୂଚିରୁ ମୟୁରରଙ୍ଗ
ଦରବାରରେ କୌଣସି କଥାର ଅପ୍ରଭୂତ
ନାହିଁ କେବଳ ତେଜିବଡ଼ ଶକ୍ତିର ଶାସନ
ଭାର ବହିବା ପେଗ୍ୟ କଣେ ଉପଧୂଳୁ ଲୋକ-
ର ଅଭାବ ଅଛି ମହାରଜା ଏହାକୁ ସମାଜ୍ୟ
ଅଭାବ ମନେ କରିପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତାହା ଦୁଃଖୁତ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶକ୍ତିର ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ କଦାଚ ଉତ୍ତମବୁଦ୍ଧି
ଗୁଣବାର ଆଶା ନାହିଁ ।

ମୟୁରହଞ୍ଜର ସେଉଁ ପ୍ରକାମାନେ ମହାଶଙ୍କାଳ
ବରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମରେ ନା-
ଲିଖ କରିବା କାରଣ ବାଲେଷରକୁ ଅସ୍ଥିତ୍ୱରେ
ଏବଂ ସେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ମହାଶଙ୍କା ରାଜ କରି ଦେଇ
ଗଲେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇ
ଲୁଟ୍ରପାଠ ରଚାଯି ଅଭ୍ୟାସୁରମାନ ଆରମ୍ଭ
କରିଥିଲୁଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା
ନିମିତ୍ତ ବାଲେଷରକୁ ପୁରୀପ ସାହୀପ ପାଇ-
ଅଛି ଏବଂ ଅଶିଷ୍ଟଶ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ଵର ବାରୁ ନନ୍ଦ-
କଶ୍ପରଦାସ ପଢ଼ାଇଲା ସେଠାକୁ ଯାତା କଲୋ ।
ମହାଶଙ୍କା ପ୍ରାୟ ଜ ୮୦ ଶ ବିଦ୍ରୋହଙ୍କୁ ଗିର-
ପାଇ କରିଥିଲୁଁ । ଗୋଲମାଳ ନବାରଣ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରର ଭଲକ ହୁଣେଶ୍ଵିଳୀ ଯତ୍ତ ସ୍ମୃତି
କଦିମାଲୟର ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ବାହାର କରିବାରେ
କିଛି ଅଧିକ ଉପର ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଆମେମାନେ ଗତ ସପ୍ତ ହବେ ଖାଣ୍ଡା ଶ୍ରୀ ପୁସ୍ତକ
ଉପହାର ପାଇ ଥିବାର କୃତଜ୍ଞତା ସହିତ ସ୍ବା-
କାର କରୁଥିବୁ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରପାଠ୍ୟ
ଶ୍ରୀକ ଶା ପଣ୍ଡିତ କପିଲେଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟାଦୂଷଣଙ୍କ
ରଚିତ ଗ୍ରନ୍ଥର ଚର୍ଚା ସମ୍ବରଣ ଅଟଇ ସ୍ଵଭାବମୁଣ୍ଡ
ତହିଁର ସମାନୋଚନା ଅନାବଣ୍ୟକ । ଅପର
କିମ୍ବାଣ୍ଟି ପୁସ୍ତକ ନୂହନ ଅଟଇ ଯଥା; ବାଲଧ୍ୟ
ଶିକ୍ଷା ୨ ପ୍ରକାର, ଏବଂ ସରଳପାଠ୍ ।
ବାଲଧ୍ୟଶିକ୍ଷା ୨ ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ କେ-
ବଳ ଆକାର ଗତ ନୋହିଁଲେ ଦୂରଥିରେ
ସମାନ ବିଷୟ ଅଛି । ଏକଣ୍ଟାଙ୍କ ଏହି ପର୍ଦ୍ଦିକା
ଆହୁତିର ପୁଣ୍ୟ ଖାଣ୍ଡା ଅଟଇ ଏଥୁର ଆର-
ମୂରେ ଅବଧାନକୁ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଉପଦେଶ
ଦ୍ୱାରା ଯାଇଥିର ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣମାନେ ଅଛି ବୁଦ୍ଧି

ଆକୁଳରେ ଶ୍ରୀପା ହୋଇଅଛିନ୍ତି ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧି
ବାଲ୍ୟ ଅବା ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ବୋଲି ଯାଇ ପାରେ
କାରଣ ସ୍ଵଦୁ ବାଲକମାନେ ଏଡ଼େ ବଢ଼ିଥାଏଥି
ଥର ପାରିବେ ନାହିଁ । ଅପରାହ୍ନରେ ଏ ସମସ୍ତ
ନାହିଁ ସ୍ଵରଗଃ । ଏହା ସ୍ଵଦୁ ବାଲଦଶିକ୍ଷା ଥିଲେ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଭୂମିକା ଏବା ଅଟଇ ଏବ ଉଚ୍ଚିଲୁ
ଜଣାଯାଏ ସେ ପ୍ରତଳିତ ବର୍ଣ୍ଣବୋଧକ ଇତ୍ୟାଦି
ପୁସ୍ତକରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞବଥରୁ ସେ ସମସ୍ତ
ଏ ପୁସ୍ତକଦ୍ଵାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଯଦିଯପି କି
ଆମେମାନେ ସେ ଅଭିମାନ କିମ୍ବ ନିଷ୍ଠିତ କର
ପାରିଲୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତହିଁର ବ୍ୟସ ନାହିଁ
କାରଣ ଯେ ସ୍ତୁକେ ଶାୟକ୍ରି ବାରୁ ରଧାନାଥ
ରାୟ ଏବ ବାରୁ ଦ୍ୱାମାପ୍ରଧାନ ଦେ ମନ୍ଦାଶୟକ୍ରି
ବାଚନକ ଉପଦେଶାନୁସାରେ ଶ୍ରୀ—
(ମନ୍ଦରତ୍ନ ଆପଣା ନିମ୍ନ ଗୋପନ କରିବାର

(ପ୍ରକର୍ତ୍ତା ଆପଣା ନାମ ଗୋପନ କରିବାର
ଭାଷ୍ୟ ଦୂର ପାଇଲୁ ନାହିଁ) ଦ୍ୱାରା ଉଚିତ
ଦୋଷ ଅଛି ସେ ସୁଲେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥାନର
ନିରବାକୁ ହେବ ଯେ ଏ ଧୃତିକ ଦ୍ୱୟରା ଭାବୁ
ଅଗ୍ରବ ଥିଲା ଏବଂ ଏହିମାନ ଏକା ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର
ହେବ ।

ସରଳପାଠର ରଚୟିତା ଶ୍ରୀ ଅର୍ଦ୍ଧବନ୍ଦୁ କି-
ଲାଇ । ଏଥରେ କୌଣସି ଭୂମିକା ବିମା ଶିଳ୍ପୀ
ବିଭାଗର ମୋହର ଅଙ୍କିତ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ବୋଧ କରୁଁ ଏହା ଯଥୋତ୍ତର ସାବ-
ଧାନତା ପୁଷ୍ଟକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହିଁ । ପୃଷ୍ଠା ୪୨
ଶୁଭ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ପାଞ୍ଚାଶ୍ଵର
ପଢ଼ି ପିତା ବୋଜଲ ଏବଂ କାତ ପିତା ଏମନ
ଏକ କି ତିଲ ପଦାର୍ଥ ଏବଂ ଗୁଡ଼ ଶୁଖ କି ପା-
ଣୀପା ପିର ଛର ପାଇଲି ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ସୁଶ୍ରବ କିପୋଟୀ କଲେକ୍ଟିର ଦୂମ୍ବ ବାହୁ ଘେରିଥିଲେ
କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାର୍ଷିକରେ ଏଠାରୁ ଅଧିକେ ଓ ଏଠାରୁ
କିପୋଟୀ କଲେକ୍ଟିର ହରେକୁ ବାହୁ ସୁଶ୍ରବ କବଳ
ହେବେ ହେବେ ଶଶୀରୀବା ।

ଗୋପାଳକିଷୁ ମଠରେ ସେଇଁ ପଦ୍ମମା କରନ୍ତିବା କବି-
ଶର୍ମୀ ଏବଂ ଶର୍ମୀର ମୋହମ୍ମଦିଙ୍କା

ମିଳନବିଧି ପଦ୍ଧତି କରିବାର ପୁଣେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା ସେ
ଅପରାଧ ହୋଇ ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର କଥା ଧ୍ୟାନାଳକ୍ଷଣରେ ସୁରି କବାହ ଛୁପିଲୁଣ୍ଡ-
ରେ ନରରଥାରୀ ଗ୍ରୁମ୍ଭେକଳୁ ମିଥ୍ରାନ ବ୍ୟୋକଳର ଅନ୍ତରେ
ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟୋକ, ଭରଣ ଓ ଶାରୀଏତମାନଙ୍କ ଦିନେ,
ରେମ୍ବା ଓ ନରରଥାରୀ କୁ ଯୁଗମାଳକୁ କିନ୍ତୁ, ଅଭ୍ୟାସ

ବିଜ୍ଞାନ ମାଲ୍ଯ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୬ ବର୍ଷ

୧୯୫୮ ଶତାବ୍ଦୀ

୧ ୦୦ ଦିନ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସତ ଡାର୍ଚେ ମରିଛା । ମୁଖ ଦେଇବ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଉତ୍ସବର ଶଳକାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟଦିଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୧୫

ମଧ୍ୟସଲାଦୀର ଜାତିମାଧ୍ୟର ଟ ୧୫୦

ବିଜ୍ଞାନର ଲେଖନେଷ ଗବର୍ଣ୍ଣର ନିୟମ କର ଅଛନ୍ତି କି ଧାର୍ମିକଦ୍ୟାର ବିଷ୍ଵାର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସବର ମରିଛା । ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନକ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବର ମରିଛା । ଲେଖନେଷ ଦେଇ ଶିଳ୍ପ ଦିଶ୍ୱାରେ ଦେଇ ଶିଳ୍ପ ଦିଶ୍ୱାରେ । ଏବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରଜଣ ସେନିକ ବିଭାଗରେ ନିୟମକୁ ଉତ୍ସବର କାରଣ କମାଗ୍ରର ଉତ୍ସବର ଉତ୍ସବର ଉତ୍ସବର ପ୍ରେରଣ ଦେବେ । ଏବଂ ବାଙ୍ଗ ଗୁରୁତବ ବିଭାଗ ଏବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ସବର ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଦାୟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବେ । ଏବଂ ଲେଖନେଷ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମନ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି କି ମୋଟାବାରିକ ପ୍ରୋତ୍ସହନ ପ୍ରତି ସଥେତି ଦୃଷ୍ଟି ବିଜ୍ଞାନର ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଟାବାରି ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ସେ କଲିବାରା ଶିଳ୍ପ କର ଅବଶ୍ୟକ ଆପଣା ବାସପ୍ଲାନରେ ରହ ତିବିଶା କର ପାଇବ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଣା ଦେଇ କଟକରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକାରଣ ବିନୋଦପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ।

ସମ୍ବ୍ରଦ ଉତ୍ସବର ବିଭାଗୀୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏକ ପ୍ରକାର ଗୋପକରେ କରୁଥିଲା । ଫର୍ଜିଦା ଓ ଅଦାଲିତଙ୍କ ମୋକଦମା ଅବି ନ ଥିବା ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସେଷ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି କହିବାକୁ ଉତ୍ସବର କରିବେ ଏବଂ ଭାବାବର ନିଷ୍ଠି ଶେଷ ହେଲାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସକଣେଷ ଦୂରାନ୍ତ ଧାଠକାନ୍ତେ କଲାନ୍ତୁ ଜଣାଇରୁ । ଶିଳ୍ପ ଦିଶ୍ୱାରେ ଏପରି କେବେ ଉତ୍ସବର ଶୁଣା ନାହିଁ ।

ଭାରତୀକ୍ୟୋଗେ ସିମିଲାରୁ ସବାଦ ଅବି-ଅଛି କି ତଳମାସ ତା ୨୯ ରଖିବେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସବର ସେଲା କଲାରକୁ ପ୍ରତି ଦେଇ ବାହାର ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅମିରର ସେନ୍ୟମାନେ ସେହି ଦିନ ସମସ୍ତ ସହର ପ୍ରାନମାନ କିମା କର ନେଇଲେ । ତେଣୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏପରିକୀକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରଦାର ଓ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଉତ୍ସବର ସେନାକୁ ବିଲାର ଦେବା କାରଣ ଶିଶ୍ରେଷ୍ଟ ଅଧିକାରେ । ସରଦାର ମହାନ୍ତି ହିସିଶାନ କି ସେ ଅମିରଙ୍କ ପରାକ୍ରମକୁ କଲାରର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଦୋହରା ଅଛନ୍ତି କର୍ଣ୍ଣୀଲ ସେବାକଳକୁ କେତେଟା ବଜାଁ ଗୋପ ମାଗିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେତା ଉତ୍ସବର ପରଦର୍ଶରେ ଉତ୍ସବର ଗୋପ ଏବଂ କେତେବୁଦ୍ଧି ବରଦାର

ବନ୍ଦୁକ ଦେଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧବଜ୍ଞାନ ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସମ୍ବନ୍ଧକ ବିନ ସହିତ ସେନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କରୁ ଥିଲା । ଏବଂ କନାରର ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ପାହାକ ପ୍ରତି ଅନୁକୂଳ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । କଥାକୁ ହୁଅର ସେ ଆଗମି ଜ୍ଞାନର କି ଅଗସ୍ତ୍ୟ ସରବର କନାର ଅକମଣ କରିବେ ।

ତଳମାସ ତା ୧୫ ରଖି ଅଭି ପ୍ରାତିକାଳରେ ବିଜ୍ଞାନ ଲର୍ଜ ବିଜନସପିଲଜ ସାହେବ ରହ ସମ୍ବାଦରୁ ଯାଦା କଲେ । ମୁକ୍ତ କୁଳରେ ସେ ବିଶେଷ ଧୀତା ଶୈଶ କର ନ ଥିଲେ । ଏବଂ ପ୍ରାଣ ସିବା ପର୍ବତ୍ତ ସମ୍ବ୍ରଦ ସତ୍ତଵ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସବରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଲରେ ଏ ଜଣେ ମହା ବଜମାନଙ୍କ ଥିଲେ । ଲଙ୍ଘଣରେ ଏକା ଗ୍ଲାଡ଼ିଆର ସାହେବ ଛାଡ଼ା ଏହାଙ୍କ ପରି ଆଉ କେହି ନ ଥିଲେ ଏହି ସଦ୍ୟପି କି ଗ୍ଲାଡ଼ିଆର ସାହେବ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଦୀ ପରି ଅଟନ୍ତି ଉତ୍ସବର ଏହାଙ୍କ ସବାଦ ଅନୁଭବ ମାନ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ମୁକ୍ତ ଦୂରାନ୍ତ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ବୁଦ୍ଧି ନିମ୍ନରେ ସେ ସଥେଷ କେନ୍ତା କରିଥିଲେ ଏହାଙ୍କ ଶେଷ ମାତ୍ରା କାଲଟା ସଦ୍ୟପିକ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପରାକ୍ରମରେ ସହିତ ହେବାର କରିବାକାରଣ ଥାରୁ ନାନା ପ୍ରକାର ଅମଶକ୍ଳ ଉତ୍ସବର ହେବାର କରିବାକାରଣ ଥାରୁ ଏହା କୋରି ଏହା-

ପ୍ରାର୍ଥନକଙ୍କ ପରାକ୍ରମର କଥା ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବେ ଯାଦା ଲେଖିଥିଲୁ ଗାଦା ଅବଧି କରିଥିଲୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସବର ଅଛି ଗୋଟାଏ ଭାବା ମାମଜା ବାହାରଥାର । ମାମଜାଟ ସହଜ ନୁହଇ । ଜଣେ ପରାକ୍ରମକଙ୍କ ଉପରେ ଜେହାଟୀ ଉତ୍ସବର ବାହି ଉତ୍ସବର ସାଦ ଦେ କାଳ ଅପରାଧର ଅଭ୍ୟାସ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର ପରି ସାହେବ ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଟ

କର ପଳକାର ପାଣ୍ଡିର ଏହି ବୌଧଳର ପ୍ର-
ଶଂଖ ବରବାରୁ ଦିନର ହୋଇ ନ ପାରୁ ।
ଏହାଙ୍କର ଚକ୍ର ଗଞ୍ଜ ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ଥିଲା
ଏହି କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଉତ୍ସମ ନବନୀଧାସ ପୁସ୍ତକ
ପ୍ରକାଶ କର ସୁଲେଖକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାଖ
ହୋଇଥାଇଲା । ମୃଜ ସମ୍ପଦରେ ଦିନାଙ୍କର ବସ୍ତୁ
ବ ୨୨ ଷ ହୋଇଥିଲା ।

ମୟୁରହଞ୍ଜ ଗୋଲମାଳର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଦେଶ
କର ଉତ୍ତଳ ଦର୍ପଶର ସନ୍ଧାନକ ପୁନଃ କହୁ
ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ମହାଶଳାଙ୍କର କିଣ୍ଠ ଦୋଷ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ବାହାର ଦୋଷ ତାହା ସେ ଯୁଦ୍ଧ
ବର କହ ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ତରେ ମହାଶଳାଙ୍କର
ପୁରୁ ସୁଖନାଚି ରକ୍ଷା ନମିତ ଅମେସାନେ ଏକା-
ନ୍ତୁ ଅଶା କରୁଁ ସେ ଦର୍ପଶର ମନ୍ତ୍ର ଯଥାର୍ଥ
ହେଉ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ବିବିଧ ପ୍ରକାଶ ହେବା-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ଶଳ୍କ୍ୟର
ସୁଧାସନ ନମିତ ମହାଶଳା ଦାୟୀ ସେପୁଣେ
ପହିର ବିଧାତା ବହୁଅଛି ସେପୁଣେ ପ୍ରକୃତ
ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାଶଳାଙ୍କର
ମୁଣ୍ଡି ନାହିଁ । ମହାଶଳା ବୋଲନ୍ତ ବି ପ୍ରକାଶା-
ନେ ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇ ଶାଶ୍ଵତଙ୍କ କରୁ ଅଛନ୍ତି
ଏଣେ ପ୍ରକାଶାନେ ଏଠାରେ ଅସି ଶୂନ୍ୟମେଣ୍ଡ୍‌
କ୍ରମ ନିକଟରେ ଶୂନ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି କି ବି-
ଦ୍ରୋହାଥବ କିଣ୍ଠ ନାହିଁ ମହାଶଳା ଅକାରଣ
ତାହାଙ୍କ ତୋଷି କରୁଥାନ୍ତି । ଅମେସାନେ ଥାଶା
କରୁଁ କି ଅଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବାରୁ ନନ୍ଦିଶୋଭଦାସ
ଦର୍ପଶର ବନ୍ଦୁର ବନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗେ ମୟୁରହଞ୍ଜର
ଆହୁନ୍ତରକ ସମୟ ଦିବରଗ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ କରିବେ । ବେମ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନ ହେଲେ
ଦର୍ପଶ ଦିବରା ହୋଇ ନ ପାରେ । ସପର-
ଦେଶ୍ୟସର ନିକଟରେ ସେତିବେଳେ ପ୍ରକା-
ଶାନେ ଶୂନ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେବେ ସେ ସମୟ-
ରେ ଉଚିତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦୋକାନାଢା ତେବେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କନ୍ଧିବଳ ପଠାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ନ ଆନ୍ତା । ଉପରିତରପୁ କାହିଁ
କହାଗ ତିବର ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ଗନ୍ଧ ସୋମବାର ଅଧିକାନ୍ତ କାଳରେ ଏଠା
ମେତିକେଳୁ ପୁନର ବାର୍ଷିକ ଧାଉଗୋପିକ ବି-
ଚରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜେଜନରଳ ହାସଧାରାଳ-
ଠାରେ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃତ କମିଶ୍ଵର
ସାହେବ ସଜ୍ଜାପତର ଆସନ ଗୁଡ଼ା ବାହୁମନ୍ତ୍ରେ

ଏବଂ ଏ ଲଗଭାଷୀ ଅଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧକ ଉଚ୍ଚାରଜ
ଏବଂ ଦେଖିଯ ବହୁଲେବମାନେ ଦର୍ଶକ ସ୍ଵରୂପ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ । ଆଜି କାହିଁ ଅପରିନ୍ଦ୍ରିୟ
ହୋତୁ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ହେଉଥିବାରୁ ବେଷ୍ଟ କୁଆର
ବିପ୍ରର ଅମନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତି ରପ୍ତିତ ହେଉଥାରିଲେ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦସ୍ଵରୂପ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ପଣ୍ଡାର ଫଳ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ତହିଁ ନିମିତ୍ତ ଭାକ୍ତର ଶ୍ରୀବାର୍ତ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ
ଶିକ୍ଷକମାନେ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟକି । ଏ
ବର୍ଷ ଶେଷ ସଂଖ୍ୟା ଦେବାନିମିତ୍ତ ଦସ ଜଣ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ଟ ଶ
ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥାଇଲୁ । ପଣ୍ଡାର ନିୟମ ଗତ
ବର୍ଷଠାରୁ ବିଛି କଠିନ ହୋଇଥିଲେହେଁ ଏବେ
ଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ବଢ଼ି ସୁଖର ବିଷୟ
ଅଟକ ଏବଂ ପଣ୍ଡାକମାନଙ୍କ ମନ୍ଦବ୍ୟବୁ ଜଣା-
ଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀମାନେ ପ୍ରଶଂସାର ସହିତ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ହୋଇଥାଇଲୁ । ମୂଳର ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ପଣ୍ଡାର
ଫଳ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଆଶାକର୍ତ୍ତ୍ଵ କି ଯେତେ ଶ୍ରୀ ଏ ମୂଳରୁ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ଦେଇଥାଇଲୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସରକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ନ ପାଇଲେ ଉଗ୍ରୋଧାବ ହେବେ
ନାହିଁ । ସାଧୀନ କୁଦବସାୟଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଲୋକ
ସରକାର କବରତାରୁ ଅର୍ଥକ ଉପାର୍କିନ କିମ୍ବା
ପାର୍କିନ୍ତି । କେବଳ ତେଣୁ ଓ ଯହ ଦେଲେ
ହେବା । ସେହିମାନେ ଶାରୀରିକୁ ଶିକ୍ଷିତ
ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ
ଉତ୍ତମ ଚକ୍ରା କରିବା ନିମିତ୍ତ ସବ୍ବଦା ରେଣ୍ଡା
କରିବେ ସେ କଦାଚ ଉପକାର ରହିବେ ନାହିଁ ।
ତିକ୍ତବର ନେତା ସବ୍ବଦା କେବଳ ସୁତିକ୍ଷନ
ମିଳିବା ଦୟତିର ।

ଅମାଲରେ ଦୋଡ଼ାବୌଡ଼ି ସକାଶେ ବଢ଼ିଛି
ଟଙ୍କାର ବାଜି କଣ୍ଠପୁନ୍ତ ପ୍ରକବର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ-
ଲିଯା ତ ଦୂରଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା ହେଉଥିଲା
ଏହି ସେହି ମାନେ ବାଜି କଣ୍ଠପୁନ୍ତରେ ସେମାନେ
ବିପ୍ରର ଟଙ୍କା ଲାହ ବିରୁଧିଲେ । ସିନ୍ଧିକନ କମ୍ପା-
ନ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦେବା ସଂଗ୍ରହ ଚରବା
ଏହି ଅନ୍ତରାଳ ବାର୍ଷିକାର ଏହି ବାଜିର ବିପ୍ରର
ସହାୟତା ବିରୁଧିଲେ ଆନନ୍ଦରେ ଏପରି କାହିଁ
ଲିଖାଯବା ନିଷିଦ୍ଧ ଅଟର ବୋଲି ବିନ୍ଦିକନ
କମ୍ପାନୀ ଗୋପନିଭାବରେ ବେଳାମୀ ପ୍ରକାଶରେ
ଏକାର୍ଥ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାଲେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବ ସଜ୍ଜିଷ ଏ କମ୍ପା-
ନିକୁ ନିରାପାର କରି ଗଲାଣ ହେଉଥାଏ ଏହି

ଅମ୍ବାଲର ତେସୁଟ କମିଶ୍‌ରଙ୍ଗ ନିକଟରେ
ମୋକଦମା ଦାସ୍ୟେର ଥିଲା । ଗିରପ୍ରାର ହେବା-
ଦିନ ଠ ୧୫୦୦୯ ଟାଙ୍କଟ ବନ୍ଦୟ ହୋଇଥିଲା
ସମ୍ମରଣ କଞ୍ଚାଗ ଅପରାଧ ସ୍ଥିକାର କର ଦିଲ୍
ପଥରକୁ ଏଗର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଜାହଁ ବୋଲ
ଏକବରନାମା ଦେବାକୁ ଶକ ଅଛନ୍ତି ଏହି
ସ୍ଥିକାର କରିବା ଦନ୍ତାରୁ ଏ ସମ୍ମରଣେ
କୌଣସି ଉଚ୍ଚିପତ୍ର ଶୁଦ୍ଧି କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
ସାହାଠାରୁ ପେତେଟଙ୍କା ନେଇ ଅଛନ୍ତି ମେ
ସମସ୍ତ ଫେରାଇ ଦେବେ କମ୍ପାନିରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଠ ୧୦୦୦ ଟା ଲେଖାଏ
ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଏ ଅପରାଧର ବ୍ରଜତମ ଦଣ୍ଡ ଅଟଇ ।
ଏତେବନରେ ଏ ବୃଦ୍ଧ ସୁରତିଶେଳଙ୍କ ଏକା
ବେଳକେ ଉଠିଯିବାର ଉପାୟ ହେଲା
ସେବେ ରେବାଦାତାଙ୍କ ନାମ ଏ ମୋକଦମା
ସମ୍ମରଣେ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ଵାରା ତେବେ କେବେ
ଗନ୍ଧୀମେଳ ବର୍ମଗ୍ରୂହ ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାବନ୍ତ ଲୋକ
ଏମନ୍ତ ବି ପ୍ରାୟ ଲାଟାଘାତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥରେ
ଲିପି ଥିବାର ଦେଖାଯାନ୍ତା ଯାହାହେଉ ତଳିର
ମାସ ତା ୨୯ ରିକ୍ଷରେ ମୋକଦମା ପାଇବା
ଦେଲା ଏବଂ ପ୍ରଥାକ ମୁହାଲଙ୍କ ଉପରେ ଠ ୧୦୦
ଟା ଲେଖାଏ ଜରମାଳା ଦେଲା ।

ଭଲମାନବର ଗୋକମାଳ ନିବାରଣ ହେ-
ବାର ତେଣୁକ ଥାର ବରଂ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀ
ସୁବ୍ରତପଥାରଣ କରିବାର ହେଲାଯାଏ । ବା-
ଜାନକର ବହୁ ସଖ୍ୟକ ସେନା ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଉପସ୍ଥିତଥିବା ପ୍ରଦ୍ୟମେ ଯେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟୁତ
ଭାବ ହତବାରେ କାହାକୁ ସୁରକ୍ଷା ଉଚ୍ଚରକ
ସେନା ପ୍ରେରିତ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ-
ଅଛି । ବିଶେଷ ଏକକାରେ ଭାବୁ କାଣ୍ଡ ପତ୍ର-
ଧରାରୁ ବମେରିବୁ ଘେଲିଯ ପଯୋଳକା କାରଣ
ଗବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟାଣ୍ଟିପୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଛି ଏକ
ସମ୍ମରି ସମ୍ମ ଯୁଦ୍ଧ ଦୂର ପଳକର ପଦାତିବ ଏବଂ
ଅକୁ ସଖ୍ୟକ ଅରାବୋଶ ଘେଲିଯ ସୋଲୁ
ଯିବାର ଅଜ୍ଞା ପାଇଥିଲୁଛି । ଯେନିୟ ପଢ଼ିଲେ
ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ ନିବାରଣ କହିବ ଏଥିରେ ସମେତ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମେମାନେ କଥାଏ କରୁ ଯେ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ହୃଦୟ କରିବ କହୁଥିଲା
ପ୍ରଜକାର ଶାସ୍ତ୍ର ହେବ । ଅଧିକରଣ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ମଦ ଉପରେ ଟାକ୍ ସ ବବିକାରୁ ଯେମାନ-
ଙ୍କର ସମ୍ମ ଏବଂ ଦୂର ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଷାତ୍ମକ
ଏହି ଜାଗରଣ ଏମାନେ ମେଳ କରି ପଥରିଲା

ବରପାଳ ଆଜାକୁ ଅନ୍ତମଶ କଲେ । ସେଠାରେ
ଛୁଟିଗ ପୁଣିସବାଲ ଥିଲେ । ଏକଦିନା ଯୁଦ୍ଧ
ଭାରତୀୟଙ୍କ ବାହିଦ ଉତ୍ସାହ ସର ଯିବାରୁ ପୁଣିସ
ଅବତ୍ତିବ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଭାଲମାନେ ସମ-
ପ୍ରକୁମାର ପକାଇ ଭିକ୍ଷୁ ପ୍ରାନ ଅଧିକାର କଲେ ।
ତହିଁ ଭାରତୀୟ ସେମନେ ଅବକାଶ କଞ୍ଚାକୁରର
ସରକୁ ଚାହାର କର କଞ୍ଚାକୁର ଭାବାର ଭାଲ
ଏବଂ ତିନିଙ୍କଣ ଖୀକୁ ବଧ କଲେ କେବଳ
ଗୋଟିଏ ଥାବର୍ଷର ପୁଅ, ଗୋଟିଏ ଅଛି ସାନ
ଫୁଅ ଏବଂ କଞ୍ଚାକୁଟରର ମାତା ବୌଣସି ରୂପେ
ରାଯା ପାଇଲେ । ହତ୍ୟା କଲା ଭାରତୀୟ ଶବ୍ଦ
ଡରରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅଜ୍ଞାଗ୍ରହ କର ସବର
ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ । ଅସବ୍ୟ ଜାଗରୂପାନେ
ସହଜରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୁଅନ୍ତିମ ମାତ୍ର ଶାନ୍ତ ହେବା
ବଢ଼ି କଟିନ ହୁଅର ସ୍ଵରଗମ ସେନିଯର ଅବ-
ଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା । ରମା କହେବ ତାତ
ସକାଗେ ହୋଇଥିଲା । ସାନ୍ତୁଳ ବିଦ୍ରୋହରର
ପ୍ରଧାନ କାରଣ ମଦ ଥିଲା ଭଲ ବିଦ୍ରୋହରେ
ଭାବାର ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ମୟୁରରଙ୍ଗ ବିଦ୍ରୋ-
ହରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାରଣ ବିଶେଷଗୁପ୍ତ ଜଣିବ
ଅଛି । ଅଜ୍ଞବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବଣୁଆ ଜା-
ଇବର ପାନ ବିଷପୃତେ ହସ୍ତଶେଷ କରିବା
ବଢ଼ି କଟିନ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ ।

ଗୋଟିଏ ତୁଳନା ।

ମୁଁରହଞ୍ଜୁର ପ୍ରକାମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କର ଭାବ-
ରେ ପ୍ରତିତଳ ହୋଇ ଗଡ଼ିଛାଇ ସ୍ଵପନିଷେ-
ଶ୍ରେଦ୍ଧାରେ ଶ୍ରୀମାତା ରଥକା ବିଷୟ ଉଚ୍ଛଵେ
କର ତହିଁ ନମିତ ମହାବଳାକର ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ-
କୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୋଷ କରିଅଛୁ । ଦୂର
କର ବନୋବସ୍ତୁ ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ଦାୟୀ
ସେମାନେ ଖୋରଧା ବନୋବସ୍ତୁର ଦ୍ୱାରା ବରଣ
ଦେଖାଇ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନନ୍ଦାୟୁଷଙ୍ଗ ହୋଲି
ପ୍ରତିପଦ କରିଥାଏ ତେଣ୍ଟା କରିବାର ଦେଖି
ଆମ୍ବେମାନେ କିଛି ମାତ୍ର ଆଧୁର୍ବ ହୋଇ ନାହିଁ ।
କାପୁବରେ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ କଟକ ଏବଂ ଖୋରଧା
ସମାହାଲର ପୁରୀ କର ଏବଂ ବଣ କର
କଷୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଭ୍ୟାଗୁରର କଥା
ଆମ୍ବେମାନେ ସବୁ ସଥାରଣକୁ ଛାଇଅଛୁ
ଏବଂ ଯାହା ଅବଧ ଦୃଶ୍ୟକ ହୋଇ ନାହିଁ
ତାହା ମୁଁରହଙ୍ଗାରୁ ଜଣା ନୁହୁର । କଟକ
ସମାହାଲରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଅନାଧୁନ କରି
କଟିଗୁ ବନୋବସ୍ତୁ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିକି

ଦଶଲକ୍ଷର ପ୍ରଜାର ସ୍ଵର୍ଗପତି କହୁ ମାତ୍ର ଦୁଃ୍ଖ
କର ନାହାନ୍ତି ଏଥିରେ ଯେ ପ୍ରଜାକର କି କଷ୍ଟ
ଦେଉଥିଲୁ ତାହା ଅକଥମୟ ରହି ଉପରେ
ଏମାନ୍ତଙ୍କୁ ମିଛନ୍ତେପଳ ଉତ୍ସାଦ ନାନା ଉପକର
ଦେବାକୁ ଦେଉଥିଲା । ଖୋରଧାର ତୁମି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ନୟମ କାଗଜରେ ହଇ ଦେଲେ-
ହେ କାର୍ଯ୍ୟକଣ୍ଠ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବଜ ବାଧୁଆଛି ଏବଂ
ରହି ସଙ୍ଗେ ଅସହ୍ୟ ବଣକର ଅଭ୍ୟାସର ମିଶି-
ବାରୁ ପ୍ରକାଏ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଗବ-
ତ୍ରିମେଘଙ୍କର ଏହି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି
ଆମେମାନେ ଘୁନଃ୍ପ କହିଥାଇଁ କି ଯେବେ
ଗବତ୍ରିମେଘ ଉଚିତ କର ବାରାଇବା ବିଷୟରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମିଦାରଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ
ନ ପାଇଲେ ତେବେ ଆଦୌ ଖାସ ଜମିଦାରୀ
ରଖିବାର ଉଚିତ ନୁହଇ । କାରଣ ଆପଣା
ଜମିଦାରରେ ନ୍ୟାୟଗୁଣେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନ
ପାଇଲେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମିଦାରମାନେ ତାହାଙ୍କ
ଶାସନଙ୍କୁ କି ପ୍ରକାରେ ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ହକ୍କି
କରିବେ ? ଗବତ୍ରିମେଘପେବେ ଉପର ଲିଖିବ
ଦୂର ଖାସମହାଲରେ ଛଟିଖ ଜମା ବନୋ-
ବସ୍ତୁ କର ନ ଥାନେ ତେବେ ମୟୁରହଞ୍ଜର
ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷସ୍ତଳ ହୃଥିନ୍ତେ ନାହିଁ ।
ଯେମନ୍ତ ମୟୁରହଞ୍ଜର ପ୍ରଜାମାନେ ଏକଟିତ ହୋଇ
ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଟ୍ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଗୁହାର
କଲେ ସେହିପର କଟକ ଓ ଖୋରଧା ଖାସମା-
ହାଇର ପ୍ରଜାମାନେ କମେଶନରଙ୍କଠାରେ ଗୁହାର
କରଥୁଲେ ଏବଂ ବୋର୍ଡ ଓ ଗବତ୍ରିମେଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦରଖାସ୍ତ୍ରମାନ ପଠାଇଥୁଲେ ଏବଂ ଅବଧ ପଠା-
ଇଥାଇନ୍ତି । ଅଛିଏକ ମୟୁରହଞ୍ଜ ପ୍ରଜାକର
ସାଥୀ ଦୁଃଖ ଥାଇ କି ନାହିଁ ରହିର ବିଶୁର
କରିବା ପଢା ଗବତ୍ରିମେଘଙ୍କର ଉଚିତ ଯେ
ଆପଣା ଦୀର ଠିକ ରଖିବେ ନୋହିଲେ
କେବେ ସୁବିଶୁର ହେଲେ ସବା ଲୋକଙ୍କର
ମନ ମାନିବ ନାହିଁ ।

ପରଶେଷରେ ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି କି ଖୋରଧା
ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଗତ ମାର୍ତ୍ତ ମାର୍ତ୍ତ ଉଚ୍ଛଵ
ଯୁ ଗଜେଟରେ ନବର୍ତ୍ତମେଥକର ଯେବେ ମନ୍ତ୍ର
ବ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଇ ତାହା ଅଧିକାଂଶରେ
ମୁକ୍ତିଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ଏବଂ ଯେବେ ମୟୁରଭୁଜଙ୍କର
ମହାଶୂନ୍ୟ ଭାବର ପ୍ରକାଶ ନର୍ମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି
ଆପଣା ଘଜ୍ୟର ବନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗେ
ମିଶାଇ ଦେଖିବେ ସେ ଠିକ ସେହି ମାତ୍ରମାନ
ଅବଲମ୍ବନ ହୋଇଥାଇ ଦେବେ ସେ ଖୋରଧା

ଥାକୁ ଉଦ୍‌ବାହରଣ ଦେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ
ନୋହିଲେ ନଜିର ଖଟିବା ପରମରେ ବଜା
ସନ୍ଦେହ ହେବ ।

~~୪୫~~ ପୁସ୍ତକାଳୟର ଅଭିବିଧ

ଏନରୁରେ ପୃଷ୍ଠାକାଳୟ ନ ଥିବାରୁ ସେ
ଅଭିମୋଦନ ଦ୍ୱାରେଣ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ ସାର
ଦେଇଥିଲୁ ତହଁର ବିବରଣୀ ଏଥୁମଙ୍ଗେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା ପ୍ରେରିତପରି ପାଠକମାନେ
ଜାଣି ପାଇବେ ଦୂରୁକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।

କଟକ ତେଣାର ଶକ୍ତିଧାମ ହେଉଥିବା
ଏଠାରେ ଅବଧ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକାଳୟ ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇ ନ ଥିବା ଯେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ଜହାଁରେ ସନ୍ନେଦ୍ଧ ନାହିଁ । ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର
ନଗରମାନଙ୍କ କଥା ତେଣିକ ଆର କେତେ
ଗ୍ରାମରେ ସୁଦ୍ଧା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକାଳୟ ରହିଥିଲୁ
ଏଠାରେ ଅବଧ ତାଦା ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ
କେବଳ ଏଇକ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ପ୍ରକାଶ
ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ଅବଧ ତେଣାରେ ଫଳ ନାହିଁ
ଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁମାନେ ଶିକ୍ଷିତ ଏବ ଉନ୍ନତ
ହୋଇଥିବାର ଗାରମା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର
ଗାରମା ସର । ପ୍ରକାଶରୂପେ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ସବ୍ୟ
ହେବାଠାରୁ ସେମାନେ ବନ୍ଦଦୂର ପରିରେ ପଡ଼ି
ଅଛନ୍ତି । କୋଡ଼ିଏବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏଠାରେ ଗ୍ରାମ
ପାଞ୍ଚଙ୍ଗ ମାତ୍ର ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ ଥିଲେ ଥଥର
ସେସମୟରେ ଏକ ପୁସ୍ତକାଳୟ ଏଠାରେ ରହି
ଥିଲା । ପଢଣାକମେ ତାଦା ବାରୁ କାଳିପଦ
ବନ୍ଦେଶ୍ଵରାମାୟଙ୍କ ହସ୍ତଗତ ହୋଇ ଅଛି
ଶାକପାଦ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଏଠାରେ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ସ୍ଥଳ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
କଲେଜ ହେଲା ରୁକ୍ଷାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ସଙ୍ଗୀ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ଇଂରାଜୀ ଏବ ଦେଶୀୟ
ଭାଷାର ନାମା ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହେବା
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସଙ୍ଗା ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ବିଭାଗ
ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିକା ପରିଷାର କଥା ବିଦ୍ୟା
ପରିରେ ଏଇ ଏ, ଏବ ବି ଏ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ
ଲୋକ ଶିକ୍ଷିତ ହେଲେ ଏକ ଏମାନେ ସରକାରୀ
କରେଇମାନଙ୍କରେ ଭଣା ଅଧିକ ବେଳନରେ
ନୀୟନ୍ତ ହୋଇ ଏତେବେଳେ ଏକପୁସ୍ତକାର
ଉତ୍ତମରେ ଜାବନ୍ତୁଯାତ୍ରା ନିଷ୍ଠାତ କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେଲେ କୁନ୍ତ ତିହାଁରେ ତେଣାର ଏ
ସାମାନ୍ୟ ଅଭିବନ୍ଧ ସେ ମୋତକ ନ ହେଲା ଏହା
ଏ ଅକ୍ଷ ଦୁଃଖର କଥା । ଗର କୋଡ଼ିଏବର୍ଷ ପୁସ୍ତ

କାଳ ସଙ୍ଗେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲ୍ୟ କଲେ ଶିଖା ଏବଂ ଶିଖିତ ଲେକକ ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ଦୟନିତ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଅଥବା ଶିଖିତ ଲେକକର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଲେଖାପଣାର ଚର୍ଚା ରଖିବା କହିଁ ର ଛପାଯୁଁ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ନାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗକାଳୟ ଶିଖିତ ଲେକକର ପ୍ରଧାନ ଅଭ୍ୟବ ଏବଂ ଅବସ୍ଥା ଭାବା ମୋତନ ହୋଇ ନ ଥିବାକୁ ଅନାୟୀସରେ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ସେ ଏଠାରେ ଶିଖାର କୌଣସି ପ୍ରବୃତ୍ତ ଫଳ ଫଳ ନାହିଁ ଏବଂ ଶିଖିତ ଲେକକର ଅବସ୍ଥା ଅଛି ମନ ଅଟକ । ବାସ୍ତବରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ସେ ଅସ୍ମୀଦେଖିଯୁଜ୍ଞ ଶିଖା ବିଦ୍ୟାକୟ ସଙ୍ଗେ ଶେଷ ହେଉଥିଲି ଯେତେବେଳେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶୁଭମାନେ ପଢ଼ିଥାନ୍ତି ଭେଦେବନ ସେ ଯାହା ପରି ପରିଶ୍ରମ କରି ସଥାପନ ପାଇଦିଶୀତା ଲାଗିଲା । ସହୃଦୟ ବିଦ୍ୟାକୟ ଶୁଭ ଜଣିବ ଗୁରୁତ୍ୱ ପାଇଲେ କହିଁ ଆଉ ବିଦ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ହେଠିବେବା ବିରଳ ହେଲ । କେବଳ କତେଥା କର୍ମ ତଳାଇବା ସକାଶେ ଯେଉଁବି ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଜନ ଭେଦିବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲା । କତେଥାରୁ ଫେର ଥସି ଶାର୍ଥକ ଶୋଭବା ଦୂରବା ଓ ଦୂର ଗନ୍ଧ ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏହିବି ଧନୀରେ ଦିନ ଗଲା ଲେଖା ପରିରେ ମନ ନ ରହିବା ପ୍ରକାଶ ସ୍ଵର୍ଗକାଳୟର ଅଭ୍ୟବ କାହିଁକି ଜଣାଯିବ । ସେବେ ନୂନେ ସ୍ଵର୍ଗକ ଓ ସାମନ୍ତିକ ପଞ୍ଚମାନ ପଢ଼ିବାର ରହା ବଳବତ୍ତ ଦୁଆନ୍ତା ଭେଦେ ପ୍ରସାଦକାଳୟର ଅଭ୍ୟବ ଅବଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୂରସ୍ତଳମ ଦୁଆନ୍ତା ଏବଂ ଭାବା ଦୂର କରିବା ପରିରେ ଏବେବେ ବିଳମ୍ବ ଦୁଆନ୍ତା ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶିଖିତ ଲେକକୁ ପରିଚୁଅଛୁଁ ସେ ଆଉ ଦେହେବନ ସେମାନେ ଏହିପକାରରେ ଭାଲ ଲାଗିଲାବେ ? ଥରେ ଅପଣା ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ବାସ୍ତିର ପଦ ସ୍ଥିରଭବରେ ଦୁଷ୍ଟି କରିନ୍ତି ଭାବା ହେଲେ ସେମାନେ ଲାଗି ପାରିବେ ସେ ଆଉ ନିଟିନ୍ତି ହୋଇ ବସିଲେ ଦେବ କାହିଁ ସାଥୀରଙ୍ଗ ଥିଲ ବ୍ୟପୁରେ ସେମାନେ ଶିଖିତ କୋଇ ଅପଣା ଜାବକା ନିବାଦ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲାକୁ ସାଥୀରଙ୍ଗ ହିତ ଉଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ ନିତାନ୍ତ ଅନୁଭବ ଏବଂ ଅମଲସ୍ଵର୍ଗ କୋଇ ପରିଚିତ ହେବେ ।

ବାକ୍ତାଳ ଶ୍ରୀର ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରିତ ଖଣ୍ଡିତ
ଭିତହାର ଧାର ଥିବାର ଅମେମାନେ କରିଛି

ସହିତ ସ୍ଥାନାର କରୁଥିଲୁଛି । ଏହାର ପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରହଣ କାରୁ ଗୋଟିନଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ଏହା ମୟୁରହଙ୍ଗ ମହାବଜ୍ଞାକ ସହାଳଯୁଗେ ମୁହଁର ହୋଇଥିଲା । ମହାବଜ୍ଞାକ ଅଧୀନରେ ଅନେକ ବୃତ୍ତିଏ ସାନ୍ତୁଳ ପ୍ରଜା ଅଛିଲୁ । ସେମାନଙ୍କର ସତତ ଭାଷା ଅଛି ମାତ୍ର ଅନ୍ତର ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷା ଲଖିବ ଭାଷା ନୁହେଇ ସ୍ଵତଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତାବ କିଛି ସେ ଭାଷାରେ ହୋଇ ନ ଥିବା ଏପ୍ରସ୍ତୁତ ରତନାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହାକ ଏହାହାର ସାନ୍ତୁଳ ବାକକମାନେ ଉଛଳ ଅନ୍ତର ଏବଂ ଭାଷା ଶିଳ୍ପା କରିବାକୁ ଏବଂ ଛାଲନୀୟ ଶିଳ୍ପମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପା ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଛି ଏହାହାର ଶିଳ୍ପକମାନଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ । ଏପ୍ରସ୍ତୁତ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମୌଖିକ ଧାରେ କମିଶ୍ନେରଙ୍କୁ ଉପର୍ଗିତ ହୋଇଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କିମ୍ବାର ନୂତନ ଅପରିବ୍ରତ ମୁଖ୍ୟତ ପାଇଁ ଲକ୍ଷନାଥଙ୍କ
ସାମନ୍ତ ଗତ ଘୋରବାରଠାରୁ ହତେବେ କରୁଥିଲୁଛି । ମୋ-
ଦିଦିମା ବ୍ୟକ୍ତର ଉମା ହୋଇଥିବାରୁ ପାହା ଜନାଏ ବସନ୍ତ
ବାଦିନ ଅପାରିବ୍ରତ ଦିନମାର ଏହାକିମ୍ବା ଲହୁପାଇ କାଆ
ଅଛି ।

ଏ ସ୍ମୃତିଲେ ଏଠାରେ କଳ ପ୍ରାଚୀ ହୋଇଥିଲା
ଦୁଇ ଅବୋ ହୋଇ ନାହିଁ । କିବେଳକ ବିଧିର ପ୍ରଭାବ
ଦେଖା ଯାଏ ।

ଅବାମୀ ପ୍ରାଚୀରେ ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ ବିନିଷେଖର ସାହେବଙ୍କର
ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦିବାର କଥା ଗାଁ । ଏଥେ ମୃଦୁଲାଙ୍କର ମୋଳମାଳ
ସହିତରେ ଦୁର୍ଲି ନ ଗଲେ ସାହେବ ପ୍ରଣାମିତ ସେ ଅଟ
କବୁ ଯାଇପାରନ୍ତି ।

ଗାଲେରୁ ଆହା ଦିନକାରେ ଖୋଜିବ ରମଣୀ ଅରକେ
ରେ ଦୂର ଖୋଜି କହିଥା ଏହି ଖୋଜିବ ସୁତ୍ତ ଏହିପରି ତିକି
ଖୋଜି କହୁ କରିଅଛି । ଶୁଣି ମୁଁ ସମ୍ମରଣେ ପୁଣିଟ ମରି
ସାଇଅଛି । ହୁ, ହୁ ।

ବୁଦ୍ଧାକ ମେଳାରୁ ଏଥର ବିପ୍ରର ସାହି ଯାଇଅଛନ୍ତି
ବିନ୍ଦୁ ହୁମାଲମ୍ବ ଆଜିର ବାୟୁ ବର୍ଜମାନ ରହ ନୁହିଲା
ଏଥରେ ବରେଷ ଦେଇ ଜାତ ହୋଇବ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳୀ ଶାପ
ଚିତ୍ତମାଣ ଦା ପାଇରେ କ୍ଷେତ୍ରମରେ ଗୋଟିଏ
ଯୋଗକ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଶ ହାତ ହୋଇଥିଲା ମେରିମାତ୍ରେ ପରିବା

ପେଟକ ଅର୍ଥରେ ମହାରାଜା ଶେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରକେ ୫ ମିନ୍‌
ଦାରୁ ୫୦୫ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାରିଗୋଟିଏ ଦିନାନ୍ତରେ
ସହରେ ପ୍ରଦ୍ୟ ମାରଗତ କଷା ପ୍ରଦ୍ୟ ଡୋରାଧିବ ।

କୁଣ୍ଡଳ ମହାରାଜା କବିତାରଠାରୁ କୁମ୍ପାଳ ପଦମ୍ଭନ
ପଶୁଗନ୍ଧା ଚାଲିବେ ଯୋହାବ କନ କରିବ ଛାତକାରୁ ପର
ବାର୍ଷିକ ବାହୀଯ କରିବ ବାଲ ବାହୀନେବ ଟ ୩୫୦୦୦୯
ଟା ଦେଇଥିବୁ ।

ଦିଲପତ୍ରାଳଙ୍କ କାମରେ ମାତାଙ୍କ ତେବୁଟୀ ପରିବହନ କରିବାକୁ ଅର୍ଥିତ୍ସର କବେ କବନ୍ତି ୧୦୦୦୦ ରାଶି

ଶ୍ରୀ କେବ ହାଲ କରସବା ଅପରାଧରେ ଧ୍ୟ ପତ୍ରଙ୍କ
ମହିନେବୁ କରିବା ସମେ ହାଲ କରସବାର ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଦିତି ହେବାର ବେଳୋଧା ।

ଦେଖିବାରେ ଏହା ପେଶୁଷ୍ଟରେ ଅଛିବିବି ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟନାତିକା ଟଙ୍କାରୁ ସେ ୨ ର ଲେଖିବା କବିତା ହେଉଥିଲା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପେ ୧୦ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିଅଛି । ଉରମ ପଦକାଳୀଙ୍କ ଘୋଷିବା ଏହାର ହେଉଥିଲା ।

ତେବେମୀଏ ତା ୧୦ ସରରେ ଅନୁଯାୟିତାକୁ ହେଉ
ସାହା ଦୋଷରେ ଗଢ଼ିରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଳାବ ଏବଂ
ଏହିତିକୁ ଛାଇଥିଲେ ।

ତମୁକିର ଦେଖ ପଞ୍ଚାବରେ ଖୋଲୁ ବନ୍ଦବର ହେଉଥି
ଦାଟି ବସିଥେ ଏହି ସେଠାରୁ ପ୍ରୟେ ପଢ଼ିବ ହଜାର ପଶୁ
ଆସିଥିଲେ । ଏଥାର ଦୂର ଦୂର ଦିନୀରୁ ହୋଇ ଏହି ଦର
ଅଭିଷେଷ ଉଦ୍‌ଘାଟ ଏହି ଦିନୀ ମୂଳ୍ୟ ଗରବର୍ଷର ଦେହିବୁଥି
ଏହି ଦକ୍ଷିଣ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ ପଞ୍ଚାବ ଆଜିର
କୁଣ୍ଡଳ ଦରେଷ ଉନ୍ନତି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଳିଲା ।

ତିବକ୍ତିମାନେ ଏବେଦନେ ତାର ସଂଶୋଧନ ବାହୀନା
ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟମ କରି ଅପରା ସମ୍ବଲରେ ତାର କସାରବାର
ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲୁ । ସ୍ଵର୍ଗ ସମେତାରୁ ଘେବନେ
ତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଦୂରାର ମାରି ତାରଜୀବ ବିହିକାର
ହିର ହୋଇଥିଲା ଏହି କାରକାଳ ଗଲାରବା କର୍ତ୍ତା
ଶିଖିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହିଂକନ ସେ ତାହି
ଦେଖିଯି ବେଚେବି ଯଥା ଦୃଢ଼ିରେ ଅଞ୍ଚଳ ବିଦିକେ ।

ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଲେ କର୍ଣ୍ଣାବାନର ପରିଷ ଏହି ଶାତବାନର
ଦସମ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚମ ଚାରିପଥ । କର୍ଣ୍ଣାବାନ ସ୍ଵପନ୍ଧରେ
ଏହି କଳାକ ଦେଖି ର ଏହି ଦଳାହୁଗରେ ଦେଖି ମର ର
ମନ୍ଦିର ଦିନର ଦିନକାଳ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାବନେଇ ଅକ୍ଷୟକ ହୋଇଥିଲୁଛି କି ତପତିମାତ୍ର
କା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍ଵାସ ମୋପାଳକବୁଝ ସ୍ଥାନିକ
ବଥ ଘରି ପଢିଲା । ସୁନ୍ଦର ବିଶ୍ଵାସ ସେ କେହି ପେଇ
ଏଥରେ ମନ୍ୟପତି ବାହାରୀ । ଉଥର ମୋଟିଏ ଅଣ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ
ଦରିଦ୍ର ହସ ମାତ୍ର ଏତେବେଳେ ଘରି ପଢ଼ିଲ ବହାର କେହି
ବାବି ନ ଥିଲେ । ଉଥିଏ ଦିନର ମୁହଁର ଉଥାର ବଜାର୍
ମେଆ କୌଣସି ବେଳମଳ ଲଗାଇ ପାରିଲା ।

ବୁନୀର ମାନୁଦିନକୁ ଦେବ କାହିଁପରି ଯୋଗେବା
କର କରିବା କାରଣ ଦିଲାଗକୁ ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର୍ଭବ ଥିଲା
ମାସରେ ଦିନ ରେକ ଏହି ହେଲେଟେ ବ୍ୟବର ଅନ୍ତର୍ଭବ
ବାବ୍ ହୋଇ ଥାଏ ।

କରୁଥିବା ମିଳନପିଲାଇଟର ଦେବମାତ୍ର ସୁହିଲ ସାହେବ
ମା ୨୦ ସଙ୍କଟ କୁଟୀ କରୁଥିଲୁଛି ଏହି ଏହି, ଏହି ହାରିବଳ
ସାହେବ କୁଟୀ କରିଲେ ଏହାକିମ୍ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । ଏ
ବନ୍ଦୋଦ୍ଧରେ କରୁଥିବାବାପିଶାକେ ଅଧିକ ଅଧିକ
ହୋଇଥିବା ଜଣାୟାଏ ।

୫ । ସୁଲକ୍ଷମୀମରଦ୍ଵାରା ଅକ୍ଷୟମ ହହୁଁ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଶ୍ରୀ ଦଖଳା ଦଖଳା ଦୂର ଚଢ଼ିଥିଲ । ମହାପଣ୍ଡିତ
ଶାହୁମାନଙ୍କ ଏହି ପାର୍ଶ୍ଵଦେଶ ହେଉଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ ସାଧନ
ଦୟାଗରୁଷ୍ଟ । ଏହିପରିଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଶାହୁମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଓ
ଜ୍ଞାନକଳ୍ପନା ଦୟାକୁ ପରିପ୍ରକଟିତ କରିଲେ । ତାହା ହେଲେ
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ପରାମାତ୍ମା ତାରକ ହୋଇ ପରେବ ଅନ୍ଧମନ୍ଦର
ଦଳାଦଳ ଲାଗିଯାଇଥିବା ଏହିଦେଶ ଶାହୁଁ ।

ଏହି ରହିଲାଯାଇବା ସହିର କଟ୍ଟକ ଦଳଦାନତାର କହିବ
ଦୁଇମଧ୍ୟବିଶ୍ଵାସ ସହାନ୍ତମ୍ଭେ ମହିତ ଗୁହାପିଠିଂ ହେବ ।

ଥାରିକ୍

ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚିକା ଟା ୩୦ ଶଖା ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ ୧୯୮୯ ମସିହା ।

ସେବାପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶାଳାସ୍ଥଳ ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚିକା ସମ୍ବନ୍ଧର
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ ।

ମହାଶୟ !

ନମ୍ରଲିଖିତ ଦେବେଳ ପୁଣିକୁ ଥାପନକର
ଜଗତ ବିଶ୍ୱାକ ପଡ଼ିବାରେ ଶ୍ଵାନବାନ କର
ବାହୁଦିନ କରିବାରେ ବୋଲିବାରେ ବୋଲିବାରେ ।

ଏ ନଗରରେ ଶିକ୍ଷାବିଧ୍ୟକା ନାମରେ
ଗୋଟିଏ ସବୁ ମା ୨୩ ମାସ ହେଲା ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇଥାଏ ରହିର ସହିମାନେ ଗୋଟିଏ ଲାଇ-
ବ୍ରେର ସ୍ଥାପନ କରିବାଧୀର ବିଷୟରକର ହୋଇ
ଗଲ ତା ୨୪ ଶଖ ଏପ୍ରେଲ ରବିବାର ରତ୍ନିରେ
କଟକପ୍ରିୟିଂ କାନ୍ଟରର ଦୋମନିଲାରେ ଗୋଟିଏ
ସବୁ ଆହାକ କରିଥିଲେ । ନଗରସ୍ଥ ସମସ୍ତ
ତ୍ରୁଟିଲେକମାନେ ନମ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ
ଦୁଇଗ୍ରହଣକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନପଦସ୍ଥ ବିକ୍ରି ପ୍ରାୟ
କେହି ଭିପ୍ରତିକ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ସୁଦେଶ
ହତକର ବାର୍ଷିକରେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରାର
ଶିଥଳମହିଦେବ ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର
ହୋଇଥାଏ । ସରସ୍ତିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଜତ ଓ
ମଧ୍ୟବିଜ୍ଞାନକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ବସି-
ବାଁଁର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଵାନ ନ ମିଳିଲା ।

ଡେଃ ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ବାବୁ ସୀତାକାନ୍ତ ମୁଖ୍ୟ
ସର୍ବପରିକର ଅସନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧର
ସର୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଖାଇ ଦେଲେ;
ଚଦନନ୍ଦର ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରପ୍ରାବ ପୁତ୍ରକ ପ୍ରସାଦକ
ଶେଷିତ ଦେଲ ।

୨ । କଟକରେ ଅଗମର ସାଧାରଣକର
ଜ୍ଞାନୋଦୟ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ଟିକାରୀ ସ୍ଥାପନ
କରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ହେବିଥାଏ । ଏହି
ପୁଷ୍ଟିକାରରେ ଉତ୍ତରମୋହିମ ବଜାରା ଫେରା
ପ୍ରତିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବ ହେବ ।

ପ୍ରସାଦକ ଶାପୁକୁ ଲକ୍ଷଣମେହନ ଚକିତରୀ
ଅନୁମୋଦକ ଶାପୁକୁ ଲକ୍ଷଣମେହନ ଚକିତରୀ

୨ । ସେହିକଷ୍ଟସାଧ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଥନ କରିବା
ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭଲ ଲମ୍ବେଟି କରିବା ଓ ତହିଁ-
ରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଦୃଢ଼ପ୍ରତିକର ମାନ୍ୟବାନ୍
ତ୍ରୁଟିଲେକଙ୍କ ସହ୍ୟନିୟମକୁ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ
ଯେଉଁମାନଙ୍କର କ ଲଜ୍ଜାନୁଷ୍ଠାରେ ସହ୍ୟସଂଖ୍ୟା
ବୁଦ୍ଧି କରିବାର ମନଗା ଥିବ ।

ପ୍ରସାଦକ ଶାପୁକୁ ମହୋଦନ ଚକିତରୀ ।

ଅନୁମୋଦକ ଶାପୁକୁ ଗୋପନିତି ଦତ୍ତ ।

୨ ୩ ପ୍ରଧାନବାନସ୍ଥାରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ତ୍ରୁଟିଲେକ
ଲମ୍ବେକ ଚକିତରୀ ସହ୍ୟନିୟମକୁ ଦେଲେ ।
ବାବୁ ଜାନକୀନାଥଦ୍ୱାରା ମହୋଦନ ଚକିତରୀ
ସମ୍ବନ୍ଧକପଦରେ ନିୟମ ଦେଲେ ।

ବାବୁ ସୀତାକାନ୍ତ ମୁଖ୍ୟରୀ ଓ ବାବୁ ଗୌରା-
ଶିଳର ସବୁ ଲାଇବ୍ରେର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭାବ
ଦର୍ଶାଇ ଏହାର ସ୍ଥାପନ ବିଷୟରେ ଅନେକ
ରସାୟନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ବାବୁ ସୀତାକାନ୍ତ
ମୁଖ୍ୟରୀ ମହାଶୟକର ଉତ୍ସାହସ୍ଵରକ ବାକ୍ୟ
ଗୁଡ଼ିକ ଏକଣକର ଅମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଚମ-
ଛିତ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ଭାବାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟବାଦ
ପ୍ରଦାନ କ କର ଶାନ୍ତିହୋଇ ରହି ପାରିଲୁ
କାହିଁ ।

ପରଶେଷରେ ଦେଖି ଶିଖିତବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ
ସେମାନଙ୍କର ସୁଦୃଷ୍ଟି ଏଥରେ ପରିବ ହେଉ ।

କଟକ { ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ୟକ
ଶାଲମେହନ ଚକିତରୀ
ଶିକ୍ଷାବିଧ୍ୟକାଷ୍ଟକାରୀ ସମୀପେଷ ।

ଶାପୁକୁ ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚିକା ସମ୍ବନ୍ଧକ ମହାଶୟ
ସମୀପେଷ ।

ମହାଶୟ !
ଏକବାର ସବ୍ସାଧାରଣକୁ ଜୀବକର୍ମାଭାବ-
ଅଛି ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମହୋଦୟଗଣ କଟକପ୍ର
ହୁନ୍ତ ବାକ୍ୟା ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗୁହ ନିର୍ମିତ ନିମିତ୍ତ
ତଳାକ୍ଷେତ୍ର ଗୁହା ସ୍ଥାପନ ଏବଂ କେହିଁ ସାମା-

ପର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କର ଦେଶହରିବିଭାର
ଭାଜନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।—

ଶାପୁକୁ କେନ୍ଦ୍ରର ମହାବିଜ୍ଞାନୀୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ

” ଲୁମାର ଦେବିକୁଣ୍ଡଳାଦେବ ୨୨୦୦

” ଚନ୍ଦ୍ରପଥ କୁରିବାସଦାସ ୨୩୦୦

” ବାଲଚେର ସଜା ୨୨୦୮ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ

ଶିଖିତବ୍ୟକ ଭାବକାମକର ପୁରମାରନିମିତ୍ତ ବାର୍ଷିକ
୨୦ ଜାରୀ ଦେବାକୁ ସାକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଶାପୁକୁ ବାବୁ
ଅନ୍ୟବାଦକ ଘୋଷ ଏବଂ ଶାପୁକୁ ବାବୁ ନମ-
ବିଶେଷଜ୍ଞ ଅତିଶ୍ୟ ସହକର ଅମ୍ବାନଙ୍କର
କୁତଳକାର ପାତ୍ର ହୋଇ ଥାଏ ।

୨୫ଶାହୀ { ଆବଶ୍ୟକ ବିଶ୍ୟକ
ଆ ରାଜ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଗର୍ଭମେଣ ସିକୋନା ଫେବ୍ରୁଆରୀରେ

ଏହା ଫୁଲମେଲାରେ ଦୂରମରନ ପଦବର୍ଷରେ ଉତ୍ସାହ
ଅନ୍ୟ ବୋଇ ହେବାକର । ଦେବତାର ପଦାର ପଦାର
ମରନେଗୀୟ ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଜୀବନମୟର ବିଷୟ ମରନ୍ତ ।
କରିବାର ବୋଟାନବଳ କର୍ତ୍ତର ସ୍ଵପଦେଶ୍ୟରେ ବିକ-
ରତ୍ନେ ତଳାକ୍ଷେତ୍ର ହରରେ ମିଳାରେ ଯଥା ।

ଭାବମୁଦ୍ରା ସହି ଅଭିନବ୍ସକ କାହିଁ । ଅଭିନବ୍ସକ
ଟେଲିକାମ୍ବାର କାହିଁ । ୨୨୦୮ ମାର୍ଚ୍ଚିନ୍ଦୀ ମରନ୍ତ ।

ମୁଦ୍ୟପ୍ରତି ।

ବାବୁ ପଶ୍ଚାତ୍ ପାଇବ କୁରସର ଅଗ୍ରିମ ୨୨୦୮

କରିବାନିକ ଗୁପ୍ତ କଟକ ନିର୍ମାଣ ୨୧୮

ବାଲାପଦ ବାର୍ତ୍ତା ୨୧୯

ଦୂରମୋହନ ମିନ୍ଦ ୨୧୯

କରିବାନି ମନ୍ତ୍ରାଦି ୨୧୯

ଗୋରବନ୍ଦ ବୋଇ କଟକ ବାର୍ତ୍ତା ୨୧୯

ଦେଶୀୟ ମାନ୍ଦିର ବାଲେଶ୍ୱର ବିଷୟ ୨୧୯

ଏକନ ୨୧୯

ବାରୁଦି ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ପଦେଶ୍ୟର ୨୧୯

କଟକମ୍ବାର ଦେଶ୍ୟ ।

88

କୁଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବିଷୟ
ବନ୍ଦଶ୍ଵର

୩୧ ଦିନ ମାହେ ମେ ମେ ମେ ମେ ମେ ମେ ମେ ମେ

ଜର ବିଦ୍ରୋହ ଶାନ୍ତ ହେବାର ସନ୍ତାଦ
ମୁଣ୍ଡ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ହେଲୁ ।
ଯଥାଯୁଧର ମହାରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର
ମେ କିଛି ମନାନ୍ତର ଥିଲ ସେ ସମସ୍ତ ମାମାଂସା
ଦେବାର ଗଲା ଏବଂ ରଙ୍ଗ ସେନା ସେଠାରୁ
ଶୈରତ ହେବାର ଆଜ୍ଞା ରହିବ ହୋଇଥାଏ ।

ବୃଦ୍ଧପ୍ରାଇତେ ପଥ ହେଉ ପାର୍ଶ୍ଵମେଖ ସଭା
ଦେବେଦିନ ବନ ଥାର ଗର ମାସ ତା ୨୫
ପଞ୍ଚରେ ପୁନର୍ବାର ବସିଲ । ଲତ୍ତ ବିକନ୍ଦ୍ର-
ପ୍ରକାଶକ ସୁରଖାର୍ଥ ଗୋଟିଏ କାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠମ ନିର୍ମିଣ
କରି ଆମଦା ଭବତେଷ୍ଵାକତାରେ ଅବେ-
ଦିନ କରବେ ଦେବାର ଗ୍ରାଉଣ୍ଡଶ୍ରୀନ ସାହେବ
କାରୁ ଜଣାଇଲେ ଏ ପ୍ରସାଦଟି ଅବ ଶୁଭର
ମହିନ ।

ଏକ ଅଧ୍ୟୁ ଗବର୍ନ୍ମେସାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତରତେ ଗବ-
ରୁଣ୍ଡର୍ମାଝ ଲାତ୍ତିଶ୍ୱାସ ନିଷ୍ଠି କରିଅଇଲୁ ବ କୌଣ୍ଡି
ବିମର୍ଶକୁମାର ଅଭିନନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟମିତ୍ୟବା
କରି ପଥରେ, ବ ୨୫ ର୍ଷ ବୟସକମ ଉତ୍ତରୁ
କୌଣ୍ଡି ଚିରପ୍ରାୟ କର୍ମରେ ନିୟମିତ୍ୟହେବା
ପ୍ରକଳିତ ନିୟମନୀୟରେ ନିଷେଧ ନାହିଁ ।
ଏହ ନିୟମନୀୟ ଅନେକ କର୍ମରୂପର ଉପ-
କାର ହେବ କାରି ଅନେକ ହାତିମ ଏପର
ଦୁଇଅଛନ୍ତି ବ ବ ୨୫ ର୍ଷ ବୟସକମ ଉତ୍ତରୁ
ଦେବ ଲୋକ ଚିରପ୍ରାୟମହାମରେ ନିଷେଧ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଚାବ ସୀମା ପ୍ରଦେଶର ସଲଗ୍ନ ରଜ୍ୟରେ
ଉଜ୍ଜାଵ ଜାଗିଯୁମାନେ ଇବଜ ରଜ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ କର ପଜାନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ଲୁଟ ଏବ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭ୍ୟାଗୁର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ
ଦିନକ କରିବା ସକାଶେ ଉଚ୍ଚାଳ ସେନା ସେ
ଅବଳକୁ ପ୍ରେରତ ହୋଇଅଇଲୁ । ସେମାନେ
ସୁତ କରିବାର ଶକ୍ତା ଥିଲ ମାତ୍ର ଏବଂ ଅବ୍ରି
ଅଛି କ ଇବଜ କେବଳ ସେନା ଦେଖି ସେମାନେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵାକ୍ଷର ହୋଇ ଅଧୀନିତା ସ୍ଥାପାର କରିବା
ଲାଗି ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟତ୍ତ ହୋଇଅଇଲୁ ଏବ ସେହି
ସରଦାରମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କର୍ମରେ ପ୍ରଧାନ
ହେଇଥିଲେ ସେମନଙ୍କ ଧରି ଦେଇଅଇଲୁ
ଏବଂ ଅର୍ଥବଣ୍ଟ ଦେବାର ସାରି ହୋଇଅଇଲୁ ।
ଇବଜ ବୈଜ୍ୟ କରିବାର ମାରି ବାଟ ଉତ୍ତରକୁ
ବୁଲ ଗଲେଲି ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଦେବକ ଏକ
ମୌରାର ଲୋକଙ୍କ ଘର ଶେଷଦାନ ଘୋରାଇ
ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଆଜ୍ଞା କରୁ ଯେ କାହା ରକ୍ତଧାରରେ ଏ ମୁଦ୍ର
ସୁତ ଶେଷ ଦେବ ।

— * —

ନଟକ ଅବେଦନେର ପାରିବେଶିକ
ବିଭାଗ ସମ୍ମାନ ।

ଏ ସବୁ ଗର ସୋମରାର ଅପରାହ୍ନ ବାଳରେ
କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୋମାନଙ୍କ ଦେମଦଳ ସରେ
ହୋଇଥିଲା । ସେତେଟିକାରୁ ପାରିମୋହନ
ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ର ଅହାମରେ ଅନେକ ଦୃଶ୍ୟକ

ସଭାପୁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବ ଗ୍ରାସର
କମିଶନର ସାହେବ ସରପତି ଆଜନ ପ୍ରଦିଶ
କରିଥିଲେ । ସବୁ ବାର୍ଷାର ବାର୍ଷାର ହେଲୁ
ସେକେଟରୀ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ କଲେ ।
ତିବେରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ବିର୍ଦ୍ଦି-
ମନ କ ୧୮ ଶ ଶତ ପଢ଼ୁଥିଲୁ । ଏବ ତିବେରୁ
ମଧ୍ୟରୁ କ ୨୫ ଶ ବେଳନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଗର ବର୍ଷ ଏକଜଣ ଶତ ପ୍ରବେଶିକା ପରିଷାଳା
ଦେଇଥିଲେ ଏ ବର୍ଷ ଦୁଇଜଣକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ
ଜଣ ପ୍ରଥମ ଏବ ଅନ୍ୟଜଣ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ
ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଇଲୁ । ଗ ୨ ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ସବୁ
ସବା ଥୟ ୨୯୯୯ କା ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ଦିବ୍ୟ ୫ ଜନମାନା ବାବତ୍ତ ୨୮୯୯ କା
ଏବ କ୍ୟାମ୍ୟ ୨୯୯୯ କା ହୋଇଥିଲା ।
ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଗବର୍ନ୍ମେଶ୍ଵରୁ କିମ୍ବା ସାହେଶ୍ଵେ
ମିଲର ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ ଶେଷ ଦ୍ୱାରା କେବେ ଜଣ
ଶତ ମୁଖ୍ୟ କରିଥିବ ବିଷୟ ପାଠ କଲେ ମାତ୍ର
ତାହା ଭଲ ହୋଇ ନ ଥିଲ । ଏଥୁ ଦିଗରୁ
ସମ୍ବଲପତି ପାରିଗୋପିକ ବିଭାଗ ଓ ଶତମା-
ନଙ୍କ ସମ୍ବାଧନ କର ଦେବେଶନ୍ତର ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲୁ
କହିଲେ ଏବ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଉତ୍ସବ ଫଳ
ଦେଖି ଆଜନ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେ କହିଲେ
ବ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରୀ ସାଧୀନ ସକାରରେ
ପ୍ରପିତ ହୋଇ ଏମନ୍ତ ଦିଗନ୍ତ ଫଳ ଦେଖା-
ଇବା ବଢ଼ି ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ ଅଟିଲ । ତିବେରୁ

ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପଦ୍ମି ବକଳ ସାହେବ ପିଲ୍ଲ
ମାନଙ୍କୁ କେବେଳୁଗୁଡ଼ିଏ ହତବାକ୍ୟ କହିଲେ
ଏବ ସଦାଦା ଶିଖରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ଜାଗି ସ୍ମାରି-
ରେ ଗୁରୁବା କାହାଣୀ ଅନୁଭୂତି କଲେ । ତାହା-
ଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଏବ ସାରଗତ ବାକ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନ-
ମାନେ ବଜ ସୁଖଲାଭ କରିଥିଲେ । ପରିଶେଷ-
ରେ ସେହେଠେ ମହାବୟୁ ସର୍ବାଂଶୀ ଏବ ପାଦା
ସାହେବ ବଜ୍ରାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲ ଉତ୍ତରା-
ତ୍ମକ ହଜ ହେଲ ।

କଟକ ଅବେଳିମେଲୁ ଧ୍ୟାଣ ବାରୁ ଆପଣା
ବ୍ୟୁତରେ ସ୍ତୁଧନ କର ସନ୍ତୋଷଶାଳିତାରୁ
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜ୍ୟାତି ସହିତ ଚଲାଇ ଆସୁଥିଲୁଛି
କହି ପ୍ରଶନ୍ଦାର ବିଷୟ ଥଠଇ । ଜଣେ
ସବୁଙ୍କ ଅବସ୍ଥାର ଜୋକ ଯହି ଓ ଚେଷ୍ଟା କଲେ
ବେମନ୍ତ ଦୁରୁଦ୍ଧର୍ଯ୍ୟ ସ ଧଇ ଦୁଆର ସବସାଧା-
ରିଣ ଏଥରୁ ଗୀତା କରନ୍ତୁ । ଧ୍ୟାଣ ବାରୁ ସ୍ଵୀଳ
କେବେ ଟଙ୍କା ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପରେ କାର୍ବିକ
ବିଷୟ କରନ୍ତି ଗାହା ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଜଣା ଗଲା
ନାହିଁ । ବିନ୍ତୁ ସେ ସୁଲେ ଅନ୍ୟ କେହି ସାଦାଯି
ଦେବାର କଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବ ବାର୍ଷିକ
ଅୟ ଟ ୫୫୩୯ ୮ ମଧ୍ୟରୁ ପିଷ ଓ ଜରମାନା-
ହାର ବେଳିଲଟ ୨୩ ୯ କା ଥାଦାହୃ ଦୋହା-
ଥିଲ ସେ ପ୍ରଳେ ଅବସ୍ଥାଟ ୮୦୦ ୯ କା ସେ
କିଛିଲୁ ଦେବାକାର ଦୁଖ ମାତ୍ରାକୁ ଏବ
ଗାହାକ ଅବସ୍ଥା ବିବେତନାରେ ଏହା ସେ
କେତେ ଛଇ ଜାହା ବୋଲ ଯଇ ନପାରେ ।
ସେଉଁମନେ ବାର୍ଷିକ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ଅୟ କରୁ
ଅଛିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି ତଳ ଏବ ଦୟାତ୍ମ
ମନ ଦେବାର ଦେଖା ନାହିଁ ପେବେ ତାହା
କୁଆନ୍ତା ତେବେକ ତେଜାର ଅର୍ଥାତ ଘେନ ଆମ୍ବ-
ମାନ୍ଦିଲୁ ଏତେ ହେବନ କରିବାରୁ ହୁଅନ୍ତା
ନାହିଁ ।

ରେବନ୍ଧୁ କଲେଜର ବାର୍ଷିକ
ଧାରାଭାବିକ ପ୍ରକଳ୍ପ ସମ୍ମାନ ।

ମତି ଶହବାର ପ୍ରାଚୀକାନରେ ବରନ୍ଦଳ
ପ୍ରଥମେ ଏ ସଙ୍ଗ ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥର
ଏ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାଚିକର ହୋଇ ଥିବାର
କେବେଳି ଆମ୍ବାମାନେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଜ୍ଞନର ହୋଇ
ଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ରର ଶୁଣି ସାହେବ କିମ୍ବଳର ସଙ୍ଗ-
ପତର ଅବଳ ମହାନୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଜ୍ଞନର
ଉତ୍ତରେଷ୍ଟାଯୁ ଏବଂ ଦେଶୀୟ ମାନ୍ଦ୍ରାତ୍ମକ ଲୋକ
ଥିଲୁବ ପଦକ ଅଜ୍ଞନର କିମ୍ବଳ ସାହିତ୍ୟର ଧୋଇ

ବର୍ଷନ କରସ୍ଥିଲେ । ସବୁ ସବେ ଖଣ୍ଡିଏସୁକ୍ତା
ଶୂନ୍ୟ ଅସମ ନ ଥିଲା । ଗତ କେବଳ ବା-
ସବେ ଏହି ଦିଦ୍ବୁଲେବକର ସମାଗମ ଦେଖା
ଯାଇ ନ ଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ସଭାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି
ଅମେଗାନେ ଆଶା କରୁ ଯେ ସାଧାରଣ ଶିଖ
ପରି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁରଗ ଦୃଢ଼ି ଦୋଷାନ୍ତରୁ
ଏହା ଅଛିଶ୍ଵର ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ଥିଲା । କେ-
ବେଳେ ଉତ୍ସବପୀପ୍ତ ମହିଳା ମଧ୍ୟ ସଭାକୁ
ମଣ୍ଡିତ କରସ୍ଥିଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ୟୁର ଅଚକଣ ସାମାଜିକ ଦେବାରୁ
କନେଜର ପ୍ରିନ୍ସପଲ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଧାରେବ
ବର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନା ପାଠ କଲେ । ତହଁ ଉତ୍ତରାବୁ
କେବେକଜଣ ଶୁଣ କଥ୍ୟ କରିଥିବା ବିଷୟ-
ମାନ ପାଠ କଲେ । ଏଥରେ ଦର୍ଶି ମଣ୍ଡଳୀର
ଭାଗ କୌତୁକ ଜାତ ଦୋରଥିଲା ବିଗେଷରେ
ଚର୍ଚାର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀର ଜଣେ ଅନ୍ତରୁ ବୟସ ପିଲ
ପ୍ରକୃତ ଅଙ୍ଗରଙ୍ଗି ଏବଂ ଭିତାରଣ ସହିତ ଏମନ୍ତ
ସୁନ୍ଦର ଓ ସାର୍ଥକ ପ୍ରକାଶରୂପେ ଅଭିନନ୍ଦ କରିଥିଲା
ସେ ତହଁରେ ସମସ୍ତେ ମୋହତ ହୋଇ ଗଲୋ
ଏ ବିଷୟରେ ସେମନ୍ତ ଶିଖିମାନେ ତେମନ୍ତ
ଶିଖିବିମାନେ ଭାଷା ପ୍ରଶାନ୍ତାର ପାତ୍ର ହୋ ଥ-
ଇନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟାବ୍ୟାପାଠାର୍ଥୀ ଶେଷ ହେଲାବୁ
ସାମାଜିକ ପାରିଗୋପିକ ବିଭିନ୍ନ କର ଭଲାଭ-
ିତ ପ୍ରକାରରେ ଅପଣା ମନ୍ତ୍ରନ୍ୟ ବନ୍ଦୁ କଲେ
ଯଥା—

କରିବାରୀରୁ କଲେଜର ଶ୍ରୀ ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ
ଦୂରଦୂର ଉପରୀର ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ଏକଜଣ
ଶ୍ରୀ ବି, ଏ ପଣ୍ଡାରେ ଉଠେଣ୍ଟି ଦୋଷଅଳ୍ପ
ଏହା ଶୁଣି ଅମେ ଅନନ୍ଦର ହେଲା ।
ସେଉଁମାନେ ଉଗୁଣ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ତହୁଁ
ମଧ୍ୟରୁ ଏକଜଣର ସକଳ ବିଷୟରେ ପାପବୋ-
ରଥଲେ ମଧ୍ୟ ପାପ ହେବାର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା
ପର ପାଇଲେ ନାହିଁ ଆର କିନଙ୍କାର କେବଳ
ବିଜନରେ ଯଥା; ରସାୟନ ଏବଂ ଛର୍ବିଦୀ
ବିଦ୍ୟରେ ଆଶାରଗ ହେଲେ ଏଥର ଜାରିବା
ଏହି ସେ ପିଲମାନେ ବିଦ୍ୟାକଳୟ ତୁତା ଗରେ
ପଢା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଦୁଇ ବିହଗରେ ଅଠକଣ ଦ୍ୱାରା ଶେଖା
ଏବଂ ଦୂରଜଗ ତୁଳୟ ଶେଖାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବେ।
ଏଥିରୁ ସନ୍ଦେଶକଳନାକ ଅଛି ମାତ୍ର କଲେ
ପଦା ପ୍ରଥମ ଶେଖାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବେ କିମ୍ବା
ଅଧିକ ଦୂର ହୋଇ ଦେଖାଯାଇଥିବେ। ଉଚ୍ଚମରେ କଣେ
ମାତ୍ର ଏ ବର୍ଷ ପଥକାମେରୀରେ ହେଲିଥିବେ

ଇଥିଲ୍ ଏହି ସେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ହେଲେଦେ
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ନାମ ।

ସରବେ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ କଣ ଶତାନ୍ତି ଦୋଷେ ପାଇଲା ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣ ଏଥରକାରୀ କର୍ମ ପାଇଅବଳି ଏବଂ କଣ ଶତାନ୍ତି ଠିକା କର୍ମ କରୁଅଛିଲା । ଏ ଦେଶ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଏଠାରେ ଜଣକ କର୍ମ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକନାମ୍ବୁ ଅଟଇ । ଯେତେ ଅଧିକ ଲୋକ ଏ କିଦିଯା ଶିକ୍ଷା ଦିନ ମେଘସଲରେ ରହିବେ ତେବେ ଲୋକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟା ଦେବ ।

ସମ୍ବାଦ ସୁଲବ ଶ୍ରୀ ସଙ୍କା ଗତବର୍ଷ
ସହିତ ରୂପ୍ୟ ଥିଲେହେ ଦରଦର ଉପସ୍ଥିତ
ବୃକ୍ଷଦୋରଗୁଡ଼ କତ ଆନନ୍ଦର ବସ୍ତୁ ଅଟିଲା ।
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଜାଣେବାର ଛତର ସେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବାକୁ ତୃତୀ କଲେ କହାତ ପଢା କଲ
ହେବ ଲାହଁ ଏବ ଦରମାଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖା
ଗଲ ଓ ପେହିଁମାନେ ନିୟମିତରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବର ପାଇଁରେତିକ ପାଇଁଲେ ସେମାନେ
ଯୋଗ୍ୟତାର ପାଇଁବୋଲିକ ମଧ୍ୟ ପାଇଁଲେ ।
ସୁତରା ନିୟମିତରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ଫଳ ଦେଖିବ
ଅବେ । ଏଥୁ କବ ହଲ ଶିଖ ଦୋଷ ନ
ପାବେ । ଅରୁ ସେମନ୍ତ ଅନୁପସ୍ଥିତ କି ହେବା
ଅବସାକ ଜାତ୍ୟତ ପରେ ଅଧ୍ୟେତା କରିବା ଆ-
ବଶିକ । ସେତେ ଉବ୍ଦବ ଏବ ପୁନଃ ଚେଷ୍ଟା
କରିବ ତୋରେ ପାଠ ସହଜ ଏବ ପୁନଃ
ଲଗ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ କନିସୁର ସାହେବଙ୍କର ବଜୁ-
ଗାର ସଞ୍ଚେଷ ଦୟାନ୍ତ ରେଖିଲୁ । ସେ ଏହ
କଥାମାତ୍ର ବାହୁଦ୍ୟରୂପେ କହିଥିଲେ ଏବଂ ଶବ-
ମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସଦୃଷ୍ଟିଦେଖି ଦେଇ-
ଥିଲେ । ବଜୁଗା ସେଇ ଦେଲାକୁ ପ୍ରେରଣିଧିର
ସାହେବ ସବୁଠିଲୁ ଧଳ୍ଯବାଦ ଦେଇଲେ ୫
ଆମୁତପାଦ୍ମୀ ବକଳା ବାହେବ ଜାହିର ପୋଣ-
କତା କଲା ଦୟାରୁ ସବା ଭଙ୍ଗ ହେଲା । ଅ-
ମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଥମରୁ କହିଥାହୁ । କେ ଏ ସବା
ବଜ ପ୍ରାଚୀରର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବଜପରିବ
ବଜୁଗା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହସ୍ତାନ୍ତ ଦ୍ଵାରା
ଅଧିକ ନ ହୋଇ ସମସ୍ତକର ହୃଦୟଗ୍ରହଣକୌ-
ଣ୍ଠିଲା । ଅମୃତାନନ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଏହି ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର
ବି, ଏ ପଞ୍ଚାଶାର ମନ୍ଦିରକ ସମ୍ପର୍କରେ କାନ୍ତକବ
ଯେଉଁ ହେଉଲୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଜୀବ ବଳେ ଜହନ୍ତରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ବାବ୍ୟ ହେଉ ଲାଗୁ । ଆମ୍ବେମା-
ନକ ବବେତନାରେ ଶ୍ରୀମାନେ ସହିତ୍ୟ ଏବଂ

ଅଛେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁଠକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିବାରୁ ସେ-
ମାନେ ଘରେ ପଢା କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣିତ
ହେଉଥିଲା । ବିଜୁଳିଶାସ୍ତ୍ର ଶିଖି ଘରେ ପଢା
କରିବାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ନ ପାରେ । ତହଁରେ
ଶିଖିକରୁ ଅଧିକ ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରଯୋଜନ ।
ସାମାଜିକରେ ସବୁ ନ ଦେଖାଇଲେ ଜ୍ଞାନ ଦେବ
ନାହିଁ । ଅଚ୍ୟତା ଶିଖିର କୃତିନାହିଁ ବୋଲି
ଆମେମାନେ କହି ନ ପାରୁ । ଆଜି ଶିଖିର
ଦିବସାହୁ କଷ୍ଟପୂରେ ସାଧନକାଳୀନୁ ଦୁଇପଦ
ଶିଖିବାର ଆମେମାନେ ଅଧିକ୍ରମ ଆଶା କରି
ଥିଲୁ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେବେଳେ ବି, ଏ ପାଇ
କରିଥାନ୍ତିରୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କିମ୍ବର ସାହେବଙ୍କର କି-
ର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ବୋଲି ଆମେମାନେ ବିବେଚନା
ହେଉ ମାତ୍ର ସ୍ଵିଧ ସାହେବଙ୍କର ସେ ମାର୍ଗରେ
ବିଦେଶୁ ବିଶ୍ଵିମ୍ବନ ମାତ୍ର ମନୋଯୋଗ ଚାହିଁ
ଏଥର କାରଣ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ଵିମ୍ବନ ପାରୁ ନାହିଁ ।
ସେବେ ସେ ଟ ୫୦୦୭୦ ଲାର କରିବାରେ ନାହିଁ
ଭିନ୍ନ ଅଭି କିମ୍ବ ଦେବେ ନାହିଁ ହେବେ ଭାଇ
ଶିଖିପ୍ରତି ବି ପ୍ରକାରରେ ଏଠା ଲେବକର
ଅନୁଭବ ଦୂର ଦେବ ? ସେ ଯେମେନ୍ତ ଯୋ
ଗାତା ଲାଭ କରିବ ତାହାକୁ ସେ ପ୍ରକାର
ଦାୟିତର କର୍ମ ନ ଦେଲେ ସେ ଯୋଗିଦାର
ପଦବ୍ୟବହାର ହେବ ନାହିଁ ବ୍ୟାପାର ସର
କ ଅସାର ଲାଗା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ବାଲ୍ୟଶିଳ୍ପୀ ।

ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଅମ୍ବୁମାନେ ଏ ଧ୍ୟୁକର
ସେଉଁ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲୁ ତାହା ପୂର୍ବ-
ରୂପେ ଦୁଇ ଶୂନ୍ୟ କଥାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ।
ଶିଖା ବରଗର ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀ ଅବେଳାରେ
ଅମ୍ବୁମାନେ ଅଭିନ୍ନ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦୋଷ ଗୁଣ ଦେଖାଇବାକୁ ଅଧିକ ଯତ୍ନ ପାଇ
ନ ଥିଲୁ । ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଏତୁକାର କାର୍ଯ୍ୟ-
କୋଣ୍ଠେ ବିଜ୍ଞାନ ମନୋମାତ୍ର ନ ହେବାରୁ
ଆଜି ଥରେ ଉତ୍ତର ଧ୍ୟୁକର ସମାଲୋଚନା କରି-
ବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ସବାଦବା-
ହକରେ ଏ ଧ୍ୟୁକର ବାହୁନ୍ୟ ସମାଲୋଚନା
ବାହାର ଥିବାରୁ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଅଧିକ ବୋଲି-
ବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ବାହକା ଏ ଧ୍ୟୁକର
ଜ୍ଞାନ, ଏବଂ ପଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞାରେ ସେଉଁ ଦୋଷ
ଦେଖାଇଅଛୁଟି ତାହା ସିଆର୍ଡ ଅଛଇ । ବର୍ଣ୍ଣ-

ଶୁଦ୍ଧିର ନାମ ଅଭିବ କାହିଁ ଯଥା ‘ଶୁଦ୍ଧ’
‘ଶୁ’ ‘ଦୂରଦୃଷ୍ଟ’ ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ ପୁସ୍ତକ
ରଚନାରେ ବିଶ୍ଵରର ହୃଦୀ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛି ଯେ ସ୍କୁଲାକ୍ଷରର ପାଠଗୟ ଦେବା ଦୂଷେ
ସେ ପ୍ରକାଶ ଅନ୍ତରମାନ ଉଦାହରଣରେ ବ୍ୟବ-
ଦାର ହୋଇଅଛି ଯଥା ବନବାର ଉଦାହରଣ-
ରେ ‘ମୃଦୁ’ ‘ଅନ୍ତରପୁର’ ଇତ୍ୟାଦି । ଭାବ
ସମଜରେ ସବାଦ ବାହିକାରୁ ଉକଳିବିତ ଆଂ-
ଶଟି ଉଦ୍ବୃତ କଲୁଁ ଯଥା—

“ବହୁପ୍ରକାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ—

“ମେଳିରେ ବୋଲ ବଳ ହ କର କଲେ ହୋଇବ ମଳ,
ସେ ଚନ୍ଦିବାର ନେବଟ ବର ଲଗାଇ ଫାନୀ ପଢି । ୧
ଏଥେ ନିର୍ଦ୍ଦୟା ଶ୍ରୀ ଉତ୍ସୋହିତ ସେଇ” କରିଦେସୁଥ, ଅ-
ହଜୁ କର ଆରନ ଜାଗ୍ର ପୂର୍ବତ୍ତୁ ତା କଣ୍ଠର । ୨ । କର
ଦିଲାଦ ମିଥ୍ୟାପକାଦ ଏମାର ଶୀଘ୍ରେ ତେଜ, କର ହୋ
କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ନିଧାର୍ଷ ସ୍ଵରଗ ହର୍ତ୍ତୁ ହେବ । ୩ । ଉତ୍ସୋହ
ଏହି ପରିଦର୍ଶର ଘର ଓ ରତ୍ନା ଦୂର କଳୁଣିବ । ପ୍ର-
ଭାଗମାନଙ୍କ ମନରେ ତାହା ସଳଗୁ କରିବ ଦେବା ନିରାକୃ
ଅସ୍ତ୍ର ପରିଦର୍ଶର ବାସ୍ତବ ଧ୍ୟାନ କିମ୍ବା ସତ୍ୟରେ ଦବା
ଦେବୀ” ଏହି ପାଠକର ଅର୍ଥ ତିଳକ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ଅର୍ଥ
ଦୁରୋଳ ଶିଖା ଦେବାରୁ ହେବ ନାହିଁ । “ଏଥେ ନିର୍ଦ୍ଦୟା
ନେବଟର ଉତ୍ସୋହ ସେଇ” କରିଦେସୁଥ “ଏଥର ଜାଗ ପିଲ-
ମାରିବ ମନରେ ଉତ୍ସୁ କରିବ ଦେବା ସମ୍ବେଦନୀୟ ଅ-
ନାୟି । ସତ୍ୟଦର୍ଶମ ତାଜାମାନେ ସଜିଶ ଯାସକ ନିମନ୍ତ୍ରେ
ଆଇଛ ତାମ କରନ୍ତି । ଅସର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶତିଶିର ବଜାମାନେ
ଦେଇ ଶାସ୍ତ୍ରର କିମ୍ବ ଜାଗନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି କୌଣସି
କରିବା ଥା ଅରଜ ତାମ କର ପାଇବ ନାହିଁ । “କରିବ
କଲେ ମନ ହେବ” ସୁରି “ କଲ କବାଦ ମିଥ୍ୟାପକାଦ
ଏମାର ଶୀଘ୍ର ତେଜ” ଏଥର ଉପଦେଶ ଅକର୍ଷଣ ନ୍ୟାୟବଳ୍ମି

ଯେହି ମେଳକ କଣ, ବକାଦ ମଥ୍ୟାପଖାଦ କରେ, ସେ
ମେଳକ "କାହା ହୋଇଥିବା ଅଛନ୍ତି" ଏବଂ କଥା
ପଢ଼ିଲୁଗୁ ହୋଇ ଗାରେ । ପ୍ରକାଶର ଏ କଥା ଆସେ ଶୀକାର
ବିଭିନ୍ନରେ, ତେବେ ଘରତେବସାଙ୍କୁ "ନିର୍ଦ୍ଦୟ" ବିଭିନ୍ନ
ଏବେ କରେଇଲ କଥାର ହେଉ ବସ? କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକ
ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚପଦାରତିକୁ ବନ୍ଦେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚପଦାର
ଏବେ ଉଚ୍ଚତାରୁଥିରୁ ଯଦି ଦୟାତର ପାତ୍ର ହେବ ନାହିଁ ।
ଏମନ୍ତ ସଂଲମ ପାହାଙ୍କୁ "ନିର୍ଦ୍ଦୟ" ବୋଲିବା ପୁରି ବାଲ୍ମୀକି
କାଳର ତିଜିମାନଙ୍କ ମନରେ ସେପରି ପ୍ରାବିଲୁଗ ଜମ୍ବୁର ଦେବା
ଦିଗୋକୁଳାର ତିଥି ଅଛେ । ଯାତ୍ରମାନଙ୍କର, ଶିଥାନରୂପର
ବର୍ଣ୍ଣନାମାନଙ୍କର ଏବେ ବନ୍ଦୁପ୍ରଭୁଷିଷ୍ମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ମନରେ
ଥିବ, ସେବକ ସେହି କାଳୀପତି କାହିଁ "ପଦ୍ମା କାହିଁ ୩-
ତିରାର ଉତ୍ତରାସରେ "ବଳ୍ୟରୂପମନେ ଅସମାନକୁ ଦୟାପ
କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯଥାଦ" କେତେକ ପଞ୍ଚଟି ଲେଖି ସକାରୁ
ଏହା ବନ୍ଦୁପ୍ରଭୁଦ୍ୱାରା ବୋଲି ବହି । ଜରିବିଦ୍ୱାରା ହେଉଥିଲେ
ଥିଲେ । ସେହି ନମକେ କେତେ ବିନ୍ଦୀ, କେତେ ପାଣ୍ଡେ
ରଷ୍ଟୁ, କେତେ ହେଲମା ହୋଇଥିଲ, ଯାଏ ବାହୁ କାହିଁ
ହାନ୍ତର ହତ କଥାର ସମ୍ବେଦନାଟି ତେଣୁ କରିଥିଲେ
[ମନ୍ଦେଶ୍ଵର କଲାପତ୍ର] ଶେଷରେ ବାଧ ହୋଇ ଯାଏ କାହିଁ
ସେହି କେତେବେ ପାଞ୍ଚଟି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଲେ । ଅଛି ଦେଖି
କାହିଁପଦ କାହିଁ ୧୫୦୦ ବରି ରାଜବନ୍ଦ୍ରୋଦ୍ଧବକ ବନ୍ଦୁ
ଅପରି ବୁଝଇବ ନାହିଁକଲେ ॥ ୧୫୨ ଅନ୍ତରୀ ୧୫୨ ଜଗା

ପାହାନ୍ତି, ଯେ କାହାର କାହାର ଦେବତାଙ୍କର ସହାୟ କରିବାକୁ କମଳେ, ତାହା କେବଳ କିମ୍ବା କାହାର ରଖିବା ନମରେ ଓ ଶକ୍ତିଶକ୍ତିକାରୀ ହେବାର କମଳେ କରିବାକୁ ନମରେ ଏହେବେଳେ କରିବାକୁ “ନିର୍ବ୍ୟ” ଅକାରରେ ଏହି ଶକ୍ତି ବାଧାକାରୀ “ଅନ୍ତରେ କଷତ ମଣରେ ଜଣ (ଜଣ) ଦେବ ତମ ପତର ଲଠ ଲଠ” ଠାକୁରମ ଅଜ ଏହି କୃତାଙ୍କ ଅନ୍ତରୀଳମରରେ ପଢିଲା । ଅମେରାଜେ ଶୈବକାଳୀ କର ସମସ୍ତ କମଳା, କଶେଷତଃ ତେଜଶା କରିବର ଜଣ କଣ ମହାଶୂନ୍ୟ, ସବ୍ରତ କରାଇ ଦେଇ ରହୁ ଯେ, ଫେନାରେ କାହାର କାହାର ଦୁଇଶତ୍ର ଯାଦ ବାଲିନୀରେ ପାଠଶାଳରେ ଉଚାଦିଗ୍ମ ଦସ୍ତଖରେ ସରବର୍ତ୍ତ ହେବେ ।”

କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀ ବାର୍ତ୍ତା ଶିଷ୍ଯାକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଦାବିମ
ଠାରୁ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦସ୍ତଖର କରିଅଛନ୍ତି
ଏବି ସ୍ଥାନୀୟ ଶକ୍ତିଶକ୍ତିକାରୀରେ କେତେ
କୌଣସିରେ ଶକ୍ତିରୁକ୍ତ ଏବି ଜଗନ୍ନାଥ ଦିନ
ବୋଲି ପରିଚିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏପ୍ରକାଶ
ଉତ୍ସାହ ପାଇ ନ ଥିଲେ ସେ କି କେତେବୁଦ୍ଧି
ଏପରି ଅଧାର ଗନ୍ଧ ଶପା କରି ଥରିଥିଲୁ ଅଧିକ
ମୂଲ୍ୟରେ ବିଜୟ କରିବାକୁ ସାହସୀ ହୃଥିନ୍ଦ୍ରୀ

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ବନ୍ଦକା ଚତୁର୍ବିଳଗାଇଙ୍କ ଦୟାରେ ମୋକଦମ୍ବା ଥାଏକ
ହୋଇଅଛି ଉଲ୍ଲେଖ କେବା ଏହି କୌଣସି ଭୁବିର ଅଧିକ
ଶୁଭଶା ହେଉ ଅତ୍ୟ ଶକ୍ତିଶା ସିଦ୍ଧା କରିବାର ଅର୍ଥଯେ ଗମାଳ
ହୋଇ ଚତୁର୍ବିଳଗାଇଙ୍କ ଉପରେ ଖେଳଣ କାହାରିଅଛି ।
ମୋକଦମ୍ବା ତଳ ରହା କାରାର ଦୂରକଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କେନ୍ତାଳ
ପତାକୁ ମୁକ୍ତିକେ କେଣ୍ଟି ଶୁଣାଯାଏ । କଜନିକାର ଡକ୍ଟା ଗୁଡ଼ିଏ
ଶ୍ରାବ ହେବ ।

ପେନସମ ମହିଳାର କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଅଭିଭାବକ ଲିଖିତ ମୋହରର ଲିସ୍ଟ ହୋଇଥାଏଛି।

ଅଠାରୁ ଲକ୍ଷ ଦେବତା ହେବାକୁ ମୁଖ ପ୍ରକାଶର ଦ୍ରୁଷ୍ଟାରେ
ଏବଂ ଦେବୋରିର ମୁଣ୍ଡ ବାଜସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶର ସେମାନେ
ସୁପ୍ରଦେଶୀୟଙ୍କ ନିର୍ମଳେ ଅବେଦନ କରିଥିବା ।
ଦୁଇକର ଏ ପରିମ୍ବନେ ସୁନ୍ଦର କରିବାର ଉଦ୍ଦିତ ଥିଲା ।
ମୟୁରଭକ୍ତର ପ୍ରକାଶକ ଗୁରୁତବ କରି ହୋଇ ଗାହି ।
ତେଣେ ନନ୍ଦକଶୋଇ ବାରୁ କି କଲେ କିମ୍ବା ଜଣା ଗାହି
ମାତ୍ର ଦର୍ଶନ କଥାଟା ଅମୁଲକ ପ୍ରକାଶ ଅନୁମନ ହୋଇ
ଅଛି । ବୁନ୍ଦା ବୈକୁଞ୍ଜଶାଖ ଦେ ମହାବଜାଳ ଅମରବରରେ
ମେଠା ଯାଇଥିବା ।

କୋର୍ତ୍ତର ମେନ୍‌ର ମାଲିଲ୍‌ ସାହେବ ଶିଶୁ ଖୁଟିର
ଦେଇ ପାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ ।

ପ୍ରତି ଅଧିକାର ହେଉ ଥିଲା ।
ସ୍ଵର୍ଗପୁର ଦିନାକୁ ବସନ୍ତ ଏବଂ କିମ୍ବାତକାବେଳେ ଅନୁର୍ଧାତ
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର କଳାପୁରୁଷ ଜନଲୟଥର ଏବଂ ମାନବକାଳୀ-
ମାନକର ଦୟାବା ପାଇ ଯାଇ ନାହିଁ । ସାଧାରଣହିଁ ଯେ
ମେଲିଲୁ ହେବା ମହିମ ହେବା ।

ବିଜୟଶର୍ମ (ଦିଲାନିଶ୍ଵର) ର ମହାସ୍ତର ଅକ୍ଷୁଦିନରେ
କରାରବୁ ଦିଲେ ବିରିକେ । ପିତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟଭାଗରୁ ସେ
ଏହି ପାଦରେ ପାଦରେ ପାଦରେ ।

ପାତ୍ର ଏହି କଣ୍ଠର ପଦମ୍ବାନ ଦେଖି
ଜୀବରତ୍ନମର ପୋଷମାଟର କେଳଗଲ ଶ୍ରୀମତ
ଦୁର୍ବଳ ସାହେବ ମାତ୍ରାଜର ପୋଷମାଟର କେଳଗଲ
ହୋଲଅଛି ।

କୁଳ ମନ୍ତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲ ୧୯ ଗ

ଜାନ୍ମେ ମାହେ ମର୍ଦ୍ଦିତ ଧାର୍ମିକା । ମୁ । ହେତୁ ଦ ୩ ଜ ସତ୍ୟା ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୮୮
ମଧ୍ୟପଲାଞ୍ଚାର ଜାକମାସିଲ ଟ ୧୫୦

୧୦୨୨୮୧

ଲଞ୍ଜ ବକନ୍ତୁ ପିଲ୍ଲତ ରାଷ୍ଟ୍ରଶାଳିଙ୍କ ସମ୍ମଦ୍ଵାୟ-
କରିଛନ୍ତି ଥିଲେ ଭାବାକର ମୁକୁ ହେବାରୁ
ସବ ଖ୍ରାପର୍ତ୍ତ ନଥିବୋଟ ଉକ୍ତ ଗୋରବାନ୍ତିର
ପଦର ଯୋଗ୍ୟବୋଲି କେହି' କହୁଥିଲେ ମାତ୍ର
ଲଞ୍ଜ ବାଲସବର ଉକ୍ତ ପଦରେ ନିୟମିତ ଦୋର
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ । ଏ ନିଃନୀତ୍ୟ କର କିମ୍ବା ଲୋକ
ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଥର
ସାଧାରଣୀୟ ସେବେଟେଥା ଅବଶ୍ୟକ ପଦରେ
ଅନୁର୍ଭାବୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାକୁ ଖ୍ରାପର୍ତ୍ତ
ରହିରେପର ସକଳ ପ୍ରାନରେ ହୃଦ୍ୟର ଦୋର
ଅଛି ।

ଏହି ମାତ୍ର ତା ୩୦ ରିକର ଭାବସମାଦରୁ
ଜଣାଯାଏ ସେ ଭାବରବୀୟ ଅଣୀମ ବ୍ୟବସାୟ
ସମ୍ବରେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ବିମନ୍ସକ ସଭରେ
ଲଞ୍ଜ ହତକ ହୋଇଥିଲା । ଭାବରବୀୟ ସେ
ଡେଟ୍ସ ଲଞ୍ଜ ହାର୍ଟିଂଟନ ସରକୁ ଜଣାଇଲେ ସେ
ଆପଣ କବିଷାୟ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିର୍ତ୍ତ-
ମାନ ପେପର ସାନ୍ତ୍ରାହ ସମକ୍ଷ ଅଛି ଭାବା ଭାବା
କରିବା ଭାବରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ
ବିବେଳନା କରିବା କାରଣ ଭାବରବୀୟ
ଗର୍ଭମନ୍ତରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯାଇଥିଛି । ଆୟୁ
ମନ୍ଦିର ଭାବରବୀୟ ଗୋଟିଏ ଅଛି ପ୍ରଧାନ
ଭାବର ଏହି ଉକ୍ତ ପାଇ ଦେଖିଯା ଲୋକଙ୍କର
ହେଉଥିଲା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଲୋକେ ଭାବା
ଭାବରବୀୟ ନାହିଁ ଏହା ଉଠି ଗଲେ ଅବଶ୍ୟ

କିମ୍ବା ନୂତନ ଟାକ୍ସ ଦିଲ୍ଲି ଏହି ଉକ୍ତରେ ଭାବର-
ବାରିକର ଅଧିକ କଣ୍ଠ ହେବ । ଆମେମାନେ
ଆଶାକରୁଁ ସେ ଏଥିର ବିଶ୍ୱରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇ
ସେମନ୍ତ ଭାବରବାରି ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବେ କେବଳ ବିନ୍ଦୁର କଥାରେ ଭୁଲିବେ
ନାହିଁ ।

/ କନିକାର ନୂତନ ମେଲଜଣ ପଦ ସକାଶେ
ଗୁରୁ ପାଖଜଣ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇଥିଲେ । କଲେକ୍ଟର
ଶାୟକୁ ପରୀ ସାହେବ କନିକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସବ
ଡେପ୍ତା ଶାନ୍ତି ଉତ୍ତର୍ଭାବୀ ଉକ୍ତ ପଦରେ
ମନୋମାର କରିଥିଲା । ଶାନ୍ତି ବାହିକାରୁ
ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟଲୋକ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇଥିଲେବେ
କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସେ କିମ୍ବା କମାପ
କାଣିବା ଏବଂ କନିକାରେ ବହୁଦର୍ଶିତା ଲାଭ
କରିଥିବାରୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାର ଉପସୁକୁ
ଅଟନ୍ତି । ଅମୂଳନକର ଏଥିରେ ଆପଣି କରି-
ବାର ବିଶେଷ କାରଣ ନାହିଁ କାରଣ ଶାନ୍ତି
ବାହି ଉତ୍ତମଗୁପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ସମସ୍ତେ
କହୁଥିଲା । ଭେବେ ଦେଖିଯା ଲୋକ କେହି
ପାଇଥିଲେ ଆମେମାନେ ଅଧିକ ଅନନ୍ତ ଦୃଢ଼-
ନ୍ତ । ଶାନ୍ତି ବାହିକ ଶୁଳରେ ବାହି ଗଣେଶ-
ପ୍ରଥାଦ ସିଂହ ଏବଂ ଗଣେଶ ବାହିଙ୍କ କର୍ମରେ
କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ନାଜର ବାହି ସହନାଥ ମୟୁମ୍-
ଦାର ମନୋମାର ହୋଇଥିଲା । ଶେଷ ଲଭିତ
ବ୍ୟକ୍ତିକ ପଦୋହନରେ ଆମେମାନେ ବିଶେଷ

ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲୁଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ସବ ପ୍ରକା-
ରରେ ଏ ଗୁରୁତ୍ୱରର ଯୋଗ୍ୟ ଜ୍ଞାନକରୁଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଯୋଜାଗାତ ଯୋଜା ଏବଂ
ସଗଜ ଉପରେ ମିଶ୍ରିଷ୍ଟିପଲ ଟାକ୍ୟ ବର୍ଷିବାର
ଭବିତା ଲାଗିଥିଲା । ଏଥାରୁ ସେ ସ୍ବାମୀୟ
ସଂବାଦପତ୍ରମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଆପଣି
କରିଥିଲା ବିଶେଷରେ ସଗଜଥିଲୁଁ ଟାକ୍ୟରୁଁ
ମୂଳି ଦେବ ନିମିତ୍ତ କମିଟୀକ ନିବିତରେ
ଅନୁଯେତ କରିଥିଲା । ମିଶ୍ରିଷ୍ଟିପଲରେ
ଟକା ବୁନ୍ଦି ନିମିତ୍ତ ଏ ସମସ୍ତ ଟାକ୍ୟ ନେବା
ଆବଶ୍ୟକ ଅଟଇ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱର ବାଣିଜ୍ୟ
ବ୍ୟବସାୟରେ ଯେପରି ଭନ୍ଦିକ ଲିଙ୍ଗରୁଁ
ବହୁରେ ସେ ଟାକ୍ୟ ଅସମାୟ ଦେବ ଏମନ୍ତ
ବୋଲାଯାଇ ନ ପାରେ ତେବେ ଏକାବେଳକେ
ଭିତ ଦରର ଟାକ୍ୟ ନ ବସାଇ ଲୋକଙ୍କ
ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦର ନିର୍ମୟ କରିବା ଉଚିତ
ଅଟଇ ଏହି ପ୍ରଥମାବସ୍ତାରେ ଅନୁଦରରେ
ଟାକ୍ୟ ନେବା ସବତୋତ୍ତବରେ ଉଚିତ ।
କଟକ ନଗରରେ ଗନ୍ଧ ଭିନ୍ନବର୍ଷରୁ ଏଟାକ୍ୟମାନ
ବିଶେଷ ଏହି ଭକ୍ତାର ବିଶେଷ କଣ୍ଠ ହେବାର
ଦେଖା ନାହିଁ । ବରଂ ଦରଟାକ୍ୟ ଅଧିକ
ବାଧବାର ଦେଖାଯାଏ । ସଂବାଦବାହିକା
ବୁଝିଥିଲା କି ଏ ନଗରରେ ଉକ୍ତ ଟାକ୍ୟମାନ
ବସି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଭାବା ଭାବ ଅଟଇ ।

ସେନ୍ସର ଶତିପୃକ୍ଷମାନ ପ୍ରମୁଖ କରିବା
କାରଣ ସେହି ନୂହନ ଟିକା ମହିକୁମା ଏଠାରେ
ବସିଥିଲୁ ତହିଁ ର ବାସିଥିଲୁ ଶୁଣିଲା ଦେଖାଇ
ଦେବା ସକାଶେ କଲିକରାଇ ସେନ୍ସର କମି-
ଶର ଗ୍ରାୟମୁ ବୋର୍ଡିଙ୍କନ ସାହେବ ଅଧିକାରୀ ।
ଗର ସମ୍ବାଦରେ ସେ ସେହି ରେଟରେ କର୍ମ
ନେବାକୁ ଗୁହିଲେ ତହିଁ ରେ ମୋହରିମାନେ
ଅସମତ ତୋଇ ମେଳ କଲେ ଏବଂ ଏକଜଣ
ମୋହରି ମେଳିଯା ସରଦାର ହୋଇ ସାହେ-
ବକଠାରେ ଉଷ୍ଣତା ଦେଇ ଥାଇ ମୋହରର
ମାନଙ୍କୁ ତାହାର ପଣ୍ଡାଦ୍ଵାରୀ ଦେବାକୁ କହି-
ବାକୁ ସମସ୍ତେ ଗୋଲମାଳ କର ଉଠିଲେ ।
ସାହେବ ଶକ୍ତିଲୋକ ଓଡ଼ୀଯା ଧନିକ ବି ତାହାଙ୍କୁ
ଦରାଶ କରିପାରେ ? ସେ ଉତ୍ସମାହି କଚେଖ
ସରହାର ବନ କର ସରଦାରଙ୍କୁ ତାଟ ସନ୍ଧାନ
ଥର ଆଣି ଚର୍ମପାଦୁକା ସହି ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ
ଗୋଇତା ମାରି ବଦାୟ ଦେଲେ । ତହିଁ ମୋହ-
ରିମାନେ ଘୟରେ ଲଢ଼ାଇୁଛି ହୋଇ ମେଳ
ଲାଗି କର୍ମ କରିବାକୁ ବିରିଗଲେ ଓ ସମସ୍ତ
ଗୋଲ ନିବାରଣ ହେଲା ସରଦାର ମୋହରର
ନାଲିଶ କରିବ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ
ସାହେବ ତାହାକୁ ତକାଇ ସନନ୍ଦାର କର୍ମ
ଦେଇ ସବୁ ମୌଳିଧ୍ୟ କରି ଦେଲେ କହି
ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଳ । ଧଳ୍ୟ ଓଡ଼ୀଯାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି
ପାଇଁ ଏବଂ ଏକତା ।

— 10 —

କଲକାଗେଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ
ସେ ଆଗାମୀ ତିସମ୍ବର ଏବଂ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ
କଲକାଗେଜେଟରେ ଗୋଟିଏ ଦେଖିଯୁ ଶିଳ୍ପବିଦ୍ସମ
ମେଲା ହେବ, ଶୈଳେଖିତସାହେବ ଏହିରୂପ
ଅବେଶ ବିଷ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ମେଲାର ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତର ଭାବ ଗୋଟିଏ ବିନିଷ୍ଠା ଭିତରେ ରହିବ
ପ୍ରିନ୍ଟସେପ ସାହେବ ବାହାର ସବୁପରି ଓ ଲକ୍ଷ
ସାହେବ ସମ୍ବାଦକ ହେବେ । ରେଷନ ଓ
ରେଶମୀ କର୍ପ୍ରୀ, କଣ୍ଠ ଓ ଜରର କାର୍ପ୍ରୀ, ଲୁଗା,
ପର୍ଦୀ, ମେଜଙ୍ଗଦର, ସପମିଶ୍ରା, ହୋଟ ଓ
ନଡ଼ୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶକ ଉନ୍ନତି ଲୁଗା, ପଣମୀ
ଲୁଗା, ସଜା, ବୃତ୍ତା, ଚନ୍ଦକାଷ୍ଟ, ମୟାଜିଙ୍ଗ, ଓ
ହାଜାଦାନ୍ତର ଶିଳ୍ପକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବଦ, ଚନ୍ଦକାଷ୍ଟ
ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟଳଗରର ପିତୁଳା ପ୍ରକାଶକ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ଷମର
ପକାର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ । ଯେଉଁସବୁ କାଗଜଗର
ବ୍ରଦ୍ଧମାନ ପଠାଇବେ, ସେମାନଙ୍କୁ କେବୁଣ୍ଠିରୁ
କେବୁଣ୍ଠିର ସମ୍ବାଦକଙ୍କ ନିକଟକୁ ରାଖିଗଲାଗଲା

କୁଳାରମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବାଦ ଛେବାକୁ ହେବ ।
ତା ୧୫ ରଖ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଉତ୍ତରାତ୍ମି ଯେ ସମ୍ବାଦ
ଦେବେ ତାହାଙ୍କପାଇଁ ଶ୍ରୀନି ଠିକ୍ ରହିବ କି
ନାହିଁ ରହିର ପ୍ରିଣଗା ନାହିଁ । ତା ୩୦ ରଖ
ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଉତ୍ତରାତ୍ମି ଏବଂ ତା ୧ ରଖ ନହିଁର
ୟୁଗରେ ଦ୍ରବ୍ୟ ସବୁ ପଠାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ
ଯେଉଁ ମନେ ଦୁର୍ବ୍ୟଧରୁ ଘଠିଲାବେ, ମେମା-
ନକ୍ଷ୍ଟ ଆପଣା ନାମ ଧାର୍ମ ରହି କରି ଲେଖି-
ଦେବାକୁ ହେବ, ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟଧରୁ
ବିକ୍ଷୟ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ, ସେଥିର
ମୂଳ୍ୟ ଲେଖିଦେବାକୁ ହେବ ବିକ୍ଷୟ କରିବାର
ଅଭିଷାଧୀ ନ ଥିଲେ ତାହା ଲେଖିଦେବାକୁ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଲେଖା ନ ଥିଲେ ଦ୍ରବ୍ୟ-
ଧରୁ ବିକ୍ଷୟ କରିବି ବୋଲି ମନେ-
କରିଯିବ । ମେଲା ଉତ୍ତରାତ୍ମି ନିଜମରେ ସେବର
ବିକ୍ଷୟ ହେବ କେବଳ ଏକ ରକ୍ତମର
ଗୋଟିଏ ଲେଖା ଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ପଠାଇଲେ ଚଳିବ ।
କିମେ ଶ୍ରୀନାରାତ୍ମି ହେଲେ ଯେଉଁ ମନଙ୍କର
ଦ୍ରବ୍ୟ ଅତି ବିଲମ୍ବରେ ଅସିବ, ସେମାନଙ୍କର
ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ଗ କରି ଯିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି ମେଲା ରହିବ । ଗାଡ଼ି ରହା ଦେଇ
ଦ୍ରବ୍ୟଧରୁ ପଠାଇଦେବାକୁ ହେବ, ଯଦି କେହି
ପଠାଇବାର ଝର୍ଣ୍ଣା କି ଦିଅନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ
ତେଣେବେଳେ କମିଟୀ ସେ ଝର୍ଣ୍ଣା ଦେବେ
କିନ୍ତୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିନ୍ଦୀ କଲେ ଯେଉଁ ଦାମ ହେବ
ସେହି ଟଙ୍କାକୁ ସେ ଝର୍ଣ୍ଣା କାଟ ନିଆଯିବ ।

ଶ୍ରୀରାଜବନ୍ଦୀୟ ସାଥୀରଣ କ୍ରିୟାମାଳର ଜ-
ଣେ ପ୍ରଶ୍ନାରକ ବାହୁ ବିଷୟକୁ ସେଇ ଏ ନଗରକୁ
ଆସି ଗଲ ସେମବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପ୍ରଶ୍ନା-
କମ୍ପାନଙ୍କ ଦେମହନ୍ତରେ ନବବିଧାନ ନାମକ
ନୂହନ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦର ବକ୍ତ୍ଵା
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏ ନଗରବାସୀ ଅନେକ
ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୁ ଶ୍ରୋତାବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ଆ-
ମ୍ଭେମାନେ ଆଜିନିତ ହୋଇଥାଏ । ବକ୍ତ୍ଵା ପ୍ରାୟ
ଏକଶହାକାଳ ବକ୍ତ୍ଵା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ଧର୍ମର ସାମଙ୍ଗସ୍ୟ କରୁଥେ କ୍ରିୟାମାଳରେ
ରକ୍ଷା ପାଇଥାଏ ତାହା ସନ୍ଦରଚୂପେ ଦେଖାଇ
ଥିଲେ । ନବବିଧାନ ଧର୍ମର ସେ ଏହିକୁ ପରିଚାର
ଦେଲେ କି ତାହା କ୍ରିୟାମାଳ ପରିପାଳନ
ଅବଶ୍ୟକ । ସୁତ୍ରଃ ତାହାଙ୍କ ମରି ସବୁ କ୍ରିୟାମାଳ
କୌଣସିରୁଥେ ଉନ୍ନ କି ଥିଲ କେବଳ ନବ
ବିଧାନରେ ଗୋଟିଏ ହାଲ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପରି

କାର ଆଖକଥ ଦେଖାଗଲା । କଲ ଧରି
ବାହ୍ୟନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଵରୂପ ସେ ଦୁଇପଦାର୍ଥଙ୍କୁ ସେ-
ମାନେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥୁବାର କହିଲେ ମାତ୍ର
ଏ ଦୁଇପଦାର୍ଥର ବଶେଷ ମହିମା ବାହୁଦ୍ୟଗୁଡ଼େ
ବହିଲା କଲେ ନାହିଁ ।

ଦକ୍ଷତା ଶେଷ ହେଲାରୁ ବାରୁ ଧ୍ୟାନମୋଦାନ
ଅର୍ଥୀ ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳଙ୍କ ମୌଳାରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ
ଲକ୍ଷଣ ଶ୍ରୀ କର ନେଇ ନବବିଧାନ ଧର୍ମ
ବିଜୁନ୍ଦରେ କେବେକ କଥା କହିଲେ ଏବ ଅର୍ଥ
ଭର୍ତ୍ତରୁ କେବେକ ଅଂଶ ପାଠ କରି ଅପଣା
ମନ୍ତ୍ରର ଆସକତା କଲେ । ଉହଁର ଭାଗ୍ୟର୍ଥ
ଏହି ସେ ନବବିଧାନରେ ପତାକା ପୁଚ୍ଛା
ଇତ୍ୟାଦି କେବେକ ପୌର୍ଣ୍ଣକତାର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧରୁ ଭାବା
ବିଶ୍ଵକ ଧର୍ମ ନୁହଇ । ଉହଁ ଉତ୍ତରାରୁ ବାରୁ
ଆଜନାଥ ବାନ୍ଧୁପା କହିଲେବ ସେବେ ନବ-
ବିଧନରେ ଖୁଲୁ ଓ ପତାକା ଘୁମର ଦେଲ
ତେବେ ପଞ୍ଚକାର କି ଦୋଷ ମେ ତହା
ପରିଚାର୍କୁ ଦେଲ ଏବ ଏଥୁସଙ୍ଗେ କେବଳ
ବାହୁ ବିଜୁନ୍ଦରେ ଦୂର ଏକ କଥା କହିଲେ ।
ଏଥ ଭାବର ସମ କିମ୍ବା ଦେଲ ।

ଆମ୍ବମାଳେ ସଦ୍ୟପି କି ଧ୍ୟାନକାରୀଙ୍କ
ସୁଲିଖେ କୌଣସି ଦୋଷ ଦେଖିଲୁଁ ନାହିଁ
ମନ୍ତ୍ର କାନପାଦ ଦିବେଚନାରେ ଶାହୀରେ
ପ୍ରତିବାଦରେ ସୁରୁଚିର ଅଗ୍ରାହ ଦେଖି ଦୂଃଖିର
ହେଲୁଁ । ଆମ୍ବମାଳେ ସର୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍
ଲଢାଇପାଇଁ ପରି ଦୋଷ ହେଲୁଁ । ସର୍ବାହିନୀ
କେବଳ ବିଜ୍ଞାନ କଥା ଶିଖିବି କାରଣ
ହୋଇଥିଲା ରକ୍ତ ବିତର୍କ ସକାଶେ ନୁହେ ।
ଧ୍ୟାନ ବାବୁ ପ୍ରତିବାଦ ସକାଶେ ଅନ୍ୟ ଏବଂ
ସର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତେ ଏହି ରକ୍ତ କରିବାର
ଜଳି ଥିଲେ ପ୍ରକୃତକିମ୍ବା ଉହିର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଇ ଆହୁାନ କରିଥାନ୍ତେ ଶାହୀ ହେବେ
ଶୋଭିଲାୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମାତିର ସୁଖାସନ ।

ଦୁଇଲବ୍ରଦ୍ଧିରୀ ମସରବିଜ୍ଞର ପଥ ସମର୍ଥକ
କରିବାରୁ ଅଧିକା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରଣ କାନ କର ଏବଂ
ଦିଶମ ସମ୍ବାଧରେ ଅବଶ୍ୱି ହୋଇ ଆଗୁନ୍ତି ।
ତଳିତମାସ ତାର ରଖିବୁ 'ମନ୍ତ୍ରମେଷ' ଏବଂ
ଶେଷା ଗଢ଼ିଲାଇ' ନାମକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ସମ୍ମା-
ଦକ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି "ସମ୍ମ ହିନ୍ଦୁପେ
ଶେଷକ କରିବାରୁ ହେଲେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଅବ-

ଶ୍ରୀକ କରେ । ଅର୍ଥ ନ ଦେଲେ ଗଡ଼ିଜାଗ
ବାଜାମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ବୃତ୍ତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସମଗ୍ରପେ ଶାବିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।
ଆଖିଏବ ଅର୍ଥ ଯେତେବେଳେ ବାଜାମାନଙ୍କର
ଏକ ପ୍ରଧାନ ଅଙ୍ଗ ହେଉଅଛି ତେତେବେଳେ
ଗଡ଼ିଜାଗ ବାଜାମାନେ ଏକପରିଷା ସ୍ଥଳେ ବିହି
ବେଶି ନେବା ବେଳକୁ ପ୍ରକାମାନେ ବିରଳ
ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଏବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ସେମା-
ନଙ୍କ ବିରଳରେ ଚର୍ଣ୍ଣପାଇ କରି ବାଜାମାନଙ୍କୁ
ସନ୍ଦର୍ଭ କରାଇ ଦେଉ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି
ସ୍ଥଳେ ବାଜାମାନେ କି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରିବେ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କର ବିବେଚନା
କରିବାର ଉଚିତ । ବାଜାମାନେ ବାଜାଶାବନ
ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଗୃହରେ କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରୋଥିତ
ରଖି ନାହାନ୍ତି ॥

ଭୂପରିଲୁଙ୍ଗର ମୁଣ୍ଡିମାନ କେତେ ଅସାଧୁ
ସୁଖ କୁହସ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସଙ୍ଗେ ଗଜଜାନ୍ଦ
ମାନକର ତୁଳନା କରିବା କେତେ ଅସାଧୁ
ବୋଧ ହୃଥିକ ତାହା କାହିଁ ରକ୍ତ ଦେଖାଇ
ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଏବଂ ଦର୍ଶଣପାଇବା
ସୁଯେଣ୍ୟ ସମ୍ମାଦିକ ଯେବେ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବ
ରେ ବିଶ୍ଵର କରିଆନ୍ତେ ତେବେ ସେପର ମୁହଁ
କଦାର ସମ୍ମାନାରିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛିତ
କରନ୍ତେ ନାହିଁ । ସେ ଯେବେ ଥରେ ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟ ଗତଜାତ ସଙ୍ଗେ ତେବେନାଳର ଅବସ୍ଥା
ତୁଳଥିନ୍ତେ ତେବେ ଭାବକର ସମସ୍ତ ତୁଳା
ବିଦୃଶକ ହୋଇଆନ୍ତା । ତେବେନାଳର ମୁହଁ
ମହାରକା ସୁଶାସନଦ୍ୱାରା ଗତଜାତର ମୁହଁ
ହୋଇ ଥିଲେ ଏବଂ ତହିଁପାଇ ଯେମନ୍ତ ସଫଳ
ସାଧାରଣତାରେ ମେମନ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ଠାରେ ଅଗୀମ ବୁଝାବି କାହିଁ କରିଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ସେବ କୌଣସିପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କମା ଅ-
ବିରକ୍ତ କର ପ୍ରଜାକଠାରୁ ନେଇଥିଲେ ନା
ତହିଁପାଇ ତାହାଙ୍କ ସଂଗନ୍ଧର କୌଣସି
ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିଲ ? ପ୍ରଜାମନେ ସାହା
ସହନରେ ଦେଇ ପାରିନ୍ତ ଏପକର କରନେଇ
ସେ କଦମ୍ବଲ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧତି ଚକିତ୍ସାଲ୍ୟ ଜାକଥର
ସତକ ପ୍ରଭାବ ବହୁବ୍ୟଥୀଷାଧ ବିଦ୍ୟାରମାନ
ଆପଣା ଶକ୍ତିରେ ସ୍ରାଗନ କଲେ ଏବଂ ଆପଣା
ପ୍ରଜାବ ହିତ ଛାତା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଧାରଣ ଏବଂ
କିଶୋର କର୍ତ୍ତାରେ ବଦାନ୍ୟରା ଦେଖାଇଥିଲେ
ସବ୍ୟଧି ତାହାଙ୍କ କୌଣସି ତୁଣ୍ଡ ଥିଲ ତାହା
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମରିରେ ଏହି ସେ ସେ ଅତ୍ରି

ଅଧିକ ବ୍ୟୁତି ନ କର ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଜମାକରି
ଗଲେ । ଅଦ୍ୟାବିଧି-ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରକାଶ ଅବସ୍ଥା
ସମସ୍ତ ଗତଜୀବ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାର୍ଥନାର ବିଷୟ
ହୋଇ ରହିଥାଛି । ସୁଶାସନ ଅର୍ଥାପେକ୍ଷା ନହେ
କ୍ରିଗର ସାଂଘକ ଅଟଇ । ଗତଜୀବବୈଜ୍ଞାନିକ
ସେବେ ବିନ୍ଦୁରକରି ଚାଲନ୍ତେ ତେବେ ତାହାଙ୍କ
ସଜ୍ଜି ସୁଶାସନ ହୃଥକ୍ରମାନ୍ତରୀ ଏବଂ ସୁଶାସନର ଫଳ
ସୁରୂପ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ସମାଗମ ହୃଥକ୍ରମାନ୍ତରୀ ସେ ଭାବୀର
ସେମାନେ ରୁଜ୍ଜ୍ୟର ଏବଂ ପ୍ରକାଶର ଅବସ୍ଥା
ଅଧିକ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ସନ୍ଧମ ହୃଥକ୍ରମନ୍ତେ ।
ଫଳଟଃ ଅନ୍ୟ ଗତଜୀବର ଜଥା ଯାହାକେଉଁ
ମୟୁରରାଜ୍ଞୀଧିପତିକରତ ଅର୍ଥର ଅସୁଧାର ନାହିଁ
ତେବେ ତାଦାଙ୍କ ରୁଜ୍ଜ୍ୟରେ ଏଣେ ସୁଶାସନର
ଅଭିନ୍ଵ ଏବଂ ଅଶ୍ଵାନ୍ତି କାହାଙ୍କି ?

ପ୍ରକାଶ କର୍ମ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ
ଦେବାର ଅଜ୍ଞା ।

ସରକାରୀ କର୍ମରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ନିୟୋଗ କରିବାର ଆଜ୍ଞା
ବିଲୁଚିର ସେକ୍ରେଟରିମାନେ ଏକ ପରେ ଏକ
ସଳ ୮୮୭୭ ଘାଲରୁ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଝେ ପ୍ରତି ପ୍ରଗର୍ହ କରିଆସୁଥାଇନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ
ଯେତେବେଳେ ସଲ୍ ଫ୍ଲାଇଟ ନାର୍ଥକୋଟ
ପାହେବ ବିଲୁଚିର ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସେକ୍ରେଟରୀ
ଥିଲେ ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ କି ଅଛିଛି
ପଦମାନଙ୍କରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଦାଖ
ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେବ । ଉତ୍ତରାରୁ ପୁନଃ ପୁନଃ
ଏହି ଆଜ୍ଞା ହୋଇ ଅଗ୍ରଥାତ୍ତି କମାଧିକ ୩୦୦୦୯୯
ବେରନର ଭାର୍ତ୍ତ ପଦମାନଙ୍କରେ ଦେଶୀୟ
ଲୋକେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ନିୟନ୍ତ୍ରି ହେବେ ।
ତୁ ଦୂରାର ବିଷୟ ସେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମେଝେ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି ।
ଲାଭର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସେକ୍ରେଟରୀ
ର୍ତ୍ତ ହାଠିଂଟନସାହେବ ପୁନଃ ଏହି ବିଷୟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲାଭରୁ ସୁରଖ କରିର ଦେଇ
ଲୁଭିଅଇନ୍ତି କି ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ଆୟୁ
ଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହେଉଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋ-
ଅଛି କି ଭାରତବର୍ଷର ଦିଲି ବିଭାଗର
ଦମାନଙ୍କରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ଅସମ୍ଭବ ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ବିଶେଷରେ ଓ
ଅମାବସ୍ତ୍ରୀରେ ଏମାନଙ୍କ ଯୋଗଦାତା ଇଂରାଜ
ଥିର ସମତୁଳ୍ୟ ନ ହେଲେ ସବା ନିୟନ୍ତ୍ରି

ହେବେ । ଲଞ୍ଜ ବାଟିଂଟନଙ୍କର ଏ ଅଞ୍ଚଳ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭକର ଅଟର ଏବଂ
ଆଜ୍ଞାର ଶାତରୁ ଜଣାସାଏ ସେ ଗବଣ୍ଟିମେଝ-
ଇଣ୍ଟିପ୍ଲଟ୍କୁ ଥାଉ ତାହା ଅବଦେଲା କରିବାର
ଅବକାଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ କୌଣସି
କର୍ମ ଶାଲ ହେଲେ ତହିଁପର ଉତ୍ସରେଷୀଯୁ
ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଧିକ ସେଗୁ ଥିଲା ବୋଲି ହେତୁ
ଦେଖାଇ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗବଣ୍ଟିମେଝ
ଭଣ୍ଟି ପାରିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନେ
ଦେଖୁଅଛି ସେ ସଥାବିହିତରୁପେ ଏ ଅଜ୍ଞାକୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବାର ଭାବ ଗବଣ୍ଟି-
ମେଝ ଇଣ୍ଟିପ୍ଲଟ୍ ଉପରେ ରହିଅଛି । ଲଞ୍ଜ
ଲିଟିନ ଏ ଅଜ୍ଞା ନାଶ କରିବାକୁ ଅଜି ଉପର
ହେଇ ଏକପ୍ରକାର ଖଣ୍ଡିଆ ନିୟମ କର ଗଲେ
ସେ ତହିଁରେ କାହାର ଅଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲା ନାହିଁ ।
ଲଞ୍ଜ ରିଯଳ ପ୍ରଦୃତରୁପେ ଏ ଅଜ୍ଞାର ସମ୍ମାନ
କରିବେ କି ନାହିଁ ଅବଧ ଜଣାପତି ନାହିଁ ଏବଂ
କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗ ଦେଖିଯାଏ ସେ ଅବଧ ବହୁ ପର-
ମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ସରେଷୀୟମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମ-
ମାନଙ୍କରେ ନିୟମକୁ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବମାନେ
ଆଶା କରୁଁ କି ଲଞ୍ଜ ରିପଲ ଏ ପଣ୍ଡରେ
ସମୁଚ୍ଚର ସୁବିଗ୍ରହ କର ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର
ପ୍ରାଚୀରାଜନ ହେବେ ଏବଂ ସକଳ ବିଭାଗରେ
କର୍ମଗ୍ରସ୍ତ ନିୟୋଗ ବିଷୟରେ ପରିଷାର ନିୟମ
କରିଦେବେ ସେ କେବଳ ସେହି ପରିଷାରରେ
ସେହି କର୍ମପ୍ରାର୍ଥୀ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇପାରିବ ସେହି
ଏହା ଭାବୁଁରେ ନିୟମକୁ ହେବ ତାହା ହେଲେ
ଦ୍ୱାକିମକ ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ କର୍ମଗ୍ରସ୍ତ ନିୟୋଗ
ଦେବା ନିର୍ଭର କରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ
ଦେଶୀୟ ଯୋଗନିଲୋକ ପାୟମିର ଯୋଗରେ
ସେତେ ଯୋଗ୍ୟ ଉତ୍ସରେଷୀୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଥାଇଁ
ଯାଇଲେ ହେ କର୍ମ ପାଇବ ନାହିଁ । ଏପରି
ନିୟମ କଠିନରୁପେ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟିକରନ ହେଲେ
ଏତର ସେକେଟରଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ରଖା ପାଇବ
ନାହିଁ କି ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଦୂରଶା
ମନ ହେବ ନାହିଁ ।

ସବତେପୁଟୀକର ନ୍ତୁରନ
ହିମୋହିସ ।

ଗର କଲିକବା ଗଛେଟରେ ସବତ୍ତେଷୁ
ଏହି କାଳୁକଗୋଚରଙ୍ଗର ନୃତ୍ୟ ବନୋବସ୍ତୁ
ସମ୍ପର୍କରେ ଗବଣ୍ଣିମେଥ ବଜ୍ଞାଳଙ୍କର ଏହି
ନିର୍ବାଚିତ ବାଦାରୁଥାଇଲି । ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ

যে এই কর্মসূচি পঞ্চা ও কার্যক্রমগুলি
বিবেচনা নির্দিত আমৃতানন্দের বর্তমান
লেখাগুলি শব্দীর গোষ্ঠী কমিটী নিষ্পত্তি
কর্তৃত্বে এবং এই কমিটীর মন্তব্য প্রাপ্ত
হোল উন্নতি এই নূরন বিনোদনে কর
যাইব। নূরন বিনোদনের বিষেপ বিব-
রণ এই কর্তৃত্বে প্রাপ্ত প্রতিযোক জিল
সভাগুলি স্বত্ত্বাধীন এবং কানুনগোচর
সংস্থা নির্বিশ্বাস কর প্রতিযোক কমিটীর
অধীনে কেবলক্ষণের্ণাব রূপ যীব
যে কমিটীর মানে প্রতিযোক জিলের প্রথো-
জনানুষারে প্রযোগ কর্মসূচি বাস্তি-
বেন্দুর্ভবে। প্রতিযোক কমিটীর এলাকা
তুষ্টিরে নূরনাথক প্রশ্নের কর্মসূচি দিআ
যাইথে এবং মেট ছ ছ ৭০ শ প্রতিযোক
এবং ছ ৭০ কানুনগোচর মধ্যে উচ্চারণ
হৃষিরে কেবল জ্ঞান প্রযোক্তী পদ্ধতিতে
প্রযোগ কর্মসূচি প্রযোক্তী এবং বে-
চন জিলের উপর অঞ্চল যথ:—

କୁ ଅଛି ଏ ସବୁ ଜେପୁଣି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ	ଟ ୧୫୦	ଲୋକୀଏ
କୁ ଅଛି	୨୫	*
କୁ ଅଛି କାଳନଗୋଲ ପଥମ	୩	୩୫
କୁ ୫୦	୨୫	୩୦

ଏଥୁବୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ସବୁ
ତେପୁଣ୍ଡିର ବେଳନ ପୁଷ୍ପପାୟ ରହୁଥିଲି କେ-
ବଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର କାନୁନଗୋଟିକ
ବେଳନ ଟେଙ୍କା ଲେଖିଏ ଚାରି ହୋଇଥିଲା
ଏହା ଉତ୍ତମ ଅଟଳ କାରଣ କାନୁନଗୋଟିକ
ସବୁ ନିମ୍ନ ବେଳନ ଟେଙ୍କାରେ ହୋଇଥିବାରୁ
ଯୋଗଦିଲେକ ଉଚ୍ଚ କର୍ମପ୍ରତି ଆଜିରେଇ ହେବା-
ର ସୁଧିଆ ନ ଥିଲା । ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ବାର୍ଷିକ
ଟେଙ୍କାୟୁଦ୍ଧରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ବ୍ୟୁତ ପଢ଼ି
ବା । ପ୍ରତିକିଛି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଟେଙ୍କାୟୁଦ୍ଧରେ
ବ୍ୟୁତ ପତ୍ରମଳ୍ଲ ମରବାଂ କେବଳ ଜାମମାଡ଼
ଅଧିକା ବ୍ୟୁତରେ କରିଥିଲାକର ଅବସ୍ଥା ଜୁମା
କରିବାର ବିଧାନ ଦୋରାଥିଲା । କାନୁନଗୋଟିକ
ପଦ ଏହାବେଳକେ ଉଠାଇଦେବାର ପ୍ରସାଦ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର କମିଶ୍ନ୍ରମମାନେ
ଆପରି କରିବାରୁ ଭାବା ହେଲା ନାହିଁ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କିବେଳନା କରୁଁ କି ତେଣାର କାନୁନ
ଗୋଟିକ ଅବସ୍ଥା ଏଥି ସଙ୍ଗେ ସଜାତି ଦେଇ
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତିଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏମାନଙ୍କ
କାବରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ବର କିଣ୍ଟୁ ଅଛି ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭ ଉପସଙ୍କୁ ବେଳନରେ ଯୋଗଦିଲେବା

ନିଷ୍ଠେଗ କରିବାର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ନ
ଥିବାରୁ ଅନେକ ଶୋକମାଳ ଦେଖାଯାଏ ।
ଆମାଙ୍କ କମ୍ପିଶ୍ଵର ମନୋଯୋଗ କରିଥିଲେ
ତେଣାର ଏ ଗଣ୍ଠଟୀ ମେଣ୍ଡିଯାଇଥାନା ।

ସବୁ ତେପୁଟୀ ଏବଂ କାନ୍ଦିଗୋରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ବିଷୟରେ ଗନ୍ଧିମେଘ ବିଧାଳ ହର ଅଛନ୍ତି କି
ଏମାନେ ଫର୍ଜିଦାରୀ ମକଦମା ଉଦାରଖଣ୍ଡ କର
ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ବିଶେଷମୁକ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ
କମିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ବିନା କୌଣସି ସବୁତେ-
ପୁଟୀକୁ ତେପୁଟୀ ମାକଷ୍ଟେଟର ମୂଳରେ ଦିଆଯିବ
ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଅଥକ ପରିମାଣରେ ଫର୍ଜ
ଜଦାରୀ ମକଦମାର ବିଗ୍ରହ କରିବେ ନାହିଁ ।
କୌଣସି ପ୍ରକରେ ସବୁ ତେପୁଟୀ ତେଜଶ୍ଵର
କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମିତ ଦାୟୀ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଜଃ-
ଶର ଭାବପ୍ରାୟ ହାକିମମାନେ ସବୁତେପୁଟୀକୁ
ତେଜଶ୍ଵର-ଭାବ ଦେଇ ସେତେହିନ ଲଜ୍ଜା
ମନସ୍ତଳରେ ରହ ପାରିବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ନିଯମିତ
ସମୟରେ ସବୁତେଜନଙ୍କ ଫେର ଅସି ତେଜଃ-
ଶର କର୍ମ କରିବେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଉପାୟବାଚି
ସବୁତେପୁଟୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଣା ପଢିବା ଆଶାରେ
ସେମାନଙ୍କ ସଖୀ ଭାଣୀ ହୋଇଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗୋପାଳଙ୍କୁ ମଠର ଶୁଣୁ ମୋଦିବାର ବନ୍ଧୁ
ଏହି ଶୈଖ ମିଥିଲରେ ବଜାପେଷ ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର
ଯାମି ଯାମି ଥିବାର କଳ ସାହୁକଳର ସୁନ୍ଦର ହେବାର
ଅନୁଭବ ପଢ଼ାରେ ଯାହାକୁ ଉଣାଗେ । ଅଗାମ
ପାଦ ମାସରେ ଯାହାକୁ ହୁବାର ହେବ ।

କାରୁ ଶଖାନ୍ତା ଦୟ ଜୀବନ ଘନଶେଷ୍ଠ ମୂଳକାନ୍ତିକ
କରେବ ପେବ ଅଧିକରଣ ।

କଥର କୁଣ୍ଡର ସେ ଏଠା କଲେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ର ପଦ
ହେବ ଶୀଘ୍ର ତଳ ମାରି ଦୂଷି ହେବେ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର
କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାଫ୍ ଯାବେକ ଏଠାରୁ “ଏବହି” କଲେକ୍ଟର
ହୋଇ ଅବିବେ ।

ଦେଶରୁଟିକେ ବନ୍ଦାନ୍ତ୍ରିତ ଶ୍ରୀପାତ୍ର ହେ, କି ସ୍ଵର୍ଗ ମନୋଦୟକାରୀ ଶୈଖରୁଁ କେନ୍ତାପତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ମୁହଁ ସମ୍ମର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟାମ ହୋଇଥାଏ ଯେହି ମନମେଳକ ୧୦୦୦ ହୋଇଥାଏ ୧୦୦୦ ଲା ପରିମଳ ଅଧିକ ହେଉଥିଲା ।

ବେଳ୍ଟୁରୁଥିଲେ କଷତ୍ର ଦେଇ ପ୍ରକଳ ହୋଇଥିଲା ।
କେବୁ ପଢାଇ ଶାଖେ ଦିଖାଇ ପଥରର ସ୍ମୃତି ଆହେବା
ବେଳ୍ଟୁ ମନୋଯୋଗ ଏବଂ ବଠା ଛେତର ଜ୍ଞାନର ଦିନରେ
ବିନ୍ଦୁ ଅଟେଇ ଦେବ ଅଛନ୍ତି ତ କଷତ୍ରମାତ୍ର ଯେଉଁ ମଧ୍ୟ
ଦୟା ଦିଲାମ କରିବେ ବାହା ହାତ ବନ୍ଦେଲ ଏ କୁଳ ଏବଂ
ବିଦ୍ୱାନରେ ନ ପବାଇନୀମ କୁଳରେ ଶୋଇଏ କାହାରେ
ସେଥିରେ ଯୋଡ଼ିବେ ଏ ନିଷ୍ଠା ଆହୁତି କଷତ୍ର କଷତ୍ର
କଷତ୍ର ।

ଅବହାସ ପାଇସନ୍ତା କରିବ ଦେବୀଏପତ୍ରରେ ଉଚ୍ଛଵୀ
ଶାସ୍ତ୍ର କ ୫୦୦ ଲାଖ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ ହୁଏ ।

ନୟୁବଳକୁ ପ୍ରଥାମରେ ଗଠୋତ୍ତ୍ଵ ନ ହୋଇ ଦେବୁଳ
ଅଧିକା କର ଦେବେ ନାହିଁ କୋର ମୁଖୀ କରିବାକାରୀ ।
ମୁଖୀରେ ସେ ମହାଜଳା ଚରଚେଷ୍ଟାକାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦେବ
ଦେବାରୁ ସୀବାର ବରବାରୁ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ହୋଇବାକାରୀ
ତାହା ହଳକଣ୍ଠୋର ଦାସ ଅକ୍ଷୟ ମେତାରିଜ ଅଛିବୁ ।

ଏବେଳକ ପାଇ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ସୀମାରେ, ଅନେକ
ହୃଦୟ ମନୋକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଚିନ୍ତା ଅସୁଥିବା । ବେଳେଲକ କିମ୍ବା
କେବେ ପରିପ୍ରେସ ଦେଖିବେ ସାମା ପରିବର୍ତ୍ତରେ କାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିକାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଦେଖଇଛା । କର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣମୂଳ
ସେ ଏହି କାର ଅଶ୍ଵ ପ୍ରିୟା ଅପେକ୍ଷା କିମ୍ବା କହାଇଛା ।
ଏହା ଦେଶ ମୃତ୍ତ୍ବା ପାଇଁ ପର ଶୀଘ୍ର ଶୟ ହେବ କିମ୍ବା
ଏହି ଶୀଘ୍ର ଦେଇବ ନାହିଁ । ଏହାରୁ କିମ୍ବାରେ ପାଇବାର ଯୁଧ
ଦେଶ ସୁଦିଖା ହୁଏ । ଯରବେଶପର ସେବେ କରୀବିଲୁ
ମୋହିବ ବନ୍ଦୟରେ ପରବାଳ ସମ୍ମତ ବହି ହାତ୍ । ଏହା
ବାରାବୁ ଉତ୍ସବପରେ ଏବେ ନୃତ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଏହି ଏହି ଯେତି ସେ ଦେଶର ଏବେ ଉତ୍ସବ । କାହାରେହି
କେବେ ଉତ୍ସବପଠାନ୍ତି ଏ ବନ୍ଦୟରେ ଶିଖ ପାଇଁ
ଦେବ । ବଡ଼କେନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କ ଲୋକେଟ ।

ପରିମ୍ବନରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ କହିଲା ଯେ
କାହାରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜାଗ ଲାଗିଥା ତୁମ୍ଭଙ୍କ କମ ପଠାନ୍ତି
ଅଛୁଟ । ରହନ୍ତିର ଦିକ୍ଷି ନାହାଏ ଏ ଲାଗା କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ
ଦିନରେ ଅଛି ।

ମାତ୍ରାକରେ ନିଜେ ଦାରବୋଲ୍ଲୟା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ହୁଏ କଥାକାଳ
ଦିବାଢ଼ ପାଞ୍ଚ ଦିନରେତା ପରିବର୍ତ୍ତଣ ଦେଖାଯାଇଲେ
ରେଟ୍ ସଙ୍ଗ ଅଧିକ ଦିନଥିଲେ । ମାତ୍ରାକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘକରେ
ସାମାଜିକ କଷ୍ଟକୁରେ ସମୟ ରେ ମହାଶୋଇ ହେଲାକାହା
ଦେଖାଯାଏ ।

ମହାବ ଦୟାର୍ଥ କନ୍ଦଳ ମୋକଦମ୍ବା ତେଣେ ଶିଖି
ନିରି ଶ୍ରୀ ମହାଦେଵ ଲଜ୍ଜାର କେବଳର ମନ୍ଦିର
ପରିଷେଷ ଦେବ । ଦୟାର୍ଥ କନ୍ଦଳ ଏ ମୋକଦମ୍ବାରେ ଗେବେ
ଜବାବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଦହୁଁରେ ଦହୁଁ ଦେଇବ ପଦ୍ମା
ଅପଦାର ନିର୍ଣ୍ଣେଖିବା ଦେଇଅବଧନ୍ତି । ବାସୁଦେବ
ପଦ୍ମାର୍ଥ ଦହୁଁ ମାତ୍ର ମହ କରି ଅବହି ।

ଭାବାଧିକାର ପ୍ରକାର ଦେବତାଙ୍କା ଏହି ଲକ୍ଷ ଶତମାନ
ପରି ୫୨୨ ସାର ଦେବତାଙ୍କା ଏହି ପୂଜା କୁଳକ
ପରିମା ୫୨ ଦେବ ଲୋକଙ୍କାର ଦେବତାଙ୍କା ଉତ୍ସାହର

ଶ୍ରୀମତୀ ହରପାଣି ଯେବା କି ସାହାରୁ ଦାଁସୁଳକୁ କହା
ଲଠର ଛନ୍ଦିଲାଏ କିମେ ବେଳପ୍ରାତ ବର ଅବି ଲାଗି
ଦେବାରେ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ବାଧରେ ଯୋଗମାପ ସହିତ କାହାର
କହିବୁ ଯେବାକୁ ବାହାରୁ କଥାନକର ଯାହାମାତ୍ର
ଦରଖତ କରିଥାଏ ଏବଂ କେହି ଅପରିଷ୍ଠାର ହେବାରେ
ପାହାର ଅନେକବି ପ୍ରାଦୟ ଦେଇଥାଏ । ଯେବେ
ତହିଲାଏ ତୋରଙ୍ଗ ଦାଢ଼ାର ବସନ୍ତ ଶୁଭକୁ ଯାଇଥାର
ଦରଖତ କରିମୁକାର ବରପାଣେ ଯେବେ କାହାର କରିବା
କରିବି ମହିଳାର ବେଳେ ଦୁଇମା ପାଚା ଜାହା
ପାଦାନଶକ୍ତି ସହ କବୁଳି କି ଆଜା ।

ଏହି ରାଜ୍ୟଗଣେ ସମ୍ପଦ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତଥା ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନାଳକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁହଁଠ ଓ ପ୍ରବାଦିତ କାହାର

ବୀରମିଳ

ଉଚ୍ଚଲସାଧିକା ଛା ୧୪ ରଖ ମାତ୍ରେ ମଇ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମୁହଁରା !

ଅପିତ୍ର ପ୍ରାଇମେସ୍ଟ ପଶୁଷାରେ ଉତ୍ତାଣ୍ଠି ହୋଇ
ଗୋ ଟ ଟ ଶୁଣ ମଧ୍ୟକ ଟ ୨୯ଙ୍କୀ ଲେଖାଏ
ଦୂରି ସହି ପୁରୁଣାଗତ ସ୍ଥଳରେ ଶିଶ୍ଵ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ଆଦିଷ୍ଟ କୃଥର୍ତ୍ତ ଏହି ଉତ୍ତାଣ୍ଠି ଅନୁଶୁ-
ଳର ବିଦେୟାନାଚିର ସୁଧାର ଅଟେ । କାରଣ
ଏହାଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କ ଚିତ୍ତରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତାଣ୍ଠି-
ଶକ୍ତି ଅନୁରତ ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖା ଯାଏ
ତାହା ସେ ଅଭିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସୁ-
ମଦ୍ଦତ୍ତ ଫଳବାନ୍ ଭାବ ହୋଇ ଦଶ୍ୟାୟମାନ
ହେବ । ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ହାର୍ଷ ବିମ୍ବ
ଏହାକୁ ଅଗ୍ରତ୍ତି ବୋଲି କୁହା ଯାଇ ନ ପାରେ
ଏ ବର୍ଷ ଶୁଣି ଗୋ ୨୦ ଟ ପାଠ୍ୟାଳା ପ୍ରକ୍ଳେ
ପୂର୍ବୋକ୍ତ ହାତ ପରିବର୍ତ୍ତିର ହୋଇ ପ୍ରଦେଶୀୟ
ସମସ୍ତ ପାଠ୍ୟାଳାମାନ ଜ୍ଞାପୁର ଗବଣ୍ଟିମେଅଙ୍କ
ଭାବାବଧାନରେ ଥାଣା ଯାଇଥାରୁ ସବୁ ଉନ୍ନାନେ-
ଟରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ସର-
ବଳ ପ୍ରତ୍ଯେତ ନିୟକୁ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏବୁ ପା-
ଠ୍ୟାଳାରୁ ହିତାଣ୍ଠି ପ୍ରତିମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଶିଳୀ
ନିମନ୍ତେ ଗୋ ୪ ଟ ଲୋକର ଉତ୍ୟାକୁଳର
ସ୍ଥଳ ସଂସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଇ । ଏହି ଉତ୍ୟାୟମାନ
ଏଠା ବିଦେୟାନାଚିର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ
ଧୋଧାନ କହିବାକୁ ହେବ । ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ
ରିଗୋଟିତ ପ୍ରାଇମେସ୍ଟ ପଶୁଷେତ୍ରାଣ୍ଠି ହୋଇ
ଦୂରି ସହି ପୁରୁଣାଗତ ସ୍ଥଳରେ ଶିଶ୍ଵ କରିବା
କାରଣ ଆଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ସଂପ୍ରତି କିନ୍ତୁ
ପୂର୍ବର ଶହ ସଖୀ ଏବୁ ଶିଶ୍ଵର ଦୂରି ଦେଇ
ତିର୍ବ ପ୍ରତ୍ୟେତ କ୍ରିୟ ହାତୁ ସ୍ଥଳ ଏକବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଏକପ୍ରକାର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପ ଧାରଣ
କରିଥାଏ । ମଧ୍ୟଲିଙ୍ଗ ଶତମାନେ ଅସି ଏ-
ଠାରେ ଶିଶ୍ଵାଲ୍ଲାଭ କରିବାନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତରେ ରେତେ
କୁଣ୍ଡିତ ନିର୍ମିତ । ଏହି ସମୟରେ ସବୁ
କମିଟୀ ଗଲି ଅଧିକେଶନରେ ଯେଉଁ କେ-
ରେବ ଗୋଟି ଉତ୍ୟାହବ୍ୟକ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରସାର

ମାନ କର ଅଛନ୍ତି ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ
ହେଲେ ବିଭାଗକ ଶୁଣିଲ ଫଳକ ଉଚ୍ଚରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମୋଧୁଷଳରୁ ଥେବା ଶୁଣ-
ମାନକର ବାଯୋପଯୋଗୀ ଶୁଣ ଏଠାରେ
ତୁ ଶ୍ରୀଧ ଥିବାରୁ ସେହି ଅଭାବ ମୋତନ ନି-
ମନ୍ତ୍ରେ ବେଳେଗୋଟି ଶୁଣାବାସ ପ୍ରସୂତ ହୋଇ
ଥିଲା ତକ୍ତ ଶୁଣାବାସମାନକରେ ଯେଉଁ ଶୁଣ-
ମାନେ ବାସ କରିବେ ସେମାନକର ସଥେଖୁ
ବଜ୍ରାବଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତକ୍ତ କମିଟୀ
ବାବୁ ଗୋରଚନ୍ଦ୍ର ସେହି ସିରପ୍ରାଦାର ଓ ବାବୁ
ଜନାର୍ଦନପ୍ରସାଦରୂ ଦେବମାନ୍ଦୁର ମହୋଦୟ-
ମାନଙ୍କୁ ଶାକଯୂନସୁରୁପ ନିୟକ୍ତ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ଆରମ୍ଭ ଏବି ଦରିଦ୍ର ବାଲକମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁରୁ ଗୌଣି ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବିତ
ଦୋହି ନ ଥିଲ ପରିବୁ ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ଅଧି-
କାଂଶ ବାଲକମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଅଛିଥୁ
ଶାତମାନ୍ୟ ଏଥୁ ଯୋଗୁ କିନ୍ତୁ ଅଭାବ ଦୂରୀ
କରିଥିଲାନ୍ତି ଏହି ଫନ୍ଦରେ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗ ମହାଶୟ-
ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନାମର ପାର୍ଶ୍ଵରିଣିତ ଅର୍ଥ
ଏକବାଳୀନ ଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲା ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ କମିଟୀଙ୍କୁ
ଧନ୍ୟବାଦ କରୁ ।

ଶୁଣୁକ ବାବୁ କିଛିନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଟ ୧୦୯ ଲା
” ” ଗୋରଚନ୍ଦ୍ର ସେଇ ଟ ୮୯
” ” ଷେଷମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ର ଟ ୧୫୯
” ” ଜନାର୍ଦନପ୍ରସାଦରୂ ଟ ୧୯୯
” ” ଉଦୟା କରୁ ଉଦୟିକିତ ମହାଶୟମାନେ
ଏହାଗତର ଦୋହି ଏହି ପାଞ୍ଚଶୟ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦେଇ ପ୍ରକାଶ ଦିନର ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ସବୁଦା
ଅନୁଭବ ଦିନର ଦୋହି ସେମାନଙ୍କ ଉଦୟିକି
ଏବି ଦେଶହିନ୍ଦୀର ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରତିଦିନ
ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ।

ଭୂପଥିନ୍ଦାର ସ୍ତରକେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହା
ସ୍ଵାକ୍ଷର କରୁଥିଲୁ ଯେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଭାବାର-
ତେବା ମହାଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିଥ ମହୋଦୟ ସମୟକୁ
ସାରେ ଏବବିଧ ସୁମହିତ ନିଷ୍ଠମାନ ପ୍ରତିକଳ
କରିବାହାର ଆମ୍ବେମାନେ ଘାରଠାରେ ଚିର-
କାଳ ନିମନ୍ତେ ଗାଁ ଅଛି ।

ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେମାନେ ଭାବାକୁ ଶର୍ଷ,
ଧନ୍ୟବାଦ କରୁ ।

ଅପଶମିର ଏକାନ୍ତ
ଅନଗତ

ଆବେଦନ କରିବାରେ ପଞ୍ଜାବୀ

中華書局

ଏହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧାବଳମ୍ବନ୍ତ ଜୀବ ବଳପାଇଅଟ ଯେ
ରତ୍ନମା ମେଲଦର ସୂଚନ କି ଏ ବର୍ଣ୍ଣାୟ ସେବା ନମବେ
ଗୋ ୧୦ କ ଦ୍ୱାରା ଆଶିଷ ପାଇଲାମାନେ ଏହି ଦ୍ୱାରେ
ଅଧ୍ୟୁତ ବଳପାଇ ମହା ବର୍ଜନ ପ୍ରେମାକେ ଅପରାଧ
ପ୍ରଥମାପକ ବଳତ ଦଳକ ନେ ମାସ ତା ୧୦ ଦ୍ୱାରେ
ଜନ୍ମ ସୂଚନ ସ୍ଵପନକ୍ଷେତ୍ରେ ମହୋତ୍ସବ ନିବନ୍ଧନେ
ଦଳାଶ୍ୟ ସର୍ବ ଉପରେ ହେବେ ।

କୁଳାବ୍ଦମେ } W. D. STEWART.
ଶକ ୧୮୫୯ ମରିଥା } ଓଡ଼ିଶା ପାତ୍ରକାରୀ ପ୍ରଦେଶ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟଙ୍କୁ

ଗବ୍ରୀମେଘ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଫେରଣିତୁଳ ।

ଏହା ଦୟବେଶରେ ଦୟକାଳିତର ପଥର୍ବତୀରେ ଉତ୍ସୁକ
ତୁମ୍ଭ ବୋଲି କିମ୍ବାରି । ଦୟକାଳିର ପ୍ରଧାନ ଦୟକାଳ
ଦୟବେଶୀୟ ଏହି ଦେଖାଯି ଜୀବନମୟରେ ଦେଖୁଣ୍ଡାର ।

ବିଶ୍ଵକାଳ ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରତିକାଳର ପ୍ରତିକାଳ ଦେଖିବା
କରେ ତଥା କରିବାର ପରିପାଲନ ଯାହା;

ପତ୍ରାଳୀ ।

ବାରୁ ପାଇଦିବ କାହିଁ	ମହିନ	କଲ୍‌ପା	ଟ ଟ୍ରେ
ମହିନ ବାରୁ ଦୂରତାବିଧାଯି	-	-	ଟ ୧୨୯
ଶ୍ରୀ ସର୍ବା ହରେ ଦେଖାନାଳ	-	-	ଟ ୧୮
ବାରୁ ଉଚ୍ଚବିହାର ପ୍ରମଦବିହାର	-	-	ଟ ୧୫୩
ମାଲମାଧବ ଦେବ ମହାଲପୁର	-	-	ଟ ୧୦୮
ମାତ୍ରମନ୍ତ୍ର ଦେବି			

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାଧ୍ୟାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୭ ଗ

୪୧୬୫

ଜାନ୍ମ ଇତି ମାହେ ମର ସନ ୧୯୬୫ ମଟିହା । ମୁ । ଲେଖଣ ବ ୧୦ ଜ ସନ ୧୯୬୫ ବାର ଏକବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୧୫
ମଧ୍ୟସଲାହୀର ଜାକମାସିଲ ଟ ୧୫

କେବେଳ ଆରବଜାଗାୟ ଲୋକ ମହାକୁ
ଲୁହ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ତାକ ଯାଚାଯୃତ
ବନ କରିଦେଇ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଯାଉଥିବା
ଏକଦିନ ମୁହମାନ ଯାହିଛର ସମସ୍ତ ଲୁହ
କେଇଥାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ଏକା-
ବେଳକେ ଲୁହ ନେବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସାମାନ୍ୟ
ଜବାଇଲ ବୋଲିବା ଯୁକ୍ତିସ୍ଵର୍ଗ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଏହା ଏକପ୍ରକାର ଗଜବିଦ୍ରୋହ ଅଟର ଏବଂ
ଭୁବସ୍ତ ଗବ୍ରୀମେଖ ଏଥର କି ପ୍ରତିବିଧାନ
କରିବେ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ । କଥିତ ହୁଆଇ
ଯେ ଆରବମାନେ ଯାଧିନ ହେବା କାରିଶ
କିଛି କାଳରୁ ଚେଣ୍ଟିର ଅଛନ୍ତି ।

ସେଷପିର୍ବତର୍ବର୍ଗୁ ଘାରତାକ ଯୋଗେ ସ-
ବାଦ ଆସିଥାନ୍ତି କି ବୁଝିଯାଇ ନୂତନ ସମ୍ପ୍ରତକର
ଏକ ଆଜ୍ଞାପତ୍ରିକା ବାହାରିଥାନ୍ତି । ତହିଁରେ
ଲେଖାଅଛି କି ସ୍ଥାନୀୟ ସାଧାନ ପ୍ରତ୍ୱର ପ୍ରଧାନୀ
ସମ୍ମୁଖୀନୀଙ୍କ ରକ୍ଷଣା କରିବା ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହିବାର
ମୁକୋଡ଼ାଟନ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ଗୁପ୍ତ ସଂକଳ
କରିଥାନ୍ତି । ଅଛିଏବ ନୂତନ ରକ୍ଷଣରେ
ଶାସନର ଭାବ ଥିବେ ପରିବର୍ତ୍ତି ଦେବାର
ଆଶ ନାହିଁ । ନିହିଲଶ୍ଵର ନାମକ ଗଜବିଦ୍ରୋହ-
ମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଥାହର ଅସ୍ତ୍ରିର ହେବେ
ଏବଂ ଥିଲା ଗଣ୍ଡଗୋଲ ଲଗାଇବେ ଏମନ୍ତ
ଆଶକା ଦେଖା ଯାଉଥାନ୍ତି ।

ଲେଖାର ଏକ ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖା
ଅଛି କି ସନ ୧୯୬୫ ଶାଲରେ ମହିଷରର
ରକ୍ଷଣ ଶାଲ ଲେଖା ଥିଲା ଏବଂ ରଙ୍ଗକର
ଶାସନହାର ତାହା ୧୧୭ ଲେଖା ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୂରି ହେଲା । ସନ ଅନୁବାରେ ଆଦି ରକ୍ଷଣ
ଶାଲ ଲେଖା ଅର୍ଦ୍ଧାଶ ଗବ୍ରୀମେଖ ଏବଂ ଅବ-
ଶିଖ ଅର୍ଦ୍ଧାଶ ମହାରଜା କେଉଁଥିଲେ । ଗବ-
ମେଖକ ଅର୍ଦ୍ଧାଶ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ରହିଥାନ୍ତି ସତର ୦
ମହାରଜାଙ୍କ ଅଂଶ ୨୪ ଲେଖାରୁ ୧୩ ଲେଖା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରି ହୋଇଥାନ୍ତି । ସମ୍ମର ମହିଷର
ରକ୍ଷଣ ମହାରଜାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟରଣ କରି ଗବ୍ରୀ-
ମେଖ ଭାରତବର୍ଷର ସାଧାରଣ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ
ନିମିତ୍ତ ଆର ଦଶଲେ ଟଙ୍କା ଦେବାର ସ୍ଥିର
କରିଥାନ୍ତି ସତର ୦ ମହାରଜାଙ୍କ ଅଧ୍ୟ ୮
ଲେଖା ଟଙ୍କା ରହିଥାନ୍ତି । ଯେପୁଲେ ମହିଷର
ରକ୍ଷଣ ରକ୍ଷଣ ରକ୍ଷଣ ଏବଂ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତ
ସ୍ଥାପନ ନିମିତ୍ତ ଗବ୍ରୀମେଖକୁ ଅଧିକା ସେନିଆ-
ଗାର ରଜିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେ
ପୁଲେ ଗବ୍ରୀମେଖକୁ ଦାବ ଯେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
କୋଦଳ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଶିକାର କରିବାକୁ
ହେବ ।

— * —

ବାଲେଶ୍ୱର ସୁଲକ୍ଷମହିଷର ଜେପତ୍ର ଇନ-
ହେକ୍ଟର ବାକୁ ଭାବୁର୍ଜ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଠା
ନାମିଲମୁଲକୁ ଉଠାଇ ଦେଇ ବିଦ୍ରୋହ ଯେତେ
ଟଙ୍କା ବିହବ ତାହା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ

ବାଣୀ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥାନ୍ତି । ବାଲେ-
ଶ୍ୱର ସଂକାଦପତ୍ରହୃଦୟ ଏଥର ଯଥାର୍ଥ
ପ୍ରତିବାଦ କରିଥାନ୍ତି । ସତର ୦ ଅମ୍ବାନକର
ଥିଲା ବଲୁବ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୋତର ନାହିଁ । ଚର୍ବୀ-
କର୍କବାର ସେବେ ବୁଝିଥାନ୍ତି କି ବାଲେଶ୍ୱର
ପ୍ରଦେଶରେ ଏତେ ମୁଣିଷିତ ଅବଧାନ ପ୍ରମୁଖ
ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେ ଆଉ ନୂତନଲେକ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ତେବେ ଅମ୍ବା-
ନାମଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସେ ଦେଶର ପ୍ରକର
ଅବସ୍ଥା ଜାଣି ପାର ନାହାନ୍ତି ଆଉ ସେବେ ତାହା
ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଅନର୍ଥକ ଟଙ୍କା ବାଣୀବାର
ଫଳ ହିଁ ? କେବଳ ଟଙ୍କା ପାଇଲେ ସେ
ଆପେକ୍ଷା ଶିଖକ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବେ ଏ ଯୁକ୍ତି
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମନକୁ ଦେବନ୍ତା ନାହିଁ । ଚର୍ବୀକ-
ବାର ସେବେ ନମୀଲ ସୁଲକ୍ଷମାନ ଉଠାଇ ଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କି କର ରହିଥାନ୍ତି ଶିକାର ବିଷୟ କିନ୍ତୁ
ତିକ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥାନ୍ତେ ତାହା
ହେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦକ ହୁଆନ୍ତି କାରଣ
ଅବଧାନମାନେ ଯେତେ ଥିଲା ଶିଖିତ ହେବେ
ତାହାକହାର ତେବେ ଥିଲା ଶିଖ ବିଷୟ ବସ୍ତାର
ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ।

ଦେଶାୟ ମୁଦ୍ରାଯତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଜନ ଭା-
ବାଦ ଦେବା ବିଷୟର ତାତୀ ପତ୍ରମାନ ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେକେଟର ଆବଶ୍ୟକ ଏକାବେ-
ଲକେ ଏ ଆଜନ ଭାବର କରିବାକୁ ଲେଖି-

ଥିଲେ । ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ଣ୍�ନ୍ମେଘ କରୁଥିଲା
ଦ୍ୱାରା ଲେଖିଥିଲାକୁ କି ଏ ଅଭିନନ୍ଦି ଦୂରାର
ଦେଲେ ବିଦ୍ରୋହ ଏକ ପ୍ଲାନେଟର ଲେଖା
ସମ୍ରକ୍ଷୀୟ ଅଭିନନ୍ଦି ଅଧିକରି ଦୂର କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ । ଅଭିନନ୍ଦି ବର୍ଷାବ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦିରେ
ଚୌଣ୍ଣି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଛାଇ
ନାହିଁ ଓ କି ପ୍ରକାର ଆବଶ୍ୟକ ଦେବ ପ୍ଲାନେଟ୍
ଗବର୍ଣ୍ନ୍ମେଘକାଳାବୁ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ନେଇ ଥା-
ଗାମୀ ଶିଳ୍ପାଳରେ ଏ ଅଭିନନ୍ଦି ରହିବ
କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବ । ଗବର୍ଣ୍ନ୍ମେଘ ଇଣ୍ଡି-
ପ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ଅମୂଳନଙ୍କର ମନୋକାର ଦେଲ
ନାହିଁ । ପ୍ଲାନେଟ୍ ଗବର୍ଣ୍ନ୍ମେଘମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ
କିମ୍ବରେ ତୁଳା ଅଭିନନ୍ଦି ଜାଗ ହୋଇଥିଲା
ଦେବନ ମାତ୍ରାଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ନ୍ମେଘ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦା-
ନ କରି ଅପଣା ଏଲାହାରୁ ଅନ୍ତର କରି
ଥିଲେ । ଧରି ସେହି ପ୍ଲାନେଟ୍ ଗବର୍ଣ୍ନ୍ମେଘଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ପରିଚାରା କେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଲା । ଲଜ୍ଜା
ରିଧନଙ୍କର ଏପକାର ସହଜ ବାରେ ମେବେ
ସାଧିକ ଭାବ ଦେଖା ନ ଗଲା ତେବେ ଛାଟନ
ବିଶ୍ୱମାନଙ୍କରେ ଫାହାନ୍ତାରେ କି କୃତ
ଅଶ୍ଵ ହୋଇ ପାରେ ।

ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଦାଳଲରେ ସୁନାଙ୍ଗର ସକ୍ଷି
ହେବାର ଅଯୋଜନ ଥରିବୁ ହୋଇଥିଲା ।
ଅମୀର ଅବଦିର ରହମାନ ଖାନ ସ୍ଥାନ୍ତର ଖା-
ନକୁ ଅଯ୍ୟର କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରାଚିର ଅକଳମଣ
କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଆଧିକା ବନ୍ଧୁଯାମାରୁ ଯାତ୍ରା
କରିଥିଲା । ସେ ସ୍ଵପ୍ନ କାନ୍ଦାରରୁ ଏକଦିନ
ସେନା ନେଇ ଚଢାଇ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ତାହା-
କର କର୍ମଗୁଣ ଉଥାକ ଖାନ ଆଉ ଏକଦିନ
ଦୁଇଦ୍ୱାରା ସେନା ଦେଇ ମେମନ ବାଟେ
ସେହି ବଗରୁ ବଢାଇ କରୁଥିଲା । ଅମୀର-
କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅପରିନ୍ଦ୍ରିୟ, କିମ୍ବରସଙ୍ଗତ
ହୋଇଥିଲା । ଭଗନାଲୁହା ଦିପରେ ପିଣ୍ଡବାର
ଫଳ ସମସ୍ତେ ଜାଗିଲା । ସ୍ଥାନ୍ତର ଖାନକୁ ସମୟ
ଦେବା ଉପରି ନାହିଁଲା । ଏହେବେଳେ ଅମୀର-
କର ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁଲ ଏବଂ କାନ୍ଦାରରେ
ସ୍ଥାପିତ ଦୋହରାଇ ଏବଂ ତାହାକୁ ହାତରେ
ସେମନ୍ତ ଅର୍ଥ କବୁପ ପୁଷ୍ଟର ଦ୍ୱିଧକରଣ
ସ୍ଥାପିତ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଉଠାଇ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ
ଖାନ କରିଥିଲା । ତାହାକୁ ଅଖାନରେ ଥୁବା
ନାନାଜାଗନ୍ତୁ ପ୍ରଜାଙ୍କର ତାହାକୁ ପ୍ରତି କେମନ୍ତ
ବୁବ ଜଣା ପଢ଼ି ନାହିଁ ଅଥବା ସେମାନେ ଅନ୍ୟ

କାହାରୁପକ ଅଧିକ ହେବାର ଥବକାଣ ପାଇ
ନାହାନ୍ତି । ଏହି ମମଘୂରେ ଯୃତିବଳପ୍ରକଳ ଚ-
ତ୍ତାରୁ ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ଅମୀରଙ୍କର ବଳ
ଅଧିକ ଥିବାର ଜାଣି, ତାହାଙ୍କର ଅୟତ
ହେବେ ଏବଂ ଶତ ମଧ୍ୟ ଅକୁରମ୍ଭ କରିବାକୁ
ଦିଶେଷ ସୁଯୋଗ ପାଇବ ନାହିଁ । ଯୃତିବ
ଜ୍ଞାନ ଅୟତ ହୋଇ ଗଲେ ଥର ଅମୀର-
ଙ୍କର କୌଣସି କଣ୍ଠୀ ରହିବ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦେଇରୁ ଭାରତାକ ସୋଗେ ଏବାଦ
ଆମେଥିଲୁ କି ଚଳଇ ମାସ ତା ଗରି ଅପରାହ୍ନ
କାଳରେ ପୁଲିସ୍ ଏବଂ ଜଣେ ପଲଟନର କେତେ
କ ସିଧାହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଷା ହଜାମା ହୋଇଥିଲା ।
ବନ୍ଦବନ୍ଦର ଖେସକ ନକଟ ରେଲବାଟ ନିଜ-
କଟରେ ଗୋଟିଏ ପଥ୍ରକଙ୍କ ଯିବା ଆସିବା ବାଟ
ସଫରାଧାରଣକୁ ନିଷେଧ ହୋଇଥିଲା ।
କେବେ ଜଣ ପଲଟନୀଯୀ ସିଧାହି ସେହି କାଟେ
ଆସିବାକୁ ଉଜ୍ଜା କଲେ ଏବଂ ପଦବରେ ଥିବା
ପୁଲିସ୍ ମନା କରିବାରୁ ଭାବାକୁ ପ୍ରଦାର
କଲେ । ନଗରର କେବେ ଜଣ ପୁଲିସ୍ କରନ୍-
ଗ୍ରେ ସେଠାକୁ ସାହାସ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଆସିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵଭାବ ସିଧାହିମାନେ ମାଡ଼ ମାରିଲେ ।
କହୁଁ କରିବେଶୀୟ ପୁଲିସବାନୀଙ୍କ ତାବରା
ହେଲ୍ପ ଏବଂ ହେମାନିଲ ମନ୍ତ୍ରକାରୀ ପର୍ବତ ପ୍ରଭାତିରୁ
ଅନେକ ସିଧାହି ଆସି ମଞ୍ଜଗୋଲ ଆଗମ୍ପ
କଲେ । ଗେରରେ ସିଧାହିମାନେ ବନ୍ଦୁକରେ
ସଙ୍ଗିନି ଲଗ୍ଗାର ଗୋର ପୁଲିସ୍ ଅଭିକୃ
ଦେଖାଇଲେ ଏବଂ ରାତ୍ରି ଟାଣିକାର ବିଲମାନ
ପୋଡ଼ି ଫୋଘାଡ଼ିଲେ । ସିଧାହିମାନେ ଏପରି
ସୁମରେ ମହୁଁ ଦେଲେ ଯେ ତାହାର କଥା
ମାନିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ କମଣଃ ଦିଗମାର ବୃଦ୍ଧି
ହେଲ୍ଲ । ପରଶେଷରେ ଲେଫ୍ଟନଞ୍ଚ ପ୍ରିଜଲ
ସାହେବ ଆସି ଅଧ୍ୟ ଭାଇ ଦେବାର ଆଜ୍ଞା
ଦେବାରେ ଘେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ହୋଇ ଝାଲ
ହେଲେ । ଗୁରୁ ଜଣ ଦେଶୀୟ ଏବଂ ଦୂର ଜଣ
ଗୋପ୍ତା ପୁଲିସ୍ ଏବଂ ସିଧାହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନ ଜଣ-
କ ଦେବ ଛିତ ଥାଇଥିଲା ଏବଂ ମାତର ଦାଗ
ଦେଖିଥିଲେ ମାତ୍ର କେବୁ କଟିନ ଧିତା ପାଇ
ନାହିଁ । କୋର୍ଟମାସକହାଗ୍ର ଏ ମୋହକମାର
ଦିଗ୍ବିର ଦେଇଥିଲୁ । କଥିତ ଦୁଆର ଯେ ପୁଲିସ୍
ଏ ସମୟରେ କୌଣସି ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ ନ କର
ସହାଚିରଣରେ ଥିଲେ କେବଳ ସିଧାହିଙ୍କ ଦିଗ-
ନ୍ତ୍ର ଅବ୍ୟାପକ ହେଲା ।

ସନ୍ ୧୮୮୦ ଘାଲ ଉପରିମାସ ତା ୨୫ ଜାନୁଆରୀ କିଣିଛି ଗବଣ୍ଟିମେଷ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଏ ଯାହା ଚଲଇ ସନ ଜନୋରମାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଖୁଦବାଲି ଓ କଟକ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରୀ ଜାହାଜରେ ଦ୍ୱାରା ଅସିବାର ଦିନ ପ୍ରକାଶ ଟ ଶ୍ୟାଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ ନିହାନିଧା ଉଦ୍‌ବିଜନର ଏକଜିକିରଣ୍ଟିର ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତରୀତିରେ ଅନୁଶେଷିତରେ ଅଟେ ମାନେ ସରକାରୀରଙ୍ଗକୁ ଜଣାଉଥିବାକୁ କି ଗବଣ୍ଟିମେଷ ବସ୍ତ୍ରା ପ୍ରକାଶ ଟ ୦୦/ ଅଥବା ଟଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ଟ ୨୫/ ଦିନା ନିରୂପଣ କରିଥାଇନ୍ତି । ଏ ଦିନା ଅଛି ସୁଲଭ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏଥୁରେ ଅଧିକ ପରିମାଣ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ଖୁଲିଗଲି ଅବଶ୍ୟକ ଆକର୍ଷିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଅନୁଭବଦ୍ୱାରା ଦୁଇଅକୁ କି ସରକାରୀ ଜାହାଜ ଲୋକଙ୍କ ମାଲ ଆଣିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବରେ ଯେପରି ଉପର ସ୍ଵର୍ଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପରି ନାହିଁ । ଗରି ଶୀତକାଳରେ ଏକ ସ୍ପର୍ଧି ମଧ୍ୟରେ କଲିକଟାର ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ଜାହାଜ ଯୋଗେ ଏ କରିବାଯିବା ହାରରେ ପବେଶ ହେଉଥିଲା ଏବେ ତିନ ସପ୍ରାହରେ ତାହା ଅସିବାର କଠିନ । ସରକାରୀ ଜାହାଜରେ ନିଷ୍ଠାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କର୍ମଶିଳମାନେ କେବଳ ପଥ୍ୱକ ଦେଇ ଆଣିବାକୁ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ଅଣିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେବେ ଦ୍ୱାରା ଖୁଦବାଲିକ ଅସିବା ସରକାରୀ ବୋଟର ସରଦାର ମାଝି ଅପଣା ଜମାରେ ସେବମୟ ଦେଇଥାଏ ମାଲକଟାରୁ ବିଲ ଅବ୍ ଲେଇ ୦ ନେଇ ତାହାକୁ ଦୁଇରୁ ଦେବ ତାହା ହେଲେ ଯଥାସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଅପଣା ମାଲ ପାଇବେ । ଏବଂ ସରକାରୀ ବୋଟର ଅବର ଦୁଇ ହେବ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରି ଏକ ଲେଷର ମାଲ କ ୧୮୦୦ ର ମଧ୍ୟରେସୁଥାବା ତ ଅବିଲେ ସରକାରକାର ଏପଣ ଜୀବ କେନାହାର ବଶେଷ ଲାହ ହେବ ନାହିଁ ।

ଶର ପ୍ରକାଶିତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରୁ ତଳ ଲଜ୍ଜିତ
ପ୍ରସ୍ତୁବକୁ ଦୁଷ୍ଟ କହିଲୁ । ଏଥିରୁ ଧାରମାନେ
ଦେଖିଲେ ଯେ ନବବାଧାନ ମରଇ ହୁଅଥାଣ
କାନେଶର ଅଳରେ ଶାଶ କୁମାଦବରତ
ପ୍ରଗରତ ହେଉଥିଲା । ବାସ୍ତୁବରେ ତୋରାତ୍ମି
କୌଣସି ଥାଂଶରେ ଏହେ ନେବେ ବାନ୍ଧିଥିଲା

ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯୋଗ ଦେବାର ଅବଧି ଶୁଣା-
ଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନରେ ଏମାନେ
ଆବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲେ କିମ୍ବା କେବଳ ଯାହା
ଦେଖିବା ନମିତ ତାହା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରୁଥିଲେ ଯାଇ
ନାହିଁ । ବିଶେଷରେ ସଂକୀର୍ତ୍ତମାୟୀ ଏବଂ ଶ୍ଵା-
ଲେକମାନେ ଏତେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ବିପରି
ଯୋଗ ଦେଲେ ଏବଂ ଶ୍ଵାମାନେ ପର୍କାନ୍ତରେ କି
ମ୍ଭାତୁଅଣୀ ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟ ବାରାନ୍ଦୁରେ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଦିନରତି
ଦେବ ।

“ପତ ତା ୨ ରଷ୍ଟି ମନବାରଠାରୁ ଗାଁ ରଷ୍ଟି ମନଜୀବ
କାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁହଁଦଳ କାଳ ଏଠା ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରାମରେ ବରେଷ
କ୍ରିହୋତ୍ତମ ହୋଇ ଥାଇଥାଏ । ଏହି ଉତ୍ସବକିଂଶୁ ସେଠା ନିମ୍ନ-
ପାଦ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାରୁ ପଢ଼ିଲେବଳ ହେଁ ଓ ବେଳେବ ପ୍ରାମ
କାରିମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ବେଶରେ ଚାଲିଥିଲା । ଉଦ୍‌ବେଶକାରି-
ମାନେ କୁତ୍ତାକଳଙ୍କ ଦୟାର ଉତ୍ତରକୁଳ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତିତ୍ବରେ
ମୟରେ ଉତ୍ସବର ଶାନ୍ତ ନିର୍ମଳ ଏବଂ ଶାନ୍ତତର ଉତ୍ସବ
କ୍ରିହୋତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ବରିଷ୍ଟର । ସିରାପାମର ପାର୍ଶ୍ଵକର୍ତ୍ତା
ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ ହୋଇମାନଙ୍କୁ ଓ କାରିମାନଙ୍କୁ ଦେ-
ପାରୁ ଅମର୍ବିତ ହୋଇଥିବ । କାଲେଖୁର କୁତ୍ତାକଳଙ୍କର
ପାରୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଅମର୍ବିତ ମନସାରେ ଦଳବଳ ସହିତ
କବଧାଳ କିଣାର ସେଇ ଉତ୍ସବକ୍ଷଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଥିଲେ । ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାରୁ ଉତ୍ସବକତ୍ତୁ ଦସ୍ତକବାରା ସେଠା-
କାର ଉତ୍ସବମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ସମଧା ହୋଇଥିଲା । ଶିଳବାର
ଓ ସୋମକାର ସେଠାକାର ବରେଷକୁପେ ଉପାସନା,
କୁତ୍ତା ଓ କାରିମାନ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଥାଣ ହଣୀ ୩୦୦
ଅନ୍ତର୍ମାନ ଅଥବା କେବଳ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଆ
ମେଳକ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଜଣ ହେବେ । ବରେଷ ଉତ୍ସବ, ଅଗ୍ରହ,
ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ସହିତ ମେଳକ ଉପାସନାର ପ୍ରବନ୍ଧ କୁତ୍ତାକଳରେ
ପ୍ରାୟ ୫ ଦଳ କାରିମାନ ସମାଜ ଉତ୍ସବ ସହିତ ନକବଧା-
ରାର କିମ୍ବା ସୋମକାର କୁତ୍ତାକଳ କାରିମାନ ଓ ଉତ୍ସବ ନୃତ୍ୟରେ
ଏବଂ ଜାନକୁ କରିମାନ କରିଥିବାର ଦେଉଣା ଗଲା । କିମ୍ବା
ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି କରିଗଲୁଥାର ଏବଂ ମନବାର । କାରିମା-
ନମାନକର ଉତ୍ସବ ସହିତ ବାନଗାୟକ ଲାର୍ଜି ଓ ବାହୁ-
ମୋହ ମୁଖ, ଦେଖିବ ବନ୍ଦର ନଶିଭାଗାର ଓ ଦୀପାମା-
ଳର ପଥଥିଲା ଓ ହିନ୍ଦୀକାର ଦେଖି ଦେଖିବାପାଇ-
ଲେବଳ କବ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା । ଏହାରକ ଦେଖିମାନ-
କାର ବ୍ରାହ୍ମିନ୍ଦ୍ରିୟ ଏହାର ଦୃଶ୍ୟ ସବାର ଦେଖି ଅଧେ-
ମାନେ ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ଅଛି । ଅଥ ମାତ୍ର ଦିନ ପରେ
ଏ ବ୍ରାହ୍ମିନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୋଟାଏ ଉତ୍ସବ କରିବୁର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦାସ
କାରିମାନ ମଠରେ ହେବାର କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ।

ପରିବହନ ମେଳି ।

ମୁଖ୍ୟମାନେ ପାଇଲୁ କରି ଦେଇ ନ ପାରିବେ ।

ବୋଲି ମେଳ କର ନାହାନ୍ତି କାରଣ କି
ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଜମା ଗୁର ପାଇଁ
ବର୍ଷରୁ ଆଦୟ କର ଅସ୍ଥାନ୍ତରୁ । ବଜା ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ଜମା ଆଦୟ ନ ହେଲା ବୋଲି
କୌଣସି ଜୋର ଜୁଲମ୍ପକାଶ କର ଲାହାନ୍ତି ।
କେବଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଭତି କର ଆଦୟ
କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏପରି ଗୋଲମାଳ ଉତ୍ସ୍ଥା-
ଇଅନ୍ତରୁ ” କାରଣ ପ୍ରଜା ଉପରେ ସେତେ
ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସେ ତହିଁର ଟକଟ ରଙ୍ଗ-
ସରକାରୁ ପାଇ ସେହି ଜମା ପ୍ରଧାନ
ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଦୟ କାରିବୁ ଦେଲା
ଏବଂ ତହାର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଭତି ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ଅଧିକ
ଲାଭ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ସ୍ଵଭବଂ ସେମାନେ
ନାନା ପ୍ରକାର ଉପ୍ରେସ ଲୋଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ
ଅଜ୍ଞ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମହାରବାରେ ଏପରି ଗୋଲ-
ମାଳ ହେଲା । ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵିକାର
କରିବୁ ଯେ ଏକଥା ଅମୃମାନଙ୍କ ମନକୁ
ସେନ୍ଦୁନାହିଁ । ପ୍ରଜାଙ୍କର କୌଣସି ଦୁଃଖ ନ ଥିଲେ
ସେମାନେ ବୃଥାରେ କାହାର କୁଣ୍ଡଳାପ୍ରତି କର୍ତ୍ତା
ଜେଇନ୍ଦ୍ରୀ ନାହିଁ କିମା ଉତ୍ସପ୍ତାର ବାଲେଖର
ଓବଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥସି ମୁହାର କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।
ଆଉ ଏହି ପୁଷ୍ପେ ମୟୁରଭିତ୍ତପତ୍ର କାରେ ଲେଖା
ଦୋଇ ଥିଲା ଯେ ପ୍ରଜାମାନେ ପଳି ହୋଇ
ବାପଦାକୁ ଗୁହାର କରିବାକୁ ଅସ୍ଥାନେ ଏବଂ
ବଜା ସେମାନଙ୍କ ଗୁହାର ନ ଶୁଣିବାରୁ ଲଣ୍ଠନ-
ହଣ୍ଠ ହୋଇ ବୁଲୁ ଥିଲେ । ଫଳରଙ୍ଗ ସେବେ
ପ୍ରଜାମାନେ ସମସ୍ତ କର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ
ଏବଂ ଛାପୁର୍ବକ ଦେଉଥିଲେ ଭେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କେତେବେଳେ କର ଦ୍ରତୀର ଦେବା ଏବଂ
ଆଉ କେତେ କରଇ ଦର ଜଣା କରିବାର
ପ୍ରଯୋଜନ କି ସକାରେ ହେଲା ? ସେ ପ୍ରକାର
ଅକ୍ଷୟ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ କୁ ସେଗର
ପ୍ରକୃତି ସମ୍ମର୍ଗେ ଜଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଆଉ
ଅଧିକ ବୋଲିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଯାହା
ହେଇ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେଲା
ସେ ବାର ନନ୍ଦକଶୋଇ ଦାସ ଏବଂ କୁମାର

“ଶିଖାବର ଓ ହାତ୍ରି ଅବର ଉଠିଗଲା । ବେଳକ ହାତ୍ରି ଥିଲା ମଧ୍ୟ ସେଇଁ ମନେ ପ୍ରସୁତ କର ଦକ୍ଷମ୍ବ କରିବେ ସେହିମାନେ କର ଦେବେ । ଖାଦ୍ୟ ସକାଳ ଅପରା ଘରର ପ୍ରସୁତ କଲେ ସେଥର କର ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଜାଳଶୀ କାଠର କର ପୂର୍ବେ ପ୍ରତି ଦଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଖଣ୍ଡ ଏ ଶକ୍ତି ସାହାର ଅଛି, ତାହା ପ୍ରତି ଟ । ଲେଖାଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ସ୍ଵର୍ଗ ତାହା କହିବ ଦୋଳ କାର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରତି ମୁଣ୍ଡ ସର ପ୍ରତି ଟ ୫୦୦ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି ଟ । / ସବୁ କା ଏତ ସ୍ଵାକ୍ଷର ରହିଥା ହୁଣି ଥି ପ୍ରତି ଦୂରସଂବାଦ ଦେବାକ କର ନିର୍ମିତ ହେଲା । ଜାଳଶୀ ବାଣ ଅଥବା ବଢ଼ କାଷ ବେଳମାୟୀ ପ୍ରତି କରି କର । ପ୍ରଜାମାନେ ଅଭୂତକ ଜମା ହୋଇ ସେଇଁ ଜମା ପଢ଼ ମାରୁଥିଲା, ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ତାହା ଅଭୂତକ ନୁହେ । ବନକର ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳଲ ଉପଳ ପ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ବିଶେଷବା କର, ସେଇଁ ମୟୁରବଙ୍କ-ବାଣୀ ଜଳ ସ୍ଥାର ବ୍ୟବ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସାମାନ୍ୟକଣଙ୍କ ଏହି କରିବ ଉପଳ ପ୍ରବ୍ୟ ନେବ, ସଥା—କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ଞାନକ ନିମ୍ନେ ସେବେ ଦୁଇଜଳ ଅଥବା ସେବେ ଦୁଇଥ ଅଣିଲେ ତାହାକୁ କର ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ସେଇଁ ମନେ ଏହି ସବୁ ପ୍ରବ୍ୟ କେଉ ବ୍ୟକ୍ଷମ୍ୟ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ କର ଦେବାକୁ ହେବ । ସେଇଁ ପରାର୍ଥ ଉପରେ ସେବେ କର କରିଥିଲୁ, ତାହା ଅଧେମାନେ ଏହୁଥୁଁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ସାହି, ଗମାଓ ଉପନୟନପରା ଅର୍ଥାତ୍ ବଳପରାବାଦୀପ୍ରମଧରେ ବିବାହ, ଉପନୟନ ଓ ମୃତ୍ୟ ସଂକଳନରେ ଅବଶ୍ୟକ ମନେ ମାପଣ ଦେବେ । ଥାର ବେଠି ଓ ସବୁ ଦେଠି କରିବେ । ରଥକାଠ ଅଣି ଦେବେ । ଉପର ଜଗରେ ଭୂତପୂର୍ବ ଏବି କ୍ଷେତ୍ର ସୂପରିଶେଷେ ହରି ବାହୁ ସେଇଁ ସରବରା କନ୍ଦେବୁ କସୁ କରିଥିଲେ ସେଥ ଉପରେ ହୁଆ ବହୋକତ୍ତରେ ସବୁ କବମର କଳକଳି ପ୍ରତି ଟ । / ଏ ପାଳ ଟ । / ୨୫ ଦେବି ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ସବୁ କିମ୍ବର କଳକଳିର ପଢ଼େ ଅଣୋ ଦର ଧର ନାହିଁ, ଏବେ ମାତ୍ର ପ୍ରତି ଟ । / ୨୬୩ । ଅଧେମାନେ ଏହର କନ୍ଦେବୁରୁ କଠିବ ବୋଲି କହ ନ ପାରୁ । ଏହର ବନ୍ଦୋକଷ୍ଟ ପ୍ରଜାପାତ୍ରକ ବୋଲି କେହ କହ ପାରିବେ ନାହିଁ; ସ୍ଵର୍ଗ, ଏହ ଦର ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ କଲେ ଅଦ୍ୟ ଦେଇ ସ୍ଵର୍ଗ ଶାନ୍ତିରେ ଦିନମାଠ କରିବେ । ଏହ ବନ୍ଦୋକଷ୍ଟ ନେଆଶ ଗାରବର୍ଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରମାମାତ୍ରକ କଷ୍ଟ୍ୟ ପରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ।

ସାପାଦ୍ଧିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦିତା ପାହେବ ଗତ ସୁରକ୍ଷାର ଅପଦ୍ଧର
କାଳରେ ସୁଖରୁ ଯାହା କଲେ । ସେଠାରେ ଅଧିକ ଦିନ
କି କିମ୍ବା ଏକମାତ୍ର ଶେଷରେ ଏ ହରାରୁ ଫେର ଥିବେ ।

ଏ ସ୍ଵପ୍ନାଦୂରେ ଏ ନଗରରେ ଅକୁ ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲ ମଧ୍ୟ-
ମଲର ଅନେକ ଫାନରେ ପ୍ରତିର ଦୁଃଖ ହେବାର ଦୁଃଖବାହୀନେ
ଅଳ୍ପ ହୋଇଥିଲ । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବିନ ମେ ବାହାର ହେଲା
ଅଛି ମାତ୍ର କୌଣସି ଉପା ପଢି ମାହଁ ।

ଜଣେ ପକ୍ଷପ୍ରେରକ ଲେଖିଥାନ୍ତି କି ଏଠା ନାହିଁବା
କଦମ୍ବାଳୟ ବୁଝଇ ଅବସା ଅଭିଗ୍ରହ ମନ୍ଦ ଏବଂ ଏଠାଙ୍କେ
ତେବେଳାଙ୍ଗାରେ ଶିଶୁ ଧର୍ମଯାଏ ହାଜାଇଁ । ଏଥରୁ ବୋଇୟ
ଉପରୁତ୍ତର ବୁଢ଼ ନିରାକାରୀ ପଦ୍ମମୂର୍ତ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ଖେ
ଅଭ୍ୟାସକ ଶାପ୍ରବ୍ୟାକିତ ହେବ ଏବଂ ଉଚ୍ଚାଳୟ ବାଚିବା-
ମାନ୍ଦର ଦର୍ଶକାଳୟରୁ ଅବିଲେ ତେବେଳାଙ୍ଗାରେ ଶିଶୁ ଧର୍ମ
ଯାଇ ପାରିବ ।

ଶାକ ପିଲା

ଭୁଲଗପିକା ବା ୧୯ ଶିଖ ମାହେ ମର ସନ ୯୮୯ ମେଷିଥା ।

ପ୍ରେସରି ପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶାସକୁ ଦୂହଲସପିଳା ସଙ୍ଗାଦକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷେ ।

ମନ୍ଦାଶୟ !

ଅଛିର ସାଧିକାରେ ଗତ ସୋମବାର ଦିନ
ଏଠା ଶୁଣାଖାନାରେ କଲିକଟି ବିଷୟବାହୀ
“ଜବବିଧାନ” ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବକ୍ତାବେଳେ
ଥିଲେ ସେଥିର ସଂଶେଷ ବିବରଣ ଆପଣ ହୁପାଇ
ଅଛନ୍ତି । ବାହା ପାଠ କର ବିଷୟ ଥାର୍ଯ୍ୟଧାନ୍ତିର
ଓ ବିଷୟ ହୁଅଇ ଦେଲୁ ।

ଗିରୁଶବାରୁଙ୍କ ବକୁଳାକୁ ଆପଣ ସୂନ୍ଦର
ବୋଲି ବହୁଳା କରିଥିଲା । ତାହା ସେ କେଉଁ
ସୁଣରେ ସୂନ୍ଦର ଥିଲା ତାହା ଆପଣ ହବେ କଷ୍ଟ
କୁଳାର କର ରୂପାର ଲେଖିଥିଲେ ଅମେମାନେ
ବଜ ବାଧର ଦୋଷଥାରୁ । ଅମୃମାନଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ
କବେଚନାରେ ଉଚ୍ଚ ବକୁଳା କୌଣସି ଶୁଣରେ
ସୂନ୍ଦର ବୋଲି ବୋଧ ହେଲା ନାହିଁ । ତ ଛବି,
କ ରାଷ୍ଟା, କ କହିବାର ତାହା, କ ଭାବରଙ୍ଗି
କ ସୁର, କ ଦୃଦ୍ୟମ୍ବାହିତା ଶୁଣ, ବାହିରେ
ସୂନ୍ଦର ବୋଲିର ଅମୃମାନଙ୍କୁ ଏବ ଅମୃମାନଙ୍କ
ପର ସରସ୍ଵତିରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଶୁଦ୍ଧିନାବ-
ମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କଣାଗଲି ନାହିଁ ।
କଲିକଣ୍ଠ ବାଦୁମହାୟୈ ଗଙ୍ଗା ପାର ହୋଇ,
ଜାହାଜ ଚରି, ସୁବିଶ୍ଵର ସୁଲାଙ୍କ ସମ୍ଭୁଲୁ ଅର୍ଥିବ-
ପୋଛର ସାଧାଯିରେ ୨୪ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଲ୍ୟାନ କର ଅନେକ ନାଳ, ପୋଲ ପାର
ହୋଇ ସର୍ପିର ଭାପ ଓ ଚକଳ ପବନର
ଝାଡ଼ିକାମାଳ ସହି କର କଟକକୁ ଶୁଭାଗମନ
କରିଥିଲେ ବୋଲି ସଫ ମରହଣ୍ଟୀ ପଦସନ
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ବାବୁଙ୍କର ସବୁ ସୂନ୍ଦର, ବାବୁ ନିଜେ
ସୂନ୍ଦର ସୁତରାଂ ବାବୁଙ୍କର କଣ୍ଠେକୁ ଓ ଚବ୍ଦିର
ଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅସାର ବକୁଳାକୁ ମଧ୍ୟ ସବ
ସୂନ୍ଦର ବୋଲିକାଳୁ ଆପଣ ନ୍ୟାୟପୂରତ ମଣି
ଅନୁକ୍ରି ତାହା ହେଲେ ଅମେମାନେ ନାଗର,
ଅମେମାନେ ବାଲକ, ଅମୃମାନଙ୍କର ଦୋଷ
ଅନ୍ତରୁ ମାର୍ଜନା କରିବା ସକାଶେ ଅମେମାନେ
ସପାତ୍ରସ ଓ ଅନୁରୋଧ କରି ପାରୁ ।

ଶୁଣ୍ଡାରୀ ତ ନୁହେଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଗନ୍ଧନ୍ଦର ଲେଖାର ରହିଥାଏ ସମ୍ମରେ
ଆମୁମାଳିବର ପଦେ ଦୁଇଘବ ବୋଲିବାର
ଅଛି । କଲିବଳ ଗାନ୍ଧର ବିଜା ଶେଷ
ଦେଲାର ପାଞ୍ଚଟାର ୫ ଦିନୁବାବ କଲିବଳ
Digitized by srujanika@gmail.com

ବାରୁ ମହାଶୟକ୍ରର ଉଚ୍ଚିର ପ୍ରଦିବାଦ କରି
କେତେବୁଦ୍ଧି କଥା କହିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଧ୍ୟାନବାରୁ କହିବା ଘୂମେ ସାବେ
ଉପରିତ ଥିବା ସର୍ବଯମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ପାର୍ଥକା
କରିଥିଲେ ଏବଂ କେହି ଅପରି କଲେ ସେ
ସେବନି ପ୍ରଦିବାଦ ନ କରି ଅନୁଯଧନେ ପ୍ରତିବା-
ଦରେ ତାଙ୍କର ଯାହା ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ତାହା କହିବା
ପାର ”ମଧ୍ୟ ସାବେ ଜଣାଇଥିଲେ । ଏଥିବି
କେହି ଅପରି ନ କରି ତୁମ ହୋଇ ରହିବାରୁ
ଧ୍ୟାନବାରୁ ମୌଳ ହୋଇ ରହିବାକୁ ସମରି
ଲୟଣ ବୋଲି ଉଠିଲେ କରି ତାଙ୍କର ଯାହା
ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ
ଆନବାରୁ ସହସ୍ର ମନ୍ଦିରଗା ପ୍ରାୟ ଶପାଖାନ
ବାରଣ୍ୟାରୁ ଉଠି ଥରି “ଦୋଢାର ବାଲର”
ପ୍ରଭୃତି ନାନା ସର୍ବତାର ଅନୁମୋଦିତ ବଥ
ଶୁଭେ ବକିଥିଲେ ଏବଂ ଆନବାରୁ କହିବା
ପୂଞ୍ଜେ ସର୍ବର ଅନୁମତି ମନୀବାର ଅବଶ୍ୟକତା
ମଧ୍ୟ ଦୁଦିଘୁଳମ ନ କଲେ । ସେ ସେପାଇ
ଭାବରେ କହିଲେ ସେଥିରୁ ବୋଧ ହେଲା
ଆନବାରୁ ପରି ଉଚ୍ଚ ଦିନର ସାବେ ଅଖଣ୍ଡ
ଦେବତା । ଯାହା ହେଉ ଆଶଙ୍କା ସୁରୁତି
ଧ୍ୟାନବାରୁଙ୍କର ଅନୁମତି ମାଣି କହିବା କଥା
କୁରୁତିର ପରିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଛି !!! ଏବଂ
ଆନବାରୁ ସର୍ବ ଅନୁମତି ନ ମାଣି ଯଥେତାଗ
ଭାବରେ କହିବା ବିଷୟରେ ଅପରା କୋଣ
ହିକା ନ କରିବାରୁ ସେଥିରେ ପ୍ରାୟ ଅପରାକ
ପୋଷକତା ଥିବାର ଓ ଆନବାରୁ କୁରୁତି
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ଅପରାକ
ବୋଧ ପଡ଼ିବାର କି ଆମେମାନେ ଅନୁମତି
କରି ନ ପାରୁ ? ବାସ୍ତବରେ ଧ୍ୟାନବାରୁ
ଅନୁମତି ମାଣି କହିବାର ଯଦି ଅପରାକ
ତରକାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସରେ କୁରୁତିର ପରା
ବୋଲି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଲା, ତେବେ ଆନବାରୁ
କହିବା ଯେ ତଦପେଶୀ ସବସ୍ତୁଗୁଣରେ କୁରୁତିରୁ
କୁରୁତିଯୁକ୍ତ ଓ ଦୋଷାବଦ ଏହା ଅନୁମତି
କୁରୁତି ଥିବା ଲୋକର ଅସ୍ତ୍ରାବାର କରିବ ନାହାନ୍ତି
ଅପରା ଆନବାରୁଙ୍କ କହିବା କଥା ଉଚ୍ଚ
କିନ୍ତୁ ହିକା ହୃଦୟ ନ କରିବାରୁ ଅପରାକ
କରେ ସାଧାରଣଙ୍କର ନାନାପ୍ରକାର ସାଧାରଣ
ଜନିବା କରିଯୁବେ ଅପରା ମୁଖ୍ୟ କି
ନାହାନ୍ତି ? ଅପରାକ କିନ୍ତୁ ଏହିଦୟ ଅପରା
କବେଳନା କରନ୍ତି ।

କଲିକଣ ପିଶାଶବାଦୁଙ୍କ ବହୁତା କେବେ
ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପାଶବାଦୁଙ୍କ କଥାକୁ
ଦେଖି ସବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସୁନ୍ଦର ହତ୍ତଲେଜିମାନେ
କେବେ କୁରୁଚିର ପରଚିଯୁ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ
କରିଥିଲେ ତାହା ନିମ୍ନବର୍ଷିତ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ
ତିଥା ପଢ଼ିବ । କଲିକଣ ବାବୁ କହିଲା ବେଳେ
ଏବଂ ତାଙ୍କ କହିବା ଶେଷ ହେଲ ଉତ୍ତରକୁ ମଧ୍ୟ
ଶ୍ରୋତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଅନୁଭୂତିକ
ଅବା ଘୋରର୍ଦ୍ଦୟ କୋଧକ କରିବାକ ଦେଇ ନ
ଥିଲେ । ବରଥ ଉକ୍ତ କଲିକଣ ବାଦୁଙ୍କର କଥା
ଶେଷ ନୋହୁଣୁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ହତ୍ତଲେଜି
ସବାରୁ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସେ ଯାହା ସବରୁ ବାଟ
କାହିଁଲେ । ମାତ୍ର ପାଶବାଦୁ ଯେଉଁ ଅନୁଭବ
କହିଥିଲେ ସେଥିରେ ଲେଜେ ବାରମାର
କରିବାକିନ୍ତାର ଏକମଳର ପରଚିଯୁ ଦେଇ
ଥିଲେ । ଅଧିକ କି ଲେଖିବୁ । ଅମୃତାନନ୍ଦ
ମନ୍ଦ ଚାକିରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକାରୀ କି ଯାନ୍
ବାବୁ ଓ କି ପାଶବାଦୁ କେହ କୁରୁଚିର
କୌଣସି ପରଚିଯୁ ଦେଇଥିବା ଲୁହମାର କି
ପାରେ ।

ଉପସହାରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ ଏହି
ଚିଠି ଖଣ୍ଡିକ ଅଶେଷକର ଦିଲ୍ଲୀର ପଢ଼ିଲାଗେ
ତୁମ୍ହାର ବାଧୁତ କରିବା ହେବେ ଭାବ ।

କରମ୍ପଦ
ଶ୍ରୀ ଜୀ—

ଅମେରିକାରେ ଦାନବାହୁଦୀ କଥାରୁ ଚେତନେଟେ ଅନ୍ଧମୋହନ କରି ନାହିଁ କଥା କଣ୍ଠିପତ ହୋଇ ଏବେଳାର ଅଧିକ ନିଜମୟ ହୋଇଥାଏ । ଯାକା ବାବୁ ପ୍ରତିବାତ ଅର୍ଥ କରିବାର ଦାନାବ ଅନ୍ୟମୟ ଗୋଲ କିଛି ସଂଶେଷକେ ପ୍ରତିବାତ ଯେଷ କରିଥିଲୁ । ମୁଖରୀରିମ୍ବୁର ଗୋଟ ବୁଦ୍ଧ ଧରେ ଧରସାଧ । ଡଃ ପାଣ ପା ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସିଙ୍କୋନା ଫେଲୁଧିହଳ ।

ଏହା ଦୁଇପ୍ରସରେ ଦୂରନ୍ତରଙ୍ଗର ପଥକର୍ତ୍ତରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ଶୁଣି ବୋଲି କବିତାର ପ୍ରଧାନ ଦିଧୀନ
ଦୂରପ୍ରସରୀ ଏହା ଦେଖିଲୁ ଅନ୍ତର୍ମାଳୟରେ ଦେଖି ଦୁଆରା
କରିବା ବୋଲାଇବାକୁ କାର୍ତ୍ତର ସୁଧାରିତେବେଳେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦେଇପାରେ ଦୂରରେ ମିଶିଯାଇ ଥାଏ;

କୁଳମାସିଲ ସହିତ ଧରନିମାର୍ଗ କଣ୍ଠ ଦ୍ୱାରା । ଧରନିମାର୍ଗ
ପ୍ରଦେଶ । ୧୭ ଅନୁମତି କି ୨୦୫ ମିଟା । ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ।

104

କ୍ଷେତ୍ର ମନେଷୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧ ୯୮
୧୯୫୩ ଜୟାତ୍ରୀ

ଗାଁ ଦିନ ମାହେ ମର ସଂ ୧୦୦ ମରିଥା । ମୁ । ଜେଣ୍ଟି ହ ୧୭ ଜ ସଂ ୨୦୦ ସାଲ ଶଳିବାର

ଅତ୍ୟମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେବୁଲ୍ୟଦେବେବର୍ଷକୁ ୨୯୯
ମଧ୍ୟବଲ୍ୟାର ଜ୍ଞାନମାସିକ ୩୫୯

ଧୂଳ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ବଜାପଦେଶର ଦେଖିଛନ୍ତି ଗବର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିବା ନାବାଲଗଙ୍କ ଅବାସ ଉଠାଇ ଦେଇ ସୃଷ୍ଟିକ୍ଷେତ୍ରେ ତା କୁର ସାଜେଦୁଲ୍ୟ ମିଶକୁ ପେନସନ ଦେଇଥିଲା । ତାକୁ ଆବାସରେ ନିୟମିତ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଚଳିଛି ମାତ୍ର ତା ୧୪ ବର୍ଷରୁ ବରଖାୟ ହେଲେ । ଏହିକି କଲେକ୍ଟ୍‌ରୀମାନେ ଅପଣା କିଛାର ନାବାଲଗମାନଙ୍କର କର ପଦଗ କରିବେ ।

— * —

ଏହି ସବାଦବାହିକାରେ ପାଠ କଲୁ ବାଲ୍ମୀକିର ଅଧୀନ ଦୋକାନମନ ଲଜି ବର୍ଷ ତମିତି ସ୍ଥାନ ନିଲମ ଦେବାରେ ସୁବ୍ରାତା ଥିଲେବ କାଳି ଜମା ଦୂରି ଦୋଇଥିଲା । ଗୋଟାଏ ଦୋକାନର ଜମା ମସିକୁ ୨ ୫୯୯ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଏକା ବାଦୁ ଡିଶୋପ୍‌ମୋଡ଼ଲ ଦାସ ଏକୋରଶ ଗୋଟା ଦୋକନ କାହିଁ ନେଇଥିଲା । ପାଲେଶରେ ଅଧୀନ ରସବଳ କପରିମଣରେ ଦୂରି ପାଇଥିଲା ଏହିରୁ ସତରମାନେ ଅନୁମାନ କରିଲୁ । ସବକାର ଯେତେ ଟାକ୍ ଦୂରି କରିଲୁ ପଛରେ ଅଧୀନ ମହିନର ଦାତାକୁ ନାହିଁ ।

— —

ବାଜା ଘୋରେଦ୍ରମୋହନ ଠାକୁର ଭାବରୀଯ ସଙ୍ଗୀରବିଦ୍ୟାର ବ୍ୟାକିଷାଧନକାରୀ ମୁଦ୍ରମାରୁ ତାପ୍ତ ସମସ୍ତ ସହିତାକ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ବନ୍ଧ

ହୋଇଥିଲେହେ ସମ୍ମରି ଗୀଜର ସମ୍ମାଟଳାରୁ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ନୟଟ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇବାର ଶୁଣି ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ଅନନ୍ତର ହେଲା । ଗୀଜର ଦେଶ ବହୁକାଳରୁ ସଙ୍ଗୀରବିଦ୍ୟାରେ ଖାତିଲାର କରିଥିଲା ଏବଂ ଗୀଜର ସମ୍ମାଟ ଅଧିକା ରଜିର ସୀମା ବହୁରୁକୁ ସମସ୍ତକୁ ଅସହ୍ୟ ମନେ କରିଲୁ ତରକାରୀରୁ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରିବା ସମାନଦ୍ୱାରା କଥା ନୁହଇ । ପୁଣି ଏହି ପ୍ରକେ କୌଣସି ବଜାଳୀ ଗୀଜଦାର ସମ୍ମାନର ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ସଜା ମହୋଦୟ ବଜାଦେଶର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

— —

ଆମ୍ବେମାନକର କେହି ଗ୍ରାହକ ପତ୍ର ଲେଖି ଅଛି କି ସେମାନେ ଭାଲୁକ୍ୟାପିକା ଯଥ ସମୟରେ ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଥିଲା ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଅପରାହ୍ନ ଅଧିକା ପୂର୍ବ ଜାକରେ ପଠା ଯିବାର ସମସ୍ତ କାଗଜ ଜାକରେ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏ କିମ୍ବା ପ୍ରତିପାଳନରେ କହି ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୁଅଥିଲା । ବୁଝା ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା କର୍ମଶାଳକ ଅନବଧାନତା ବା ଅନସଦ ଭାବ ଅନ୍ୟମେର ବୁଝେ ପଢିକା ପାଇବାର କହି କାରଣ ନାହିଁ । ଯେହି ମାନେ ଅନ୍ୟମେର ସମୟରେ ପହିଜା ପାଇବେ ଜାହାଙ୍କୁ ଏହି ମାତ୍ର ଗ୍ରାର୍ଥନା ବି ଯେହି ଲପାଧାରେ ପଦିକା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏ ସେହି

ଲପାଧା ଭିପରେ ପଦିକା ପାଇବାର ଭାବରେ ଲେଖି ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଠାଇ ଦେବେ ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ତାକିବର ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଉତ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରଇ ନେଇଁ । ତାକିବରର ନିମ୍ନମ ଏହି କି ଲପାଧା ନ ଦେଖାଇଲେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।

— —

ବୁଝିଯୁ ରଜକରମଗ୍ରମାନେ ଅକର୍ଷ ନିମ୍ନ ପାର ହୋଇ ଅନଗଳିଯାନ ମଧ୍ୟକୁ ଅସିଥ୍-ବାର ଯେଉଁ ଜଳରବ ଉଠିଥିଲ କର୍ତ୍ତର ହୃଦୟରେ ଏହି କି ଅମ୍ବେମାନ ଅବହୁରବଦମାନ ଜ୍ଞାନ ଭାବରବରୀଯ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରରେ ଆପଣ ପରିବାରକୁ ଅଣିବା କାରିଗ ତେମ-କମକୁ ଦୂରଜଣ ସରଦାର ପଠାଇଥିଲେ । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଥିବା ବୁଝିଯୁ କର୍ମଶାଳକ ସରଦାରମନଙ୍କ ସମରକନରୁ ଦେଇ ଗଲେ ଏବଂ କର୍ତ୍ତର ସମାଦ ବୁଝିଯୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରକର୍ମଶାଳକ ନିକଟରୁ ପଠାଇଲେ । ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ବେମାନ ପଠାର ଭେଷକନରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ କେତେଜଣ ବୁଝିଯୁ କର୍ମଶାଳକ ସମରକନରେ ଅରିଲେ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱରକର୍ମଶାଳକ ସମରକନରୁ ପଠାଇଲେ । ଏହି କର୍ମଶାଳକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ଏହି କର୍ମଶାଳକ ଅଫଗାନସ୍ତରରୁ ସୀମା ଭତ୍ତରକୁ

ମଜାରସରଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥସିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେହି-
ଠାରୁ ତାହାକୁ ବହୁଜାର ଦିଆ ଗଲା । ଅମୀ-
ରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଥସିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଲେ
ନାହିଁ । ଅମାର ଏ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଭାବି-
ଶୀଘ୍ର ଗବଣ୍ଟିମେଖକୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ପୂର୍ବରୁ
ଏଥରେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରକାଶ
ପାଇ ନାହିଁ ।

ଗବଣ୍ଟିମେଖ ସେବିଂସବାବର ନୃତ୍ୟ ନି-
ଯମ ଗବଣ୍ଟିମେଖ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ତଳିତାମୟ ତା ଏ ରି-
ଖରେ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଣିକି ଏହି
ନିୟମାନ୍ୟରେ ସବସାଧାରଣ ସେବିଂସବା
କରେ ଟଙ୍କା ଜମା କରି ପାଇବେ ସେ କୌଣସି
ଲୋକ ରହା କରିବ ସେ ଆଶା ନିମିତ୍ତ
କିମ୍ବା ଆଶା ଅଧିକମ୍ବ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକ
ନିମିତ୍ତ ଟଙ୍କା ଜମା କରି ପାଇବ ମାତ୍ର ଏବିଦ୍ୟକୁ
ଦୂର ଚିନ ପୃଥିବୀରେ ଜମା କରି ପାଇବ
ନାହିଁ । କୌଣସି ଏକଦିନି ଏକଥରେ
ଏକଟଙ୍କାରୁ ଭାଙ୍ଗା ଏବି ଏକବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ଟ ୧୦୦୦ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଜମା କରି ପାଇବ ନାହିଁ ।
ଅମାନତା ଟଙ୍କା ଉପରେ ଶତକଟ ଟ ୧ ଏବି
କୁଣ୍ଡର ସୁଧ ଦିଆ ଯିବ ଏବି ଏକବର୍ଷର ସୁଧ
ଅନ୍ୟ ବର୍ଷର ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟରେ ମିଶି ମୋଟ ଟଙ୍କା
ଉପରେ ସୁଧ ଦିଆ ଯିବ । ସେହି ଲୋକ
ଟଙ୍କା ଅମାନତ କରିବ ସେ ତିକ୍ରି ଟଙ୍କା କିମ୍ବା
ତିକ୍ରି ଅଂଶ ପ୍ରଯୋଜନ ମତେ ଯେବେ
ରହା ଫେର ପାଇ ପାଇବ ମାତ୍ର ଏକମାସ
ମଧ୍ୟରେ ଦୂରଥର ଝର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ସେହି
ଟଙ୍କାରୁ ଅଛି ସେ ଉପରୁ କାରଣ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅମାନତ ନେବାକୁ
ଅନୁମତି ଦିଲା କରିବେ କିମ୍ବା କାହାର ହେବାକ
ବନ ଦିଲା ପାଇବେ । ଟଙ୍କା ଅମାନତ କରିବା
ବ୍ୟକ୍ତି କେହି ଗବଣ୍ଟିମେଖ କାଗଜ କମ୍ପ କରି
ବାରୁ ରହା କଲେ ରହି ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ପାଇବ ଏବି ଦୂର ପ୍ରକାର କାଗଜ କଣି ଦେବା
ସରାଶ ଶତକଟ ଟ ୧ ଲୋକୀଏ ତଳିତାମୟ ଦେ-
ବାକୁ ଦେବ । ଏହିମାନ ତିକ୍ରି ନିୟମାବଳୀର
ସାର ବଥା ଅଟିବ । ଅମାନତର ଭର୍ତ୍ତା ସଂଖ୍ୟା
କେତେ ଦେବ ତିକ୍ରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଏଥରେ ନାହିଁ ।

କଲିକତା ନିକଟ ଶିବପୁରଟାରେ ମାନ୍ୟବର
ତେଜ ସାହେବଙ୍କ ସହରେ ଯେଉଁ ନୂହିଲାଇ-
ନୀମୀପୁର କଲେଜ ପିଥାଥରୁ ବହୁରେ ଏକ
ଶୁଭର ମାମଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ । ସେଠା
କାରଖାନାର ଶିକ୍ଷକ ପୋରେକର ସାହେବ
ଦେଶପୁର ଶତକୁ ଅଧିକାନ କରିବି ବୋଲି
ପତ୍ରମାନେ ମିଶି ତରେକୁ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଆବେଦନପତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ । ତରେକୁ ସେ-
ମାନ୍ୟ ସୁହାରର କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ନ କରି
ଏବି ବୋଧ କୁଅର କେବଳ ପୋରେକର ସାହେବଙ୍କ
ପାହେବଙ୍କରୁ ଗୋପନରେ ଜବାବ ନେଇ
ଶୁଭମାନଙ୍କୁ ଅବାଧ ବୋଲି ବୋଷି କରି ଏହି
ଆଜି ଦେଲେ କି ଯେଉଁ ଶୁଭମାନେ ଦରଖା-
ପ୍ରକୁ ଅପଣା ନାମ କଟାଇ ପୋରେକର ସାହେ-
ବଙ୍କୁ ଶମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଏହି ଟଙ୍କା ଲେ-
ଖାଏ ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଦେବେ ସେମାନେ କଲେଜରେ
ରହି ପାଇବେ ନରୁବା ବହୁମୁଖ ଦେବେ
କେବଳ ତିନିକଣ ଏଥରେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଦେଲେ
ଏବି ପାଧୁ ୨୨ ଜଣ ଅଧିକତ ହୋଇ ନାମ
କଟାଇଲେ । ତରେକୁ ବୋଲନ୍ତିକ ପୋରେ-
ଏବି ସାହେବ ବେବଳ ଜଣେ ଶତର ବାତ
ଥର ତାହାର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଟାଙ୍କି ଅଣି-
ଥିଲେ ଏଥରେ ଯେବେ ତାହାର ଅଧିକାନ
ହୋଇଥିଲେ ତେବେ ସେ ଏହା ଗଦାର
କରିଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିର ଯୋଗ ଦେବା
ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଶୁଭମାନେ ବହୁମୁଖ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହିଲେ ଭଲ କରି ଅନୁଷ୍ଠାନ ନ
କରି ଯେ ତରେକୁ ସାହେବ ଶୁଭମାନଙ୍କୁ
ବାହାର କରି ଦେବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ଏହା
କିମ୍ବରଣତ ହୋଇ ନାହିଁ । ସାହା ହେଉ
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଆଜନ୍ତା ହେଲୁଁ ଯେ
ମାନ୍ୟବର ଲେଖନ୍ତି ଗର୍ଭର ଏବିଷୟର
ବଦଳୁ ନିମିତ୍ତ ତାରକିଳୀଟାରୁ ଅଜ୍ଞା ପଠାଇ-
ବାରୁ ରହିଥାଏର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ।
ପାଳାଟ ଏଥରେ ଜଣା ପଢ଼ିବ । ଶହୀନାନ୍ଦିର
କିମ୍ବରାହ ଅବାଧପଣୀଯୀ ଭାଷା ମୁରୁହର ଦୋଷ
ଅଟିବ ମାତ୍ର ସେମାନ୍ଦିକୁ ଦୋଷ ଦେଖାଇ
ନିଜ ମନକୁ ତାହା ଆପଣି ନାହିଁ । ଏବି
କିମ୍ବରାହ ଅଧିକ କିମ୍ବରାହ କରି ଦେଇଥାଏ
କିମ୍ବରାହ ଭ୍ରମିତରୁପରେ ମାନ୍ୟବର
ପଠାଇବା ଏବି କାହା ଭ୍ରମିତରୁପରେ
ଏମନ୍ତ ରାଗ ହେଲ ଯେ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ କିମ୍ବରାହ

କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣି
ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ତନନୀଯାତ୍ରା ଓ ପୁଲିଷ ।

/ ଗର୍ବ ଶର୍ମାର ଏ ନଗରର ତନନୀଯାତ୍ରା
ଶେଷ ହେଲ । ପରି ବର୍ଷମାନଙ୍କଠାରୁ ସାହାର
ସମାବେହ ଅଥବା ହୋଇ ନ ଥିଲେହେ
ଗୋଟିଏ ନିଜ ସାତ୍ରା ଏ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା
ଏବି ଲୋକେ ପୂର୍ବ ପାୟ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ
କରିବାର ସମସ୍ତ ଥୈଜନ କରିଥିଲେ ।
ମାତ୍ର ପୁଲିଷର ଅଭାଵର ଯୋଗୁ ତାହା କିମ୍ବର
ହୋଇ ପାରିଲ ନାହିଁ । ଶାନ୍ତିରୀଣ ପୁଲିଷର
କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣିଥିଲୁ
ମାତ୍ର ଅବାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଅଣାନ୍ତି
ଜାତ କରିବା ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ବୋଲି
ଏଠା ପୁଲିଷ ରୁହି ଥିବାର ଜଣା ଯାଏ । ସାତ୍ରା-
କାରିମାନେ ନିୟମିତରୁପେ ମାନ୍ୟପ୍ରେଟଙ୍କୁ ଜଣା-
ଇଲୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗୁହଣ କରିଥିଲେ ।
ମାତ୍ର ନୂହିଲ ପୁଲିଷ ପୁରବେଶେନ୍ଦ୍ର ହତିନ୍
ସାହେବଙ୍କ ମନକୁ ତାହା ଆପଣି ନାହିଁ ଏବି
ସେ ଜଗେ ଘଲଟିଯୀ କଣ୍ଠେଲ ଥିବାରୁ ମାଜି-
ପ୍ରେଟଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରତି କିମ୍ବର ମାତ୍ର ଜାତ ନ
କର ଦୂରଦିନ ଯାଏ । ଭାବାରୁ ତୃତୀୟ ମାଜି-
ପ୍ରେଟଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରତି କିମ୍ବର ମାତ୍ର ଜାତ ନ
କର ଦୂରଦିନ ଯାଏ । ପ୍ରାତି ଲୋହମାନେ
ମାଜିପ୍ରେଟଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ ସବା ସେ କିମ୍ବର
ରୁହିଲେ ନାହିଁ । ପୁଲିଷ ସାହେବ ଅବି ନିଜଙ୍କ
ଲୋକ ବୋଲି ଏଠା ବାହିନୀର ଜାତ ନ ଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ବଜା ଦୂରଶର ବିଷୟ ଯେ ମାଜିପ୍ରେଟ
ତାହାର ଭ୍ରମ ନ ଭାବିତାର ଅନ୍ୟାୟ
ପରମର୍ଦ୍ଦରେ ଅପେଦେଇଥିବାଅନ୍ତରୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
କିମ୍ବର ଭରିଲେ ନାହିଁ । ଯାପାତ୍ର ଅଭି-
ବାର ସୁଲିଷ ଦ୍ୱ୍ୟାକ୍ଷରଣରେ ସବସାଧା-
ରଣଙ୍କର ବିର୍କଳ ମନ୍ତ୍ର ହେଇଥାଏ
ତାହା ଅଭିନାମ ବ୍ୟବହାର ଅନ୍ୟାୟ
ପରମର୍ଦ୍ଦରେ ଅପେଦେଇଥିବାଅନ୍ତରୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
କିମ୍ବର ଭରିଲେ ନାହିଁ । ଯାପାତ୍ର ଅଭି-
ବାର ସୁଲିଷ ଦ୍ୟାକ୍ଷରଣରେ ସବସାଧା-
ରଣଙ୍କର ବିର୍କଳ ମନ୍ତ୍ର ହେଇଥାଏ
ତାହା ଅଭିନାମ ବ୍ୟବହାର ଅନ୍ୟାୟ
ପରମର୍ଦ୍ଦରେ ଅପେଦେଇଥିବାଅନ୍ତରୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
କିମ୍ବର ଭରିଲେ ନାହିଁ । ବାଜା ବାଜିଲେ ନିଦରି
ବ୍ୟବହାର କରି ଦେବେ ଏବି କାହା ଭ୍ରମରୁ
ଏମନ୍ତ ରାଗ ହେଲ ଯେ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ କିମ୍ବର

ସୁଯୋଗ୍ୟ ହେଉକଳାପୁ ବଲକୁ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ମଜୁ-
ଲ କଲେ । ଏହି ପୁଲିସ୍ ସ ଦେବ ଥାର କଣେ
ସୁଯୋଗ୍ୟ ଉନ୍ନତେକ୍ଷିତର୍କୁ ଅଳ୍ପଧନ ଦେଲେ
ଅକାରର ମାଜୁଲ କରିଥାଇନ୍ତି । ହର କର୍ମଚାରୀ-
ଛର ସେହି ସରଦାର ଦାତରେ ଏପରି ଦୂରଶା
ସେ କପିକାରର ଲୋକ ତାହା ପାଠକମାନେ
ବିବେଚନା କରି ପାରିବେ । ସେବେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
ଏହି କମିଶନରମାନେ ପୁଲିସ୍ ସାହେବଙ୍କର
ଏପରିକାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କି କରିବେ
ତେବେ ପ୍ରକାଶମାନେ ବିପରି ସୁଖସ୍ଥତନରେ ରହି
ବେ ଆମ୍ବେମାନେ କହି ପ୍ରିଯ କମିଶନ ନାହିଁ ।

ପର୍ବତକଳ୍ପର ପଞ୍ଚମା

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ପଦେ ସାହା
ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କର ସୁରଖ
ଥିବ । ମୋଟକଥା ଏହି କି ଗତ ପ୍ରାଚୀମେଘ-
ପଶ୍ଚାତ୍ରରେ ପ୍ରାୟ ଦେଇଥିଲ ଜଣ ଶତ ମଧ୍ୟରୁ
ଜ ୧୫ । ୧୭ ଶତ୍ରୁ ପଶ୍ଚାତକମାନେ ପାପ
କଲେ । ଉମାପ୍ରସାଦ ବରୁ ଜେପାଟୀ ପଶ୍ଚାତ୍ର
ସ୍ଵାର୍ଥଶ୍ରେଣୀ ବାରୁ ହାତକାନାଥ ଚନ୍ଦବର୍ତ୍ତୀ-
ଜତାରୁ କାଗଜ ମାଗି ନେଇ ସମ୍ପଦ ପଶ୍ଚାତ୍ର
କର ଆଉ ଜ ୧୯ ଶ ପାପ ଯୋଗ୍ୟ ଥିବାର
ବିବେଚନା କଲେ । ଏ ବିଷୟ ସେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ସାହେବଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ କମିଟୀ ବର୍ଷିଲ ଏବଂ
ପଶ୍ଚାତକମାନକୁ ଘୁଳଦ୍ଵାରୀ ନିମିତ୍ତ ଉକ୍ତ
ଜ ୨୦ ଶ ଶତର ଉତ୍ତରମାନ ଦିଯୁଗଳା ।
ପଶ୍ଚାତକମାନେ ଘୁଳଦ୍ଵାରୀରେ ଆପଣା ପୂର୍ବମନ୍ତର
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କୋଣସି କାରଣ ଦେଖି-
ଲେ ନାହିଁ । ଗଢ଼ିକର ପ୍ରଥମ ନମର ଯେଉଁ
କାଗଜରେ ଲେଖାଥିଲ ସେ ବାଗଜ ହାତ-
ବାରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କବେଶରୁ ଘୁଳଦ୍ଵାରୀ
ସମୟରେ ଅଗ୍ରଭାବିଲେ । ଉମାପ୍ରସାଦ ବରୁ
ସେ କାଗଜର ଏକ ଶ୍ରାନ୍ତରେ କାଟକୁଟ ଦେଖି
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ହୃଦୟବାହିକ
ନାମରେ ଅଭ୍ୟୋଗ କଲେ କି ହାତୀ ବାରୁ
ପୂର୍ବକଥା ରଖିବା ସକାଶେ ଏପରି କାଟକୁଟ
କରିଅଛନ୍ତି । ଅପର ଜଣେ ପଶ୍ଚାତକ ବାରୁ ତାରି-
ଣୀରଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟବାଦୀ ବିଷୟରେ ସାମ ଦେଲେ
ସେ ପ୍ରଥମେ ସେ ଛାଇ କାଟକୁଟ ଦେଖି ନ
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପଥର ଉମାପ୍ରସାଦ ବାରୁଙ୍କଠାରେ
ତାହା ଦେଖିଲେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କରମା ସାମ
ଦେଲେ କି ପ୍ରଥମେ କାଗଜ ପାଇଥିବା ସମ-
ସ୍ଥରେ ଭାଲୁ କାଟକୁଟ ନ ଥିଲ ଓ ମଧ୍ୟ ସେ
ତହିଁର ନକଲ ରଖିଥିଲ କି ତହିଁ ସଙ୍ଗେ

ବର୍ତ୍ତମାନ ମେଲ ହେଉ ଲାଗିଛି । ହାଶବାଦୁଳ
ସାଥୀଙ୍କରେ ଶୁଭାଙ୍କ ଜୟବାନବନୀ ଶେଷ ହେଲ
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ଚାହାଙ୍କର ଲିଖିତ ଉତ୍ତର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ସାହେବ ନେଲେ ଏବ ଚାରଣୀ ବାବୁ କେହିଁ
ଉଦ୍‌ବୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଉଦ୍‌ବୋକାର କହିଥିବାର
ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ମତେ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ପ୍ରହଳା କର ଆପଣା ମନ୍ଦବ୍ୟ
ଲେଖି ଉରେକଟିର ସାହେବଙ୍କ ଦିକଟକୁ
ପିପୋଟ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । କଥିବ ହୃଥର
ଯେ ସେ ପିପୋଟ ଦ୍ୱାରାବରୁ ଏବ ଚାରଣୀ
ବାବଙ୍କ ଅନୁକଳରେ ହୋଇ ଲାଗି ।

ଆମେମାନେ ଉପରେ ଯାହା ସଂଶୋଧରେ
ଲେଖିଲୁ ତାହା ଶୁଣାକଥା କୌଣସି କାଗଜ
ଦେଖି ନାହିଁ ଅଛଏବ ଅସମ୍ଭବ ସୁବାରୁ ଉଚ୍ଛବି
ଉପରେ ମତମଳ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ନ ପାରୁ ।
ଡରେକ୍ଟରଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ଉଦ୍‌ବାଗୁ ପ୍ରକରି କଥା
ଜଣା ଦିବ ଓ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠକମାନେ ମଧ୍ୟ
ଧୈର୍ଯ୍ୟବଳମନେ କରିବେ । ପରିମାଣର ଅବଶ୍ୟକ
ଶତ ଦେଲେ ସୁଧା ଆମେମାନେ ସ୍ଥିକାର
କରୁଥିବା ଯେ ମୋକଦମାର ପ୍ରକରି ମର୍ମ ବୁଝି
ପାରୁ ନାହିଁ । ଅଧିକ ଶତ ପାଇଁ କରିବାରେ
ଉମ୍ପରସାଦ ବାବୁଙ୍କର ସ୍ଥାର୍ଥ ଅଛି ସ୍ଵତରଙ୍ଗ
ଛହିଁ ପରଶରେ ଚଢ଼ୁଣା କରି ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକ
ଜଣ ଶତର ପାଇଁ କରିବା ନ କରିବାରେ କି
ନ୍ତକ ଲାଭ ହୋଇ ପାରେ ଏହା ଆମେମାନେ
ଆଦୋ ପ୍ରିର କରି ପାରୁ ନାହିଁ । କୌଣସି
ମତେ ଯେବେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କର ଅପରାଧରେ
ଦିଗ୍ବାସ ହେଲା ରେବେ ପରିଜନଦାସ ସୁର୍ଯ୍ୟ ବି
ସକାରେ ନ କଲେ ।

ସାପାଦିକସଂବାଦ ।

ଆମ୍ବନାକ ବଲେବୁର ଶାସ୍ତ୍ର ପରି ସାହେବ ଚଳିଛ ମାସ
କାହିଁ କିମୋଟି କିମୋଟି ହେବା ହେବା ।

ପୁରୁଷ ଏକଟଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ର ଗ୍ରାଣ୍ଡ ମାହେଳ କଟି-
ଦେ ୧୨୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚି ୧୯୯୯ ମିନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ ।

ଶୋଇଥାର ଲକ୍ଷ୍ମୀମାତ୍ରେଟ ଶ୍ରୀଦୁଇ ଗଡ଼ପ୍ରେ ସାହେବ
୧୯୫୨୩ ଜୁଲାଇ ୨୭୭ ମେରାମତୀ ।

ମୁଦେର କେତୀ କଲେକ୍ଟର ନୀତି ଚାଲାପଛନ୍ତି ।
ମୁଦେରର ତେଗୁଡ଼ି କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀ ଦୁଇ ମହିଳାଙ୍କଙ୍କ ସାଥେ

ଦେବ ଶୋଭାର କବତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସମ୍ମରଣ ଅଳଖିଆଙ୍କ ପରିବାର
ଦର ଏଠାର ସବର ମୂଳମର ତେପଣୀ କଲେବୁର ସୁରୂପ
କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି । ଜୟଏଶମକଟ୍ଟେ ଶାର୍ଦ୍ଦର ପିତୃମୁନୀଯାଦେବ
ଏଠାର ପ୍ରେସ ଅଧିଳେ ସେ କେନ୍ତ୍ରାପତ୍ରାର ପ୍ରେସର ହେବେ
କୋର କଥାର ମୁଅର କାରଗ ଶାସ୍ତ୍ର କେ, କି, ବୁପ୍ର ଚନ୍ଦ
ନାସର ଫୁଲୀ ମେହେ ।

ଏଠା ପେବନ୍ଦିରୀମା ନକ୍ଷତ୍ରମାର ସେଇଁ ମୋହରର
ପାଦାବାକ ସହିତ ବଦ୍ଧାୟ ହୋଇଥିବ ହେ ସୁନ୍ଦରାତି ଉର୍ମ
ପାଦଥିକାର ଏଥିଥେ ଲେଖିଥିଲୁଁ । ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଶୁଣେଇଁ ଯେ
ସାହେବ ତାହାରୁ କିଷ୍ଟ କି କରି କରି ଏଥିର ବିଶ୍ଵାସ
ଦେବାର ପଦମର୍ତ୍ତ କରିଥିବା କି ସେ ଆର କେବେଳେହୁ
ସରକାରୀ କରି ପାଇବ ହାହଁ ।

ଏ ସ୍ବପ୍ନାହରେ ମୟ ଏ କରିବାରେ ଗ୍ୟାସ ପାଇଲା ମେଘ
ଭବୟ ହୋଇ ବନ୍ଦ ପତନମାତ୍ର କରିଅଛି କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସମ
ଦୃଢ଼ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗଜ ଗୁରୁବାର ଅପରାହ୍ନ କାଳରେ
ବୁଝ ମେଘ ରତ୍ନାର୍ଥକ ଏହ କିନ୍ତୁ ପତନରେ ପରେତ
ପତନର ଗୋଟାଏ ଏହ ଗଣିଗ୍ଯ ମାଣି ଦୃଢ଼ ହେବ ନାହିଁ
ଅନମାଜ କୁଆଇ ଏବର୍ଷ ଏକପାରିଥ କବିବ ।

ସାତପୁରରେ ଉତ୍ସମଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାରୁ ଲେଖମାନେ
ଗୃଷମକର୍ମରେ ନିୟମ ଅଛନ୍ତି ଗୁରୁଳ ମୋଟ ଦିନ ୫୯ ଏ
ସେ ୧୦ ଟ ସରୁ ସେ ୧୬ ର ହିତାକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ।
ଆମ ମଧ୍ୟ ଦରେଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ।

ଏଠାରେ ବସନ୍ତ ବସନ୍ତର ଦଶେଷ ପ୍ରାଚୀର୍ବଳ ହୋଇଅଛି
କଢ଼ୁଣ୍ଡ ଅନେବ ମନୁଷ୍ୟ ମନ୍ଦ ପଞ୍ଜୁଆକୁ ଏ ବସନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ
ଥିଲେ ଯୋଗ କରୁଥିଲାଅଛନ୍ତି ।

ଏଠା ବାରାଞ୍ଜାଳ ଦେବତାମନ୍ଦିର ଅବଧି ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି କେବେ ପରେ ଲଳକୁ ସିହାର ବନ୍ଦର ସାର
ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠାରେ ବିର୍ତ୍ତମାନ ସହାଳ କବିତାରେ ଦେଇ ଅନ୍ଧାରୁ
ଦେହଟି ଛାପିଲା ମନୋର ଅଂଶାଠାକୁ ଅପରାହ୍ନ ତଥା
ଘରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କବିତା କରୁଥିବାକୁ ଦେଇ ଅମ୍ବା ଓ
ମନ୍ଦାର ଓ ମରକଳ ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଦିଶେଷ କଟିଛି ଦେଇଅଛି ।

ପୁରୁଷ ନଗର ପ୍ରଥମ ଶେଶୀର ମିଳନବିପାଳିତ ହେବାର
ସେଠା ଲୋକମାନେ ଅଧିକା ଟାକାର ଦେଇ ପାଇବେ ନାହିଁ
କୋର ମୁହାର ବିରାଫତ୍ତି ମାତ୍ର ଆଜଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ସମୟ
ମୂଧରେ କୋଣରେ ଅପରି କରି ଜାହାନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟ ଅଚ୍ଛା
ପୁରୁଷାତ୍ମକ ଏବଂମେରରେ ଅବେଳାର କରିବାରୁ ପରମର୍ଗ
ଦେଇଲାମୁଁ । କେବଳ ଅର୍ମନ୍ତୁମ୍ ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତା ହେବାର
ପୂରୁଷମାନ । ଦୁଃଖ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାରୁ ହେଲାମେହି ।

ବାକେୟିର ନମରତର ସମ୍ମାନ ଏହି ଗାନ୍ଧି ବୋଲି
ଲୁପରେ କାଳୀର କବିତାର ଯେହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ତଥା
ଏବଂ ସକାଶେ ସକଳ ହେଉ ବର୍ତ୍ତନାଙ୍କ ବେଠା ନିରଜିଦିପର
ଏହି ଗୋଟିଏ ଉପରେ ହୁଏ । ୧୯୫୮ ମସିନ ଅକ୍ଟୋବର ।

ପତ୍ରରେ ସାଥେକି ଟଳା ଆହଁ । ଶୁଣନ୍ତି କଷିଦ୍ଧ ପଚାର ।
କାଲେଖରେ ଗଢି ସମ୍ପାଦିତରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବିଜନ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ବୁଝି ହୋଇଥିଲା । ବିଲରେ ବସ୍ତିର କଳ କିମା ହୋଇ
ଏହିଏହି କାହାରେ କିମାରେ ।

କୁଣ୍ଡଳାନ୍ତର ବ୍ୟାପାର ବିଶ୍ଵାସ ।
ଦେଇ କଷେତ୍ର ମାସରେ କାଗଜର ଫୋର୍କ୍‌ର ଜମାର
୪୫୦ ଲିଟର କବାହ ହୋଇଥିଛି ଏବଂ ୩୫୦ ଲିଟର ଜାହାନାର
ଦେଇଥିଛି ସ୍ଥାନିମାନଙ୍କର ଦାରୁତ୍ୟ ଏବେ କବାହରଙ୍କର
କାରଣ ପାଇବ । ଧେରେ ଦେଖିରେ କବାହକ ପନ୍ଥକଳକ
୧୦୦ ଟିକ୍‌ଟା ଲେ ଦେଖିବ ଏହି ପିଲା ମହିନେ ଯେତ୍ରାପି

ପରିଦର୍ଶକର ଲକ୍ଷ୍ମୀର ହେତୁର ନାମ ଓ ଜୀବନକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା
କାହାର ପ୍ରକାଶ ହେବାର ପରିମାଣ କାହାର କାହାର କାହାର
ପରିଦର୍ଶକର ଲକ୍ଷ୍ମୀର ହେତୁର ମେଦିନୀପୁରର
ଜଳସ୍ଥ ଏବଂ ମନୀପରମାନନ୍ଦ ନାମରେ ବ୍ୟାକ ଉପରେତି
ହୋଇଗଛି ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ର ପୂରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦୁଃଖର ହେଉଥିବୁ
ସେ, କେବଳ ଶ୍ରୀକିରଣ କଞ୍ଚାକୁ ମୁଁ ରଖିବା ବିମନେ
ହେଠାର ମାତ୍ରକୁ ପ୍ରାଦୂର ସାହେବ ରଧୀଯତମାନଙ୍କ ପଠ
ବଳ୍ପାୟ କମ୍ପର କହୁଥିଲୁ । ଅର୍ଦ୍ଧମାନେ ଅରେ ମନୀପରମାନନ୍ଦ
ମାନଙ୍କ କୁମାରେ ମର୍ତ୍ତିର ହୋଇଥିଲୁ । ପୂରୀ ବି ହେବା

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୭୯

୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ଜୁଲାଇ ୨୨ ଖାର୍ଟ୍ମ ମଧ୍ୟାହ୍ନ । ମୁଦ୍ରଣ ଦିନ ୨୨ ଜୁଲାଇ ୨୦୫୫ ସାଲ ଶନିବାର

ପଞ୍ଜାବ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲଖଦେଲେବର୍ଷକୁ ୨୮
ମଧ୍ୟାହ୍ନପାଇଁ ଜାକମାଧିଲ ୩୫୫

ବଙ୍ଗଲା ଲେଫ୍ଟନାନ୍ ଗବ୍ର୍ରୀରଙ୍କ ଅଧୀନ ଭାବ୍ୟର ସଂଶୋଧନ ଲେବନଶ୍ଵା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏଛି । ସବ୍ବ ମୋଟ ୨, ୮୭, ୫୦, ୪୪ ଅଟର ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ବଙ୍ଗଲାର ଅଙ୍କ ୩, ୫୫, ୫୫, ୮୮ ଦେବାରର ୨, ୮୮, ୫୭, ୨୧ ଡରଶାର ୫୫, ୮୮, ୦୭୭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାଗପୁରର ୪୫, ୯୦, ୨୫୫ ଅଟର । ସନ ୮୨୭ ସାଲର ଲେବନଶ୍ଵାରେ ଡରଶାର ଅଙ୍କ ୪୩, ୬୭, ୫୫୫ ହୋଇଥିଲା । ସତର ୧୦ ଶତ ଦଶନ୍ତରେ ଡରଶାର ଜନଶ୍ଵା ୨,୨୨,୦୭୭ ହୁବି ହୋଇଥାଏଛି ।

ଆପଣାର ସ୍ଵକର ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରପ୍ତାବ ଯେତି ଆର୍ଦ୍ଦମେଷ୍ଟରେ ଭାଗ ଉଚ୍ଚବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସବୁ ପ୍ରେତରରବର୍ଦତକ କାହୁଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କେହିଁ ଶକ୍ତପ୍ରକାରରେ ଅକ୍ଷମର କରିଥିଲେ । ସବ୍ଦ୍ୟତି ବ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ କାହାର ଅମରନ ଥିଲା ମାତ୍ର କାହୁଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କର୍ତ୍ତା ବିକନ୍ତୁପିଲ୍ଲକୁ ରଜନୀତିର ବିବେଧୀ ଅନେକ ଲେବ ହୋଇଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ କେବଳ ଭିତ୍ତି ଗବ୍ର୍ରୀରଙ୍କେନରଙ୍କୁ ଶତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲା ଏବଂ ଗବ୍ର୍ରୀରଙ୍କେନରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ନ ଦେବାର । ଏହି କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଲ୍ କି ସେମାନେ ବିବଳପ୍ରାଣ ଅଟନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ ସବୁ ପ୍ରେତରରବର୍ଦତ ଏବଂ ସବୁ ଜୋନାଲତ

ଶ୍ରୀଆର୍ଟ ଏକଲକ୍ଷ ପତିଶହଜାର ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ପରିବେଶିକ ପାଇବାର ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଲକତା ଶିବପୁର କଲେଜର ମାମଲ ବାର ଉଚ୍ଚବିରଶର ବିଷୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଗତ ସପ୍ରତିବରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶୁଣା ଯାଏ ଯେ ଶିଶ୍ଵବିଭାଗର ତାଇବେବୁର ଗ୍ରାସ୍ତୁ କ୍ରପଟ ସାହେବ ଏହି ଉଚ୍ଚବିର ନିମିତ୍ତ ଯେମନ୍ତ ଦାର୍ଜିଲିଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ ଅସିଥିଲେ ସେପର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ । ଶୁଭମାନଙ୍କ ଅସାମୀରରେ ଏକତରପା ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ପୂର୍ବ ବିର୍ଗରକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରଖିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶତକୁ ବାହାର କର ଦେବାର ଆଜ୍ଞା କେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଉଟାଇ ଆଗିଲେ ନାହିଁ । ଏ ବିର୍ଗରରେ ସବସାଧାରଣକର ଅବନ୍ତୋଷ ଜାର ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ଅମ୍ବେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଅଶା କରୁଁ ଯେ ମାନ୍ୟବର ଲେଫ୍ଟନାନ୍ ଗବ୍ର୍ରୀର ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ଶାର୍ଦୀନଭାବରେ ହସ୍ତମେଷ କରିବେ ।

ତନନୟାବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଦେବକନ୍ଧିବଳକୁ ପୁରୀ ସାହେବ ଅକାରଣ ମାଜୁଲ କରିଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଗତ ସପ୍ରାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ କାହାର ଅଧିନମନେ ମାଜୁଲେ ସାହେବ ତାହାକୁ ଭାବୁଣ ଦୋଷୀ ଜୀବନ କର ଭିତ୍ତି ମାଜୁଲ ଆଜ୍ଞା ରହିବ ପୂର୍ବକ

କର୍ମରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁରୀ ସାହେବ ସେ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତିପାଳନ ନ କର ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ସପ୍ତକ୍ରିୟ ଜେନରଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ରପୋର୍ଟ ପଠାଇଥାଇନ୍ତି । ଏଥରୁ ବୋଧ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ତାର ସାହେବ ଆପଣାକୁ ମାଜୁଲେ ଅଧୀନ ଦେଇ ଜୀବ କରୁ ନାହିଁ ଏବଂ କାହା ବଜା କଠିନ ଅଟର ଅଗ୍ରେ ଅଶ୍ଵ ପ୍ରତିପାଳନ କରି ପଛେ ଜିବ ରଖିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବା କି ବାହକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ ଥିଲା ?

ଅମ୍ବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ କଣାଇଥାଇଁ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ମହାମାନ୍ ଗବ୍ର୍ରୀର ଭବିଲାଇ ଯି, ଆଜାମ ସାହେବ ଗତ ମାସ ତା ୨୪ ରିଗ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ସୁରାଗେହର କଲେ । ଆଜାମ ସାହେବ ବଜା ଶାନ୍ତ ପ୍ରକାରର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବିନାଅଭିନ୍ନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଥିଲେତେ ଅଳ୍ପଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଭାବ ଯୋଗଦାନ ଦେଖାଇ ସମସ୍ତାଧାରଣକର ମନକୁ ଅକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଭାବର ଭବର୍ଷକୁ ଥାର୍ମିଲ ଦିନ ଏହାକ ଶଶ୍ଵର ଭଲ ନ ଥିଲା ମାତ୍ର ଏପର ଦୁର୍ଗନ୍ଧର ରୋଶିବି ଥିଲା କି ଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ଉଚ୍ଚକାମୁଣ୍ଡାରେ ଅକ୍ଷସ୍ଥାର ସେ ଅତେବଳ ହୋଇ ପତିଲାରେ ସେ ଆର ଚେତନା ହେଲା ନାହିଁ । ଏହାକ ମୁକୁତେ ଶରତେଷ୍ଵରଙ୍କ ଜୁହିନ ହୁଏ

ନୀମରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବଣ୍ଠିରଜ୍ଜନରଳୁ ସିମଳା-
ତାରେ ଯେଉଁ ନାଚଖାନା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିଥିଲେ ତାହା ହୋଇ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।
ଦର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଶୋଭଚର୍ଚ ଧାରଣ କରିଥିଲା ।

ବୋଧ ହୁଅର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ସେ ସମୟ ଶୁଣିଲେ
ନାହିଁ । ଅନ୍ତରେ ବାଜି କଟକ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ
ହୋଇଥିଲେ ସେଠା ଲେବକର ଅଧିକ ସୁରଧା
ଦୋଷଥାନ୍ତା । ପୂର୍ବେ ଏକ ସମୟରେ ଏହି
ପର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଆମ୍ବାନଙ୍କ
କମିଶ୍ନରଙ୍ଗ ମରରେ ତାହା ଭଲ ନୁହଇ ସୁରଖା
ଥର କାହାର କଥା ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଶୁଣିବେ ?
ବାଜି କଟକଠାରୁ ଖୋରଥାନ୍ତା କିଛି ନିକଟ
ମାତ୍ର କଟକର ଯିବା ଅସିବାର ଯେମନ୍ତ ସୁରଧା
ମାନ ଅଛି ଖୋରଥାନ୍ତା ସେପର ନାହିଁ ଏବଂ
ଗଡ଼କାତକୁ ମୁଗଳବନୀର ସମକଷ କରିବାର
ଚେଷ୍ଟା କଲେ ପ୍ରକାଶ ମୁଗଳବନୀ ସଙ୍ଗେ ଅଧିକ
ସମ୍ମର୍କ ବସାର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଖୋରଧ
ଅବଧ ଏକପ୍ରକାର ଗଡ଼କାତ ପର ରହିଥାଏ

କନିକା ସବ୍ଦିପୋଠି ବାରୁ ଗଣେଶପ୍ରସାଦ
ସିଂହଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିରେ ଯେ ନାଲିଶ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥୁ
ପୂର୍ବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ତାହା କିମ୍ବା ପାଇଥାରୁ
ପାଇଥାରୁ । ସବ୍ଦିପୋଠି ବାରୁ ଶାନ୍ତାଥ ଚକ୍ର-
ବର୍ତ୍ତୀ ବଦଳୁ କରି ରଘୋଟ କଲେବ ନାଲିଶ
ଆଲଜନି ବା ଗାତାଥର ପଞ୍ଚ ପ୍ରବାସୀ ସାହୁଙ୍କ
ନ ଦେଇ ଦରଖାସ୍ତକାରୀମାନଙ୍କ ଦେବାର ଉପର
ଗଣେଶ ବାରୁ ପ୍ରବାସୀ ସାହୁଙ୍କ ଟ ୨୫ କା
ଲୁଙ୍କ କେଇ ଉଚ୍ଚ ଜମୀର ପଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ଦେବା
ଓ ବନୋବସ୍ତୁ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରବିମାଣରେ ଟ ୦ ୮
ଲେଖାୟ ନେବାର ଯେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀମାନେ
ଲେଖନ୍ତି ଏହା ସବ୍ୟ ନୁହେ କେବଳ ଗଣେଶ
ବାରୁ ଦରଖାସ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପିଆଦାଙ୍କିନ୍ତାର
ବାହାର କରି ଦେବା ଓ ଉଚ୍ଚ ଜମୀର ପଞ୍ଚ
ସେମାନଙ୍କୁ କ ଦେବା ଓ ପିଆଦାଙ୍କାମାନେ ସେମାନେ
ନକ୍ର ଉପରେ ଅଛିଗୁରୁ କରିବାରୁ ସେମାନେ
ଏପରି ନାଲିଶ କରିଥାଇନ୍ତି । କଲେକ୍ଟର ସା
ଦେବ ପ୍ରବାସୀ ସାହୁ ସହିତ ଉଚ୍ଚ ଜମୀର
ବନୋବସ୍ତୁ ରଦ କରି ତାହା ଦରଖାସ୍ତକା
ଓ ସବ୍ୟ ମାଧ୍ୟାରିଶଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇ ରଖିଲେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଶାନ୍ତାଥ ବାହଙ୍କ ବଦଳୁରେ
କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ସମ୍ମାନ ହେଲେ
ନାହିଁ । ଜଣେହାତିମ ନାମରେ ଲାଗର ହର୍ମା
ସାମନ୍ୟ କଥା ହୁବେ । ତାହା ଉତ୍ତମ ରୂପ
ବଦଳୁ ହେବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ତାହା ସା
ହେଲେ ଦାକିମ ଯେହାର ବଶୁର ଉପରୁ ତିଥି
ଦେଲେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀମାନେ ସେହିପରି ଦ
ର ଉପ୍ରସକ । ଶାନ୍ତାଥ ବାରୁ ପିଆଦାଙ୍କ ଉପରେ

ଦୋଷ ଦେଲେ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ବି
ପ୍ରକାର କେବଳ ହୋଇଥାଏ ଯୁଧ୍ଵନ ଲେଖିଲେ
ଓ କଲେକ୍ଟର ଘାବେବ ସେ ପଞ୍ଚରେ କିଛି
ବିଶେଷ ଆଜ୍ଞା ନ ଦେଇ ତୁଳହୋଇ ରହିଲେ ।
କଥାଟ ଏହିପର ଗୋଲମାଳରେ ଗଲା । ଏହା
ତୁରିଛ ଦୋଇ ଲାହଁ । ପିଆଦାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସର
ପାଇଁ କ କେହି ଦାୟୀନୁହେ ? ଏପର ଦେଲେ
ଦୁଃଖୀ ପ୍ରକାନ୍ତର ପିର ରକ୍ଷାରକ୍ଷଣ ଦେବ !!

କଣେ ହାତିମ ଏବ ଉପାଳକ
ଦିବାଦ ।

ଗତମାସ ଭାରତ ରଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ରେ
ପାଠ କଲୁଁ କି ଅଳିଧୂର ଅଦାଳତର ଜଣେ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ବାରୁ ଅନ୍ଧୟକୁମାର ମନ୍ତ୍ର ସେତା
ଜଙ୍ଗ ଶ୍ରୀମତୀ ମାକପର୍ଵତୀ ସାହେବଙ୍କ ସା-
ମାତରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀକର ସବୁଠିମେଟ ଜଙ୍ଗ
ବାରୁ ରୂପନାଥନ୍ତ୍ର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆ-
ପଣା ଆପିଜେବଟ ସହିତ ଏହି ଦର୍ଶାୟ
କଲେ କି “ଆମେ ଏକ ମେଲବନାରେ ଉପାଲ
ଆର ଗୁଡ଼କୁ କେବଳ ସମୟରେ ଏକ ସବାଲ
କରିବା ବେଳେ ସବୁ ଜଙ୍ଗ କହିଲେ କି ତୁମେ
ଅନ୍ତର୍ଥକ ଅଦାଳତର ସମୟ ନିଷ୍ଠା କରୁଥାଇ
ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀ ଅପ୍ରାପ୍ରକଟିକ ଅଟଇ । ଆମେ ଉତ୍ତର
କଲୁଁ କି ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଶୁଣିଲେ ସେପରି ବୋଧ
ହେବାନାହିଁ ଓ ସେ ପ୍ରତି ଅଦାଳତଙ୍କୁ ଜଣା-
ଇଲୁଁ ମାତ୍ର ସବୁ ଜଙ୍ଗ ରାଗ ଏବଂ ଅପମାନ
ସ୍ଵରରେ କହିଲେ କି ତୁମେ ଅଦାଳତର ସମୟ
ନିଷ୍ଠା କରୁଥାଇ ଆମେ ତୁମକୁ କାଳନକ ପ୍ରତି
କରିବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ ଆମେ ଗୁହାରୁ କିମ୍ବା
ଦେଲୁଁ ଏହା କହି ସେ ମୌଖିକକୁ କହିଲେ
'ଆମେ ଏ ଉକ୍ତକୁ କେବଳ ସବାଲ କରିବାକୁ
ଦେବୁ ନାହିଁ ତୁମେ ଅନ୍ୟ ହଲ ଉକ୍ତକୁ ନିଷ୍ଠା
କରି ।' ଏଥରେ ଆମେ କହିଲୁଁ କି ଅମ୍ବର
ଅନେକ ସବାଲ ଅଛି ଆପଣ ଯେବେ ନ ନେବା
ତେବେ ନଥିବେ ତାହା ଲେଖନ୍ତି ମାତ୍ର ସେ
ତାହା ଲେଖି ରଖିଲେ ନାହିଁ ଏହା ଅମ୍ବର
ଦୂର ବିଦ୍ୟାର ଅଟଇ । ଏଥି ଉତ୍ତର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟାପ
ରଜବ ହେଲା ଏବଂ ଅଦାଳତ ତାହାକୁ କେବଳ
ସବାଲ କରିବାକୁ କହିବାରେ ଆମେ କହିଲୁଁ
କି ଜଣକର ଶେଷ ହେବା ପୁଣେ ଅନ୍ୟର
କରି ନ ଧାରୁଁ ଏଥରେ ଅଦାଳତ ଅମ୍ବ ମୌ-
ଖିକୁ ତାହା କରିବା କାରଣ କହିବାରୁ
ଆମେ ବାହାର ଅଧିକୁଁ । ବାରୁ କେବାରିନାଥ

ଅପ୍ରକାଶ

ବିଜ୍ଞାନପରିକା ଭା ୪ ରଖ ମାତ୍ରେ ଜୁନ ସନ ୧୯୯୫ ମସିବା ।

ପ୍ରେରିତପଢ଼ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରକାନ୍ତିକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଶ୍ରୀ
ଶମୀଘେଷୁ ।

ସବୁନୟୁ ନବେଦନ ଏହିକି କଟକ ବୈଦ୍ୟ-
କାନ ଉତ୍ତର ଆୟୋଜନି ଚକ୍ରାଳୟରୁ
ଅମ୍ଭେ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଅପଥମାନ କେବେ ଯେଉଁ
ଦୂରକାର ଲାଗୁଥିବୁ ତାହା ସମ୍ବଧାରଣକ
କାରିବା କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହି ଧରୀ
ଦ୍ୱାରା ଲେଖୁଥିବୁ ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ
ଆପଣଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରି
ଚିରେସନ୍ତ କରିବା ହେବେ ।

୧୯। ମୋହେ କେଣ୍ଟ ସନ୍ତୁଳର ବୁମୁଠୀ
ପିଲାଗ ରୂପ ଜନି ଶାନ୍ତିକରୁ ଅଚ୍ଛଦ୍ଵୀ
ରାଜପ୍ରଦେଶ ଯେତା ଶାନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଶାପୀ
ବୁଧେ ଫୁଲିଯାଇଁ ଏପରି ବେଦନା ହୋଇଗଲା
ଯେ ଅକ୍ଷ କିପାରି କିଛି କଣ୍ଠରେ ଗଲିଲା ନାହିଁ ।
ଏପରି ଦେଖି ମୁଁ ନିରାକୃ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ
ଦୂର ଚିହ୍ନାଳିଯୁର ଚିହ୍ନାଳକ ନିକଟରେ
ପାହାରୁ ସେ ଆରବାରୁ କଳକରୁଥିଲୁ
ପେଶର ଥିଲା ଓ ଲେଖ କରି ଶାନ୍ତିରୂପାଳି
ମେଧ ଏହି ପୂର ଅପଥ ଦେଇ ଯେଉଁ ନିଷୟ
କରିଦେଲେ ଭବନ୍ତ୍ୟାୟୀ ପ୍ରଫେଣ କରିବାରୁ
ଦୂର ଦିନ ମାରେ କିମ୍ବାରେ ଶାନ୍ତିରୂପ ରେଗର
ଦୂରପରି ହୋଇ ଅନେକାଂଶରେ ଉପକର
ଦୂରକାର ଅଛି ।

ଯୁ । ଏହି ଉପଧାଳୟରୁ ବିଷମରଚିଦା
ତେଲର କେନ୍ଦ୍ରେ ଅଂଗ ମୁ ଗୁହରୁ ନେଇ
ଥିଲା ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ବ ଘରେ ଶୁକର ଥିବା
ଏକ ଗୋଡ଼ ପିଲାର ହାତରେ କୁଞ୍ଚିତନିତ ଘା
ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ବଜ କଣ୍ଠ ଦେଉଥିବାର
ମୋତେ କହିବାରୁ ସେହି ତେଲରୁ ଗୁରୁ
ତୁନା ଲେଖାଏଁ ମଲସ କରିବା ପାଇଁ ତୁଳ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଦେଇଥିଲା (ମୋହତାରେ ବିଶେଷ
କାହିଁ କୁ ମହାର) ତେବେକ ମାଲିଷହାର

ଦେଖା ଯାଉଥିଲ ଯେ ସେହି ବା ପ୍ରାୟ ଅଧେ
ମୌଳି ଯାଉଥିଲ । ଆଉ କିଛି ଦିନ କିଛି ?
ମାଲିଶ କରିଥିଲେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅରୋଗ୍ୟ ଲାଭ
ହେଉଥାନା ଏପରି ଉର୍ଧ୍ଵ ଜନ୍ମିଥିଲ ।

କୁଣ୍ଡା । ଆମୁ ପଡ଼ୋଷ ଏକଜଣଠାରୁ
ହାତ୍ତା ବାନ୍ଧି ଏପର ହେଲ ସେ ନିକଟସ୍ଥ
ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାଗୀର କିଛି ଫଳ ନ ଦି-
ଶିବାରୁ ମୋତେ ଥିବ ଭାବାର ମୂରିବା କହନ୍ତେ
ମୁଁ ଯାଇଁ ଉକ୍ତ ଚିକିତ୍ସାକଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଇଲି
ସେ ମହାଶୟ ଉଲ୍ଲାଳରେ କର୍ତ୍ତର ଅର୍କ ନାମକ
କିଛି ବୈଷ୍ଣବ ଦେଇ କଳ ସଂଶେ ମିଶାଇ
ଖାଇବାକୁ କହନ୍ତେ ମୁଁ ତାକୁ ଉଦନ୍ତପାତ୍ରୀ
ପେହ ଥର୍ମ ଦେବା ମାତ୍ରେ ଏକପାନରେ
ହାତ୍ତା ବାନ୍ଧି ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇ ଥରେଗଥ ଲାଭ
ହେଲ ।

୪ ଶତ । ମୋହୋର ଚିରପରିଚାଳନା ଏକ
ଜ୍ୟୋତିତାରେ ବସୁ ଦିବସରୁ ଦବୁ (ଜାହୁ)
ସେଇ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ କୁରୂପ କଥି ଦେଇ
ଥିଲା । ତାଙ୍କ ତିକରିକଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ
ଦେଖାଇବାରୁ ସେ ଏକ ପ୍ରକାର ଲେଖ
ଦେଲେ ସେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ କବି ଥର ଲେଖ
ଦେବମାତ୍ରେ ଜାହୁ ସେଇ ନିଃଶେଷରୁ ପେଣେ
ନାହୁ ହେଲେଯାଇ ଆଗଣାର ପ୍ରକୃତ ରୂପର
ତନ୍ଦୁତ ଜନ୍ମାଇ ଥିଲା ।

ଏହିପରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ରେଗର
ତିକ୍ଷଣା କରଇ ଉଚ୍ଚ ତିକ୍ଷଣାଳୟରୁ ପରିମୋ
ପକାର ଲୁହ କିମ୍ବାରୁ ଆପଣାର କୃତଙ୍କର
ସ୍ଥାକାର ସ୍ଵରୂପ ସଧାରଣଙ୍କ ନିକୃତରେ ଏହି
ସବ ଜଣାରୁଥିଲା । ଲେଖି

୧୯୮୨ | ନାଗପିଲେଣ୍ଟରନନ୍ଦଶମୀ

ନୃତ୍ୟାଗାତ୍ମକ

ଡେଶା ଗତଜୀବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଙ୍କୁକା-
ପାଦା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ପଦ ଥିଲେ । ଲାଲଚେଳ

ଭଲାବା ଗୋପକପ୍ରସାଦ ନାମକ ଏକ ପ୍ରାମରେ
ଏହି ଯାଧା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଚୈତ୍ର ଶୁକ୍ଳପଞ୍ଚଦିଶ ଦିନ
ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧ ଏ ମୋକ
ବୁଦ୍ଧ ହୃଥର୍ଣ୍ଣ ଓ କାନାପ୍ରକାର ଦ୍ଵ୍ୟାମଦିର କଷ୍ଟ
ବିଜୟ ଚଲେ । ବର୍ଷକିମ୍ବାକ ଶକବାତ ଏବଂ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅଗ୍ନିଦୟ ନିବାରଣ ଏହି ଯାତ୍ରାର
ମୂଳକାରଣ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ହୁଏ । ଏ ଆହଳରେ
ଯେଉଁମାନେ ଦେବ ଦେଖା ପୂଜା କରିଛି
ଶେଷାନଙ୍କୁ ଦେହୁର ବୋଲିଯାଏ । ବ୍ରାହ୍ମିଣ
ବିନା ଅପରଜାତୀୟ ଲୋକେ ଦେହୁର ହୃଥର୍ଣ୍ଣ
ହଙ୍ଗୁଳାଦେବକ ଦେହୁର ଯାଧା ହେବାର ପ୍ରାୟ
ଏକପରି ଆଗରୁ ଠାରୁଣ୍ୟକ ଅନ୍ଦେଶଗରେ
ଆଏ । ଏହି ମୋହାରିମାନ ପାମର କିଳାଙ୍କ

ବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସିତାରେ ମୁଦ୍ରିକା ମଧ୍ୟରୁ ହଠାତ୍ ଗୋଟିଏ ଗଲ୍ଲନ ଶୁଭଗୋତ୍ତର ହୁଏ । ଦେହର ସ୍ଵୟଂ ତାହା ଶୁଣିଲେ ବିମ୍ବ କୌଣସି ଲୋକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ରଜ୍ୟାଳ୍ୟ ପିଲାମାନେ ବନ ମଧ୍ୟରେ ଗଈ ମହିଳା ଚବ୍ରତ ତକ୍ତ ଶତ ଶୁଣି ତାଙ୍କ ଅସି କହିଲେ ସେ ଖଣ୍ଡେ ସ୍ଵଭବିତିରେ ଖଣ୍ଡର ଓ ଶୁଣିଲବିଷୟ ଅଠଶତ ତକ୍ତ ଧାରିତିର କାଠ ସଙ୍ଗେ ସେଇ ଉନ୍ନତ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଏ । ସେଠାରେ ଉନ୍ନତ ଖଣ୍ଡରେ ତୁମି ଆସ ତ କଲେ ଯଦି ବଠାଇ ଅଗ୍ନିଶିଖା ବହିଗତ ହୁଏ ତେବେ ସେହି ଶିଖାକୁ ଉପରେକୁ ଅଠଶତ କାଠଦ୍ୱାରା ବେଶ୍ୱନ କର ସେହିପ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତର କୋଳିଲା ଅଣି ସୁଧାକାରରେ ଏକଢ଼ିତ ବରେ ଚଢ଼ି ଠାକୁରାଗୀ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଇନ୍ତି ବୋଲି ଜନରବ ହୁଏ । ତେହି ଶୁନ୍ନତର୍ବଦ୍ଧଶା ପ୍ରାଚୀ-କାଳରୁ ଗୋପାଳପ୍ରସାଦ ପ୍ରାମ୍ଲୁଲ ଠାକୁରାଗୀଙ୍କ ଅପ୍ରାନ୍ତରେ ହେମାଦି ବନ୍ଦୁ ସମାବେହପୂର୍ବକ ହୋଇଥାଏ । ଉପରବେଳା ସଜ୍ଜା ସେଠାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲେ ପାପଶିଖିଙ୍କ ପରି ଅପ୍ରାନ୍ତ

ଭ୍ରମ୍ପୁ କି ତେଣୁଳୁ ତାଙ୍କୁ ଯାଏନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥା
ହୁଏ । ଏହି ପୂଜା ସମୟରେ ପଢ଼ିଯୁର ଜାମକ
ଅପର ଏକଜଣ୍ଠ ସେବକଙ୍କ ଫଳ, ଚନ୍ଦ, ଦିଅ

ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଭାତ ଉପାଦାନହାର ପୂଜା କରିଯାଏ ।
ତହୁଁ ସେ ସକଳିକଙ୍କଲେବରରେ ଗ୍ରାମୋଷ୍ଟନ
କର ରଜାଙ୍କୁ ଦବିଷ୍ଣୁଶାରୀ କହିବ ବୋଲି
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୁଏ । ଏହି ସମୟରେ ଠାକୁରଶାକ
ଆଲମ (ଭାକୁର ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ଵରୂପ ଖଣ୍ଡେ ଶାରୀ
ବେଶ୍ମିର ପଣ୍ଡି) ବାବ୍ୟ ଗାତ ଓ ସକାର୍ତ୍ତନ
ସମରିଦିଖାଦାରରେ ଠାକୁରଶାରୀ ଘେର୍ତ୍ତୁଥାନରେ
ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେହିଥାକିନ୍ତୁ ଗମନ କରନ୍ତି
ସଜା ଓ ଭାଙ୍ଗ ପାରିବକରିବି ମଧ୍ୟ ଯେ ଯାହା
ଜାନ ବାହାନହାର ଭାଙ୍ଗ ପଣ୍ଡାକାଦନ କରନ୍ତି ।
ଆଲମ ଘେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲାଗୁ ଉତ୍ସାହା ଥରମୁ
ହୁଏ ପୁଣିକାର କୁଳକୁ ପ୍ରସରବୋଲା ଉପରେ
ସେ ଯାହା ମାନସ ଅନୁଯାରେ ନାନାକ ବନ୍ଦମୂଳ୍ୟ
ବିଦ୍ୟ, ପୃତି, ଶର୍କରା, ପଣ୍ଡା ପ୍ରତିକ ପକାଇ
ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ଦସ୍ତ ଆଗ୍ରହପୂର୍ବକ ସନଶ୍ରନ୍ତ
କରନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଦେହର ମଧ୍ୟ
ଘେଠାରେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଥାଏ । କୌଣସି ବସିଥାଏ
ଅଣ୍ଣିଶରି ଦ୍ଵିପରୁ ଖ୍ୟାତି ପଢ଼ିଲେ ଭାବା ସେ
ଆଗ୍ରହାତ୍ମକ କରେ । ଏ ବିଷୟରେ ଏହି କମଦଶ୍ରନ୍ତ
ସେ ଦେହର ସେହି ଦ୍ଵିପରୁ ଲୁହ ଦ୍ଵିଧ
ଭାବା ଠାକୁରଶାରୀ ପ୍ରତିଶ ନ କର ତାହା ଦେଇ
ଦିଅନ୍ତରୁ । ଏହି ଉତ୍ସାହା ବନ୍ଦ ସମାବେଶପୂର୍ବକ
ନିର୍ବାହକ ହୁଏ । ସମ୍ପଂ ଗ୍ରଜା ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ
ଦିଜେ ହୋଇ ସମୟ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ
ପ୍ରାୟ ଦିଲିଶେବରପୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ଯାତ୍ରାରେ
ଛିପ୍ରତିକ ଥିଲେ । କେତେକ ଗଢ଼ିଲାଗର ସଜା
ମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପୂଜା ଓଜନଙ୍କହାର
ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ସତ୍ତ୍ଵ ଆଠମାଶ୍ରମ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି ଉତ୍ସାହାହେଲାରୁ ବିଳପ୍ରଦା-
ନ ଥରମୁ ହେଲା । ଅଧିପଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ ମେଣା-
ଦିଜର ବଳଦାନ ହୋଇ ପଜା ସମ୍ପର୍କ
ହେଲା । ତହୁଁ ଶବ୍ଦ ଦ୍ଵିପରୁ ସମୟରେ
ଠାକୁରଶାରୀ ଆପ୍ରାନ୍ତ ସମୀପରେ ପ୍ରାୟ ଶବ୍ଦରକ
ବଳ ହୋଇଥିଲା । ଏହିପରି ପ୍ରତିବର୍ଷ ହୋଇ
ଥାଏ । ଏହି ପୂଜା ନଥଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଏ ସେହି
ଦିନଠାରୁ ଠାକୁରଶାରୀ ଉଚ୍ଚ ହୃଥକ ସେହିଦନ
ଦେହର ଓ ଭାବାର ପଣ୍ଡ ଦବିଷ୍ଣୁଶାନ ଭୋଜନ୍କ
କରନ୍ତି ଶୁଣିଲୁଁ ସେପରି ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କ
ନବକଲେବର ସହି ଜଣେ ଲେଖାଏ
ନୁହନ ବନ୍ଦପଣ୍ଡ ହୃଥକ ସେହିପରି
ତାଲରେ ରଜାମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତନ ସହିତ
ଦେହର ମଧ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ ଏହି

ଯେଉଁ ଲୋକ ବେହୁର ହୃଦ ଜାହାର ବିଶ୍ଵ
ଦୂରି ହୃଦ ନାହିଁ । ହିଙ୍ଗୁଳା ଯାତ୍ରାରେ ଜାଳି-
ଚରେ ସଜାନ୍ତର ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୁତ
ହୋଇଥାଏ । ସଜା ସୁଧିଂ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି
ସାତ୍ରାରେ ବିଜେ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା କରନ୍ତି
ଠାରୁଷଣୀଙ୍କର ମହିମାର ଉଦ୍‌ବନ୍ଧରଣ ଏହି ସେ
ଉତ୍ତରାତ୍ମାରେ ଯେଉଁ କୁଳନ୍ତି ଅଗ୍ନିରଶ ଶୁଣିବ
ହୋଇଥାଏ ଜାହା ଉପରେ ପ୍ରାୟ ୩ ହାତ
ଉଚ୍ଚରେ ଖଣ୍ଡେ ଗୁରୁଆ ଅବୁର ଥାଏ । ଅଗ୍ନି-
ଶିଖା ଉପରକୁ ଉତ୍ତ ଗଲେ ସୁଦା ଜାହା
କଦାପି ଶୀଘ୍ର ଘୋଟ ଯାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଦେଖିବାରେ ସେବେ ଅଗ୍ନି ଜଞ୍ଜଥାଏ ତେବେ
ପଥରକୋଇନ୍ଦ୍ର ଧୂମ ଉପରକୁ ଉଠି ଉତ୍ତ
ଶୁନୁଆକୁ କଳା କରିପକାଏ । ଏଥୁରୁ ବୋଧ
ହୃଦ ସେ ଏହି କାହୋନଙ୍କ ଗ୍ୟାସର ପରିମାଣ-
ର ବାପୁରୁଷ ଅଛିଲା ଗ୍ୟାସର ପରିମାଣ ସହିବ
କୌଣସି ବିଶେଷ ଜାରିମନ୍ୟ ଥିବାକୁ ଉପରେ-
କୁ ଧୂରେ ବଢାଇ ଅଗ୍ନି ଲାଗିପାରେ ନାହିଁ,
କମା ସେ କେଳିଥୁକୁ ହୋଇ ଶୀଘ୍ର ଉଚ୍ଚ
ଶୁନୁଆକୁ ଜଳାଇ ପାରେ ନାହିଁ । ଯାହାକେବେ
ନୋକରି ମୁକୁ କିମ୍ବା ସେ ଠାରୁଷଣୀ
ବିରଜନମାନ ଥିବାକୁ ଉତ୍ତ ଶୁନୁଆ ଥମ୍ବି ଉପ-
ରେ ଫେଲୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଠାରୁଷଣୀଙ୍କ ପୂର୍ବା
ଗେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦମ୍ବି ଜଳ ଯାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଉତ୍ତ ଶୁନୁଆ କେତେବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ
ତହିଁରେ କୌଣସି ମୁରିଗା ନାହିଁ ।
ନଥଦିନ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଦିନ ଜାହା ଉପ-
ଥାର ହୋଇ ଥାଏ ଏବଂ କୌଣସି ବର୍ଷ ନବ
ସତ୍ତବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ପୂଜା ଶେଷ ହେବା ସମ-
ସୂରେ ଲୋକେ ଜାହାର ଦୌଡ଼ କାଟ ଦେଇ
ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇ ଦଥନ୍ତି । ସବ ଦୈବାହି
ପ୍ରଥମପୂଜାଦିନ ଜଳ ଯାଏ ତେବେ ସେ ବର୍ଷ
ରଜକାହିଁରେ କିମ୍ବା ଅଗ୍ନି ଲାଗିବାର ଜଳ-
ଇବ ଅଛି ।

ଅମ୍ବେ ପଦିଆରକ କଥା କିଛି ଅକଥାବିଷ
କହ ନାହିଁ ସେ ଠାଳୁଗଣିକ ଅପ୍ରାଳ ପରି-
ଭ୍ୟାଗ କରି ଥପଣା ରଙ୍ଗ ରସରେ ମନ୍ଦ ହୋଇ
ଦୁଇଲ୍ଲାଙ୍କ ବସାଠାକୁ ଆସେ; ପେଞ୍ଜଠାରେ ଘା-
ଜାକର ଦେବାର୍ଜନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟ ପରିବର୍ତ୍ତ
ସେହଠାରେ ହଠାତ୍ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଦୁଇଲ୍ଲାଙ୍କ
କହିବୁଦ୍ଧରରେ କଣ ମନ୍ତ୍ରଏ ହଲ ମନ କଥା-
ବାର୍ତ୍ତା କରେ ଓ ପଢ଼ିର ଲୋକମାନେ କାଳ

ଯେବୁଗୁ ଶିଶ୍ରା ଦେଇ ଥାଥେନ୍ତି ସେ କହୁଥି
ରଜାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ ବୋଧ ହୁଏ ଉତ୍ତର ଦେଇ ।
ଏଥର ସେ ଦେବାର୍ଜନ ଗୁହରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବା ମାନସରେ ଦୟାହ ଅଧିକ ଏକଦର୍ଶ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବାର ଶୁଣିଲୁଁ ।
କେବେ ଠାକୁରୀଙ୍କ ବୋଧ ହୁଏ ଏଥର ବାଟ
ହୃଦ ଗଲେ । କିମ୍ବା ପଢ଼ିଆଇବୁ ରଜାଙ୍କର
ଦେବାର୍ଜନ ଗୁହ କେଉଁଠାରେ ହୋଇଥିଲା
ତାହା ଥାରହୁଁ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଚିନ୍ତିତ କରଇ
ଦେଇ ନ ଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ପଢ଼ିଆଇ ବାଟ
ହୃଦ ଅଧିକ ଏକବୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ
ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଶଳୀ
ହୋଇଥିବାର ବୋଧ ହୁଏ ।

ଏହି ହୁଙ୍କାଯାତା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହୁଏ
ଭାବା ଅନ୍ଧମୁଖ ଓ ଭାଲଚେରର ସୀମାପ୍ରଦେଶ ସେଠାରେ ପଥରକୋଇଲାର ଖଣ୍ଡି
ବଢୁପରିମାଣରେ ଦେଖା ଯାଏ ଓ ସେଠାରେ
ଲୌଦର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିର ଆମଦାମା ଦେଖାଇ ଥାଏ ।
ଠାକୁରଙ୍ଗିଙ୍କର ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅମ୍ବାଳ
ନିର୍ମଳ ହୋଇଥିଲା ସେଠା ଖଣ୍ଡି ମଧ୍ୟରେ କେ-
ତେବେବ୍ସ ଭଲେ ନରୀଙ୍କ ସାହେବ ନାମକ
ଜଣେ ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତର କୋଇଲା କାରବାର
ମାନସରେ ଗୋଟିଏ କୁଧ ଶଳନ କଷଣଥିଲେ
ଉଚ୍ଚ କୁଧ ବନ୍ଦ ନାହାଇ ଏବଂ ଉଚ୍ଚର ଜଳ
ଦୂର୍ଗମିମୟ, ବିନ୍ଦୁ ଲେଜେ ଉଚ୍ଚ ଜଳ ବ୍ୟବ-
ବାର କର ଥାନ୍ତି । ଭାଲଚେର କୋଇଲା
ଶଣିଗଞ୍ଜ ପ୍ରତିର ଅଧିକାର କୋଇଲାତାରୁ
ନାର୍ଥ ପତିବାରୁ ବୋଧ ହୃଦ ଉଚ୍ଚ ବାରବାର
ଚଳ ପାଇଲା ନାହିଁ । ସମ୍ମତ ଯବ ଦେହ ଉଚ୍ଚ
ସ୍ଥାନରେ କୋଇଲା ଏବଂ ଲୌଦର କାରବାର
କରବାପାଇର ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୃଥନ୍ତି ଭାବା ଦେଇଲ
ବିପରି କୁତ ଦେଖାର ସମ୍ବନ୍ଧାତା । ଏହି ।

ଶାକଶୀଳାଥ ପଞ୍ଜିନାୟକ
ଅନୁଗତ ।

ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦିମେଷ ସିକୋଳା ଫେବ୍ରୁଆରୀ ।

ଏହା କୁରୁତେଷ୍ଵରେ ଦୂରାଳମର ପଥକର୍ତ୍ତରେ ଲଜ୍ଜା
କୁଶର ବୋଲି କାହିଁବିତ । ନବବିଗାର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ
ଦରଦେଶୀୟ ଏହି ଦେଶୀୟ ଜୀବନରୁଥିଲା ଦିନ୍ସ କାହାର ।
ଦେବତା ବୋଲାନ୍ତବଳ କାହିଁବିର ଏହିଦେଶରେବେଳେ କବ-
ିତା କଲାନ୍ତିର ଦରରେ ମିଳିବାରେ ସଥା;

ଭାବମାସ୍ତୁର ସହିତ ଧର୍ମକଣ୍ଠରେ ଟଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ଧରିବା । ଧର୍ମକଣ୍ଠରେ
କୁଣ୍ଡଳୀ । ୧୨ ଅଜନ୍ମସବୁ କି ୨୦୯ କା । ମଲଖ ହଜବ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବୁଦ୍ଧପତ୍ରିକା

୪୨୬ ର

ତାରିଖ ମାହେ ଜୂନ ସତ ଧ୍ୟାନ ମହିତା । ମୁଦ୍ରଣ ନଂ ୨୧୯ ସତ ୧୯୮୮ ସାଲ ଶକବାର

୧୯୮୫

ଅଞ୍ଚିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷାନ୍ତେ ଟ ୧୯
ମଧ୍ୟବଳୀରେ ଜାକମାସିଲ ଟ ୧୫୯

ଚିତ୍ରାଳୟର କମାଉଁରଙ୍କ ପଣ୍ଡା ବିଷ୍ଣୁରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବଙ୍ଗାଳ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ କରୁଥାନ୍ତି ଉତ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ମରେ ନିୟମକୁ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ପରିରେ କୌଣସି ବିଧାନ ନ ଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଆଜ୍ଞା କରୁଥାନ୍ତି କି ଯେଉଁ କମାଉଁରଙ୍କମନେ ଉତ୍ତର ଅଦେଶ ପ୍ରଗ୍ରହ ହେବା ପୂର୍ବ ତନ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସରକାରେ ଚିତ୍ରାଳୟ କମା ଇଂରଜୀ ଅଧିକ ବିଷ୍ଣୁର ଦୋକାନରେ କର୍ମ କରୁଥାନ୍ତି ସେମାନେ ପଣ୍ଡା ପୁଲରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇପାରିବେ ଏବଂ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ପାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପଣ୍ଡାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପରି ୩ କା ଦିନ ଦେବାକୁ ଦେବ ।

କୋଣ୍ଠ କେନାଳ ଏଲଙ୍କାରେ ଡେଶାବାସୀ କେହି କର୍ମ ପାରି ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ବାଲେ-ବାଲେ ସବାଦପତ୍ରମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସରର ସବାଦପତ୍ରମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ହୋଇଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଦୁଃଖର ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ବାରିକିମାସ୍ତର ହେଉ ଅପରିସ୍ତ ତେଣୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ବାରିକିମାସ୍ତର ହେବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଜନିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁମାନ କରୁଣ୍ଣ କି ଏହାହାର ସାମାଜିକ ଏକବାବୁ ହେବ । ବଙ୍ଗାଳରେ ବନ୍ଦ ଦିନରୁ ଏ ଶତ ପ୍ରତିନିତି ହୋଇଥାନ୍ତି ଏଥର ବାଲେଶରରେ ଏହା ପ୍ରତିଧ୍ୟ ହେଲା । ତେଣୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶତ ଅଧିକ ଅଭିମାନରେ ପ୍ରତିକିରି ହେବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଧନବାନ ତେଣୁମାନେ ଯତ୍ନ କଲେ ତାହା ଅନ୍ତର୍ଭୂତରେ ସଫଳ ହୋଇପାରେ ।

ନ ହେଲେ କୌଣସି ପ୍ରଜକାର ହୋଇ ନ ପାରେ ।

ବାଲେଶର ସବାଦ ବାହିକାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ ଯେ ଉକ୍ତ ନଗରବାସୀ କାୟପୁମାନେ ଅପଣା ପୂର୍ବ ନିୟମ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଗତ ରବି-ବାର ଦିନ ଯାବଣ୍ୟ ବଙ୍ଗାଳୀ (ବ୍ରାହ୍ମଣ କାୟପୁ ସଦ୍ଗୋପ ପ୍ରଭତ) କେତେ ଜଣ ନେବା କାୟପୁ ଏବଂ ୩୪ ଜଣ ତେଣୁ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଶାର୍କା ଶାମାନନ୍ଦ ଦେଙ୍କ ଘରଠାରେ ଏକପଂକ୍ତିରେ ଲବଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ତାଳ ପ୍ରଭତ ସହିତ ପକ୍ଷାନ୍ତ ଭୋକଳ କଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ସବାଦରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଜନିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁମାନ କରୁଣ୍ଣ କି ଏହାହାର ସାମାଜିକ ଏକବାବୁ ହେବ । ବଙ୍ଗାଳରେ ବନ୍ଦ ଦିନରୁ ଏ ଶତ ପ୍ରତିନିତି ହୋଇଥାନ୍ତି ଏଥର ବାଲେଶରରେ ଏହା ପ୍ରତିଧ୍ୟ ହେଲା । ତେଣୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶତ ଅଧିକ ଅଭିମାନରେ ପ୍ରତିକିରି ହେବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଧନବାନ ତେଣୁମାନେ ଯତ୍ନ କଲେ ତାହା ଅନ୍ତର୍ଭୂତରେ ସଫଳ ହୋଇପାରେ ।

ଲହୋରର ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ଲାଗିଥିଲା ତାହା ନିବାରଣ ନିମିତ୍ତ ଧେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଭାବୀ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଧାନ ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ମୁସଲମାନଙ୍କରେ ନିୟମିତ ହେଲେ । କିମ୍ବା

ମାନମାନେ ସରାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଧର୍ମ ବିଷ୍ଣୁରେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ କରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ କି ମୁସଲମାନ-ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଆଜ୍ଞା ନୁହଇ ବୋଲି ବକ୍ତ୍ଵାଦ୍ଵାରା ସର୍ବପଦଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତର ସାରକଥାମାନ ଅନୁମୋଦନ କଲେ । କେତେକ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ମିଶ୍ର ଯହିରେ ଉତ୍ତରପଦଙ୍କୁ ଏଗର ବିବାଦ ନ ହେବ ଉତ୍ତର ବିଧାନ କରୁଥାନ୍ତି । ଗୋଷାର୍ ଗୋଷାରଙ୍କର ବିଧାନ କରୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ମୌଳିକ ଅନୁମଦନ ଅଛି ମୁସଲମାନଙ୍କ ଏବଂ ମୌଳିକ ଅନୁମଦନ ଏବଂ ମିଶ୍ରବିଲସର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଣ୍ଡିତ ଗୋପିନାଥ ଏବଂ ଅଜବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧର କରୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁମନର ସମ୍ବନ୍ଧର ମିଶ୍ରବିଲସର ସମ୍ବନ୍ଧର ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧର କରୁଥାନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇ ସଙ୍ଗବିଦକ ସରାର ଜନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

ଲହୋରର ଖଜଣାଖାନାରେ ବିଷ୍ଣୁରେ ଗେଣ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଖଜଣାଖାନା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ନ ୧୪ ମର ପଦାତିକ ରେକି-ମେଝେ ପଦର କର୍ମରେ ନିୟମକୁ ଥିଲେ । ଏକା-ଦୁଇଥିରେ ଜେନରଲ ଭଦ୍ରାରକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଉତ୍ତର ଖଜଣାଖାନାରେ ଜମା ଥିବା ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୩୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗେଣ୍ଟ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଗାରଦ ସିପାହିମାନଙ୍କ ନକରବନୀରେ ରଖା ଯାଇ ପୁଲସ ଏ ମକବମା ଅନେକବାନରେ ନିୟମିତ ହେଲେ । କିମ୍ବା

ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ଖୋଜିବାରେ କେବଳ ଶାଲ ଥିଲାମାନ
ପାଥୁଗଲ ଅଛ କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏହି ଖଜଣାଙ୍କାନୀ-
ର ନଳା ରିତରେ ମଧ୍ୟ ଦୂର ଏକ ଥଳ ପାଥୁ-
ଗଲ ଏବଂ ସଞ୍ଜିନିହାର କଟା ହୋଇଥିବାର
କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଢୁଣ୍ଡ ଦେଲା । ପଥଙ୍ଗାହାର
ଜଣାଗଲ ଯେ ଦୁଇଦଶ ମଧ୍ୟରେ ଡିକ୍ରି ନଳା
ବାଟେ ଦଶହଙ୍କାର ଟଙ୍କା ବାହାର କର ନିଯ୍ୟ
ପାଇଥାରେ । ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ କେବେଳାତେବେ
ଲ୍ଲେବ ଧସ ପଢିଥିବାରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
ହିପାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅଛ ଦୂରଜଣ ସିଧାରୁ
ଗଲିବାର ଅଛୁବଢ଼ୀ କରିଥିଲା । ନଗଦ
ଟେଟ୍‌ମୋର୍କ ମାରୁ ଏପର୍ଫାର୍ମନ୍ୟ ବିଷୟରେ ହୋଇ-
ଅଛି ଏକ ଅନେକ ଲୋକ ଟଙ୍କା ବାଣ୍ଡି ନେଇ
ସିବାରୁ ଏକାବେଳକେ ଅଥବା ଟଙ୍କା କାହାର
ଦୁରୁ ବାହାରିବାର ସମ୍ଭବ ନହିଁ ।

ଗର ସପ୍ରାବରେ ଏ ନଗରରେ ଦୃଷ୍ଟି ଅରମ୍ଭ
ହେବାର ଲୋକିଥିଲୁଁ । ସେହିଦନଠାରୁ ପ୍ରତି
ଦିନ ନୂନାଥଙ୍କ ପରିମାଣରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଥାଇ
ଏବ ପ୍ରକଳ୍ପ ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ଉପରୀତ ବୋଇଥାଇ ।
କୁନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅରମ୍ଭରେ ଏବ ରଜ୍ଞେଶ୍ଵରାନ୍ତି ପୂର୍ବରୁ
ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ଅରମ୍ଭ ହେବା ଆଧାରଣ କିମ୍ବା
ନୂନେ ଏବ ଗର କେବେ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଲୁନ ମଧ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଇ
ଏବର୍ଣ୍ଣ ଶାସ୍ତ୍ର ଚାରିତିଶା ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥାଇ
ଲୈକେ ଏହାରୁ ଶୁଦ୍ଧର ମଣ ନାହାନ୍ତି ।
ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଏ ସମୟରେ ଘାମନ୍ୟ ଜଳର
ପ୍ରୟୋଜନ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରକାର ହତ କର-
ଅଛ ଏଥରେ ବିନ ବାତ ସବୁ ଦୂରପାଇ ଗଜା
ଧୋଇ ଏବ ଅବୁଶା ନେଇର ଉଣ୍ଡାଯୁ କର
ଦେବଥାଇ । ଭାରଦର୍ଶର ସମସ୍ତ ଦିଗରେ
ଏକାବେଳକେ ଏଥର ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ଉପରୀତ
ହୋଇଥାଇ ଏବ ଏହା ପରେଁ ମୌର୍ଯ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟି
ଆସୁଥିବାରୁ ଶୀଘ୍ର କବ ଶତବାର ବଠିଶ
ବୋଧ ଦେଉଥାଇ । ଗର ଦୂର୍ଧ ଇନ୍ଦ୍ରଦେବତା
ଅଧିଶା କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିନ ଥାତ ଉତ୍ତମରୂପେ ନିଷା-
ଦବିରଥିବାରୁ ସମସ୍ତକର ପ୍ରଧାନଶାର ଭାଜକ
ହୋଇଥିଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଏବର୍ଣ୍ଣ ରତ୍ନ
ଅଧିକ ପ୍ରଧାନ ପାଇବେ ବୋଲି ଏହି ଆଜି
ମୁହଁରସ୍ତ ହେଇଥାଇନ୍ତି । ଭାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ଯେ କେବଳ ଅନ୍ଧକ ଜଳ ତାଳିଲେ
ଦେବ ନାହିଁ ବିଜ୍ଞାର କର ଦେଲେ ସବୁ କଥା
ହଇ ହେବ ।

ଏ ନଗର ଜୂନର ଶୋକରେ ବାବୁ ବୈଦ୍ୟ
ନାଥ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ବାହୁଦୂର୍ଲଙ୍ଘ ମହା ୫
ବିଦ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ରଂରେଖା ଉଚ୍ଛଳ ହୁଲ
ଗତ ନବମର ମସିରୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।
ତହିଁର ପଥଶୋଭାତ୍ମି ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର
ଦିବରଗ ନିମନ୍ତେ ଏ ମାସ ତା ୩ ରଖିରେ
ସବୁ ହେଉଥିଲା । ସବୁରେ କେବଳ ଜ ୨ ଶତ
ଦେଶୀୟ ହବୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ ଥିଲେ
ଓ ବାବୁ ସାହାକାନ୍ତ୍ର ମୁଖ୍ୟମ୍ ସବୁପଢ଼ିର ଆ-
ସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କଲେ । ପ୍ରଥମେ ବିଜ୍ଞାପନା ପାଠ
ଦେଇ ତହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ହୁଲ ଏଗାରଟି ଶତ
ଦେଶୀୟ ହେଲା ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ
ଜ ୧୦୨ ଶତ ଅଧ୍ୟଧୂଳ କରୁଆଇନ୍ତି । ସାର
ମାସରେ ଶତ ସଖ୍ୟାର ଏପରି ଦୂର ସନ୍ତୋଷ-
ଜନକ ଥିଲା । ସ୍ଵାକ୍ଷର ପାଞ୍ଚଶଶୀରେ ବହନ୍ତା ।
ପ୍ରଥମ ଶେଷୀରେ ମାଇନର ଶତରୁଦ୍ରି ପଥଶୋଭାର
ଦିଶା ଦିଅ ହେଉଥାଏ । ସେ ଶେଷୀ ଶତରୁ
ଦେଇଲ ମାହିନ ଟ ୧୯ କା ଅନ୍ୟ ଶେଷୀମାନ-
କରେ ସଥାକମେ ତହିଁର ଜଣା ଥିଲେ ।
ଶତବେଳନ ଓ ବୈଦ୍ୟନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଦାଳରେ
ସ୍ଵାକ୍ଷର ଦକ୍ଷତା । ସରବରକର ସାହାପଥ ଏ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଇ ହୋଇ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାପନା
ପାଠାନନ୍ଦର ସବୁପରି ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରି
ଦିଲେ କଲେ ତହିଁରେ କେବେଳ ଶତ
ରଂରେଖା ଓ ଉଚ୍ଛଳ କରିଗାମାନ ପାଠ କଲେ
ଓ ତହିଁରି ଅଧିକା ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ । ସବୁ
ପରି ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଓ ବୈଦ୍ୟନାଥ
ବାବୁଙ୍କ ମାନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଓ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଦିନର
ପରି ଅନ୍ୟ ଧନୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି
ସବୁ ଭାଗିଲେ ।

ଆମ୍ବଲାଙ୍ଗୁର ଜମି ସମ୍ପଦୀତ୍ୟ

ଅଳ୍ପ ।

ଆମ୍ବାରଙ୍ଗରେ କମିଦାର ଏବଂ ପ୍ରଜାକ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଗୁଣଗୋଲ କେତେ ମାତ୍ର
ହେଲା ଲାଗିଥାଏ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅଛିଦିତ
ନାହିଁ । ତାକୁ ବବାଦ ମୀମାଂସା ଏବଂ ଚବ୍ର-
ଷ୍ଟବ୍ଳକୁ କମିଦାର ଏବଂ ପ୍ରଜାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକ
ସମ୍ବୋଧନକାଳ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଇଂଲା-
ଣର ପ୍ରଥାକ ମୟୀ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗ୍ରାଜ୍‌ଫ୍ଲୋର ସାହେବ
ପର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସରରେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଦର ପାଶ୍ଚ
ଲିଖି ଆଗର କରିଅରନ୍ତି । ଅମ୍ବୋମାନେ ଉକ୍ତ
ପାଶ୍ଚଲିପିରୁ କେବେକ ମୁହଁରର ବିଷୟ ବାହି

କର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଥିବୁ” ସେ ହେ
ସମସ୍ତ ବଜାଦେଶର ଚିମ୍ବମ ସଙ୍ଗେ ଭୁଲନା
କରିବାକୁ ପାଠକମାନେ କେଉଁଠାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
କେତେ ଉତ୍ତରଷ୍ଟ ଭାବା ହୃଦୟଗ୍ରହମ କରିବାକୁ
ସମ୍ମ ହେବେ ।

ଭାବୁ ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ପ୍ରଥମ କିମ୍ବମ ଏହି ପ୍ରକାଶପତ୍ର ଯୋଜନାରେ ବିନ୍ଦୁ କରିବାର ସମୟ ହେବ । ମାତ୍ର ଜମିଦାର ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଅଧିକାରୀ ବିନ୍ଦୁ କରି ପାଇବା ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ଅଂଗେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ସବାଦ ଦେବ ଓ ଜମିଦାର ପ୍ରକାର ସମ୍ପର୍କ ଅଥବା ଅଦାଳନର କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟ ନ ଦେଲେ ଅନ୍ୟ ଲେବକୁ ବିନ୍ଦୁ ଦରବାର । ଯେବେ ଦେବାର ପ୍ରତିର ସଙ୍ଗକ ନ ଥାଏ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ କରିବାର ନେବା ଥାଏ କିମ୍ବା ଯୋଜନାର ସ୍ଵରୂପ ଅକୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉପସଂଖ୍ୟା କାରଣ ଥାଏ ତେବେ ଜମିଦାର ଗାହାର ପ୍ରକାର ସ୍ଵରୂପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରେ । ଜମିଦାରର ବାନୀ ଜକଣା ସ୍ଵର୍ଗେ ଦେବାକୁ ଭାବା ଦୂର୍ଧାର ଦେବାକ ହେବ ଓ ତାହା ଦେଲା ଭାବାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟ ଦିକେବା ପାଇବ ।

ଦୂର୍ବୁ- ସଦ୍ୟତିଶୀଳବି ପ୍ରକାଏବ ବ୍ୟକ୍ତି-
କୁ ଅଧିକା ଯୋଗ ସମର୍ପଣ କିନା ଉଚିଲ କର
ଦେବ ହେବେ ଜମିଦାର ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଖର-
ଦିବାର ପ୍ରାୟ ମୁକ୍ତା ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରି
କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଚିଲହାର ଦେଲେ
କିମ୍ବା କିନା ଉଚିଲରେ ମର ଗଲେ ଜମିଦାର
ସ୍ଵପ୍ନ ଅଥବା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଳ୍ୟ ବିଷୟର
ସ୍ଥଳାଭିଷ୍ଟହାର ଉଚିଲ ଯୋଜକୁ ମା ୩ ସାଲ
ମଧ୍ୟରେ ଦିନ୍ୟ କରିବ । ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରକାର
କେହି ଉତ୍ସବଧାରୀ ନ ଥିବ ସେ ପୁଣେ
ଭାବାର ଯୋଗ ଜମିଦାରର ଖାସ ଦଖଲରେ
ଆପିବ । ଏ ନିୟମର ଘାୟର୍ଯ୍ୟ ଏହି ବି କୌଣ୍ସିତୁ
ପ୍ରାୟ ଉଚିଲମାଲ ଯେଉଁଦିନ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ।
ସୁତ୍ୱରେ ଏକ ଯୋଗର ଏକାକୁ ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେଲାରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଳ୍ୟ ଏବଂ ଅସ୍ତାର
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଅନୁରୂପ ହେଉଥିଲା ହୋଇ
ଯାଇବ ନାହିଁ ।

ଦୁଃଖୀ- କଳଲେଖିର କାର୍ଯ୍ୟ ସହାଯେ ଜନି-
ବାର କୋଣେବି ସେବରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ,
ଜାଗା କଲେ ପ୍ରଜା ନିଷେଧ କରି ପାଇବ
କାହିଁ କେବେ ଚନ୍ଦ୍ରାସ ପଞ୍ଜାର ମଳ ହେଲେ

ଜାହା ପୂର୍ବ ଦେବାକୁ ଦେବ ସଥା—ଧିର
ଅଥର ବାଲ ଛଇଯାଦି ଶୋକ ଆଗିବା କାଠ
ତେବେକା କାହିବା ବାଟ ବା ନାଲ ଟିଟାଇବା
ତୁମ୍ଭା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦର ଅଥବା ଅନ୍ୟ ରହିବା
କରି କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖିବା ଶିକ୍ଷାର କରିବା
ମାତ୍ର ମାରିବା ଅର୍ଥର ଯେ ସ୍ତଳେ ଶିକ୍ଷାର
ଏକ ମାତ୍ର ମାର ନେବାର ଅଧିକାର ଥାଏ
ରହିବା ।

ଦୂର୍ଥ । କୋଣସି ପୁଲା ଏପର କହି କାର୍ଯ୍ୟ
କର ପାଇବ ନାହିଁ କ ଯଦ୍ବାର ବାହାର ଧୋଇ
ଛନ୍ତିବାର ମହାଜନ କିମ୍ବା ଯୋଡ଼ି ମାନ ସମରଣ
ପାଇବା ଦସ୍ତରେ ପଢ଼ଇ ଦେବ ।

ପଦମ— ସୟଦ୍ୟପି କୌଣସି ଯୋଜର କିମ୍ବା
ମାହାଲର ଭୂନତି ନିମିତ୍ତ କିମ୍ବା ସର ବଗିରୁ
ଇତ୍ୟାହ ସଙ୍କଳିତେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କର ଉପକାର
ନିମିତ୍ତ ଜମିଦାର ପ୍ରକାର ଯୋଜକୁ ବାଜେ-
ଯୁଦ୍ଧକର ନେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଦୁଇବ ଭେବେ
ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଅଦାଳତ ପ୍ରଜାକୁ ଉପ-
ଯତ୍ନ ନିର୍ମିତ ପୂରଣ ଦିଯାଇ ଜମିଦାରକୁ ଦକ୍ଷ
ସବୁ ଦିନ୍ୟ କରଇ ଦେବେ । କୌଣସି ଯୋଜ
କର୍ମରେ ଜମିଦାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ତହିଁର
ଜୟନ ସାଧନ କଲେ ଜମିଦାର ଏବଂ ପ୍ରକା
ନୟରେ ଯେପରି ନିଷ୍ଠାତି ହେବ ସେପରି ଅଧିକା
ଖଲଗୀ ପ୍ରକାର ଦେଶ ପଡ଼ିବ ।

ଏହି ସବୁ ନୂରଳ ପାଶୁଲିପିର ପ୍ରଥାନ
ଦିଲାକମଳ ଅଟଇ ଏବଂ ଏଥରୁ ପଞ୍ଚ ଦେଖା
ଯାଏ ସେ ବିଲୁଚର ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରମାନେ ଯେ-
ତୁ ଜମିଦାରର ଅଧିକାର ରଣ କରିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିମଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକାର
ଦେବାର ବିଧାନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବୁମା-
ନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରମାନେ ଦେବଳ ପ୍ରକାଶ
ପରି ସମ୍ମୁଦ୍ରିତ ତଳ ପତି ଜମିଦାରର
କରୁ କରୁ କରିବାକୁ କିଛିଲୁ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା କରି
ନାହାନ୍ତି । ଆମ୍ବୁମାନେ ଭରଷା କରୁ ଯେ
ବ୍ୟବସ୍ଥାକାର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସରାର ସତ୍ୟମାନେ
ଏହାର ଉପଯୁକ୍ତ ଜୀବ ଲାଭ କରିବେ ।

ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ବ୍ୟବସ୍ଥା

କଳିକାଳ ସୁଲବୁ ସୋଧାଇଛି ଉପରେ
ଏହି କେବୀଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଏହି
ବିଦ୍ୟାଲୟପୁସ୍ତକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକରଣମାନ ସୋ-
ଜାଇବାକାମିର ବନ୍ଦକାଳରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ
ଅଛି ଏହି ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ସୋଧାଇଛିର ସାଥୀ-

ସ୍ଵ ନମିତ୍ତ ମାସକୁ ପାଇଁଶରଟଙ୍ଗୀ ଦାନ କରନ୍ତି ।
ଇବାମାନ୍ ଲଂଘନ ଏବଂ ବଜାଳା ଭାଷା ପ୍ରସ୍ତର
ଏବଂ ସୁଲଭ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକରଣ କଲକହାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୋକାନରେ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାରୁ ସୁଲଭକୁ ସୋଧାଇଛିର ସାହାଯ୍ୟ
ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ପ୍ରଯୋଜନ ହେଉ ନାହିଁ ଏହି
ବିବେଚନାରେ ଏକସମ୍ବୂରେ ବଜାଳାର ଲେ-
ଫ୍ଲୁଲଶରିର୍ର ସୋଧାଇଛିକୁ ଭାବାଇ ଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ତହିଁରେ କେବେବି
ଅସୁରିଧା ଘଟଣା ହେବାରୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବ ପୁଣିର
ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମତ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ ବଜାଳ ପ୍ର-
ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲାନ୍ତି କି ସୁଲଭକୁ ସେଧାଇଛିକୁ
ଦିଆ ଯାଉଥିବା ମାନିକ ଟ ୫୦୦୯ ଟଙ୍କା ରେଦା
ମଧ୍ୟରୁ ଅଧେ ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟାର୍କ ଅର୍ଥାତ୍
ଟ ୨୫୦୯ ଟଙ୍କା ଓଡ଼ିଆ ହିନ୍ଦ ଶାନ୍ତାଳୀ ପ୍ରଭାବ
ଭାଷାର ଉନ୍ନତି ନମିତ୍ତ କର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଏ
ସମସ୍ତ ଭାଷାରେ ଅବଧ ଉଭ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତିର
ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତକ ହୋଇ ନାହିଁ ଅତିବି ଏମାନେ
ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହର ଯୋଗ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସୁଲଭକୁ ସୋଧାଇଛି ସେ
ଏ ପରିମାଣରେ ଏକାବେଳକେ ଉଦ୍‌ବାଧନ ଥିଲେ
ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ କହୁ ନ ପାରୁ ବରଂ ପ୍ରଥମ
ମାବସ୍ତାରେ ଉଛିଲ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତକ ସେହି ସୋ-
ଧାଇଛି ଯୋଗାଇ ଥିଲେ ଏଣିକି ଓଡ଼ିଶାରେ
ସହାଳୟମାନ ଶ୍ରାପନ ହେବାରୁ ସୋଧାଇଛିକୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷ୍ଟ ଭାଷା ପଢି ଯାଇଥିଲା । ସମ୍ମତ
କଥା ଏହି କି ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ ଯେଉଁ ଟ ୨୫୦୯ଟଙ୍କା
ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରସ୍ତକ ବୃଦ୍ଧି ନମିତ୍ତ ସୋଧାଇଛି
ତାରୁ ଅଲଗା କର ନେଇ ତହିଁର ବାବସା
ସୋଧାଇଛିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଉତ୍ସମ୍ଭବେ
ଗୁଲିପାରିବ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ କି ଏଥର କୌଣସି
ନୃତ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଇନ୍ତି ? ଛେଦିଲ ଶୁଣ
ଅଛୁଁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ନିୟମିତ
କମିଟୀରୁ ଜୀବନ ଇନ୍ଡୋପଟର ଉହିର
ସର୍ବାତ୍ମନ ଏବଂ ବାରୁ ଧ୍ୟାନମୋହନ ଆଗ୍ରହୀ
ଏବଂ ବାରୁ ମଧ୍ୟସୁଦନ ରାଣ୍ଡ ମେମର ଅଟନ୍ତି
ଏମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କି ତହିଁର କୌଣସି ନି
ଯମ ଆମ୍ବେମାନେ ପାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଗଜେଇ
ଇତ୍ୟାଦିରେ ପ୍ରଗରିତ ହେବାର ଦେଖି ନାହିଁ
ଏ ବିଷୟକୁ ଏବେ ଗେମାଯ୍ୟ ଉତ୍ସବାର
ଭାଷ୍ୟମ କିଛି ଆମ୍ବେମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ନାହିଁ
ସେ ଯାହା ହେଉ କମିଟୀ କେବଳ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତକ
ନିର୍ମାଣ କର ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତକ ଯୋଗା

ଇବାର ଭାର ସେ ସେମାନେ ନେବେ ଏମନ୍ତ
ଆନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ କାରଣ ତହୁଁ ସକାଗେ
ଗୋଟିଏ ସୁଚନ୍ଦ ଆପାର ଦରକାର ଓ ତାହା
ବନ୍ଦୟ ସାଧେଣ ଅଟଇ । ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ପୁସ୍ତକ ଯୋଗାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟଟି
ପୂଲବୁନ୍ଦ ସୋଧାଇଛି ହାତରେ ରହିବାର
ଉଚିତ କେବଳ କମିଟୀ ସେଉଁ ପୁସ୍ତକ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟାର ଉପଯୋଗୀ ବେଳି ନର୍ଦେଶ କରିବେ
ସୋଧାଇଛି ସେହି ପୁସ୍ତକମାନ ଯୋଗାଇବାର
ଭାର ନେବେ ଏବ ଜୀବ କରିବା ସେବାଇଟିର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ସୁବାରୁ ସେମାନେ ପେମନ୍ତ
ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିବେ ତେମନ୍ତ
ଆଉ କେହି କର ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଆମେମୁନେ ଦେଖ ଅଛଁ ଯେ ଗର କେ-
ଦେବ ବର୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ତେଆ ପୁସ୍ତକ
ସକାଶେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଧାରିଗୋପିକ ସୁଲୂପ
ଦାନ କରିଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଭାବା
ଦିଆ ଯାଉଥିଲୁ ତହିଁର ସଥୋଚିତ ଉପକାର
ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ପୁସ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ, ସଖା
ଏବଂ ତହିଁର ପୁନଃ ମୃଦୁଳକନ ବିଷୟରେ ଗ୍ରହ୍ଣ-
କାରଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ବହୁଅଛି ସୁତରଂ
ଲୋକେ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପୁସ୍ତକ ପାଇ ପାରୁ
ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ସମୟରେ ପୁସ୍ତକର
ଅଭିନ ବୋଧ କରୁଥାଇନ୍ତି । କାରଣ ଅନେକ
ସମୟରେ ଅଧିକ ବିକ୍ରୟ ହେବ କି ନାହିଁ ଏହି
ରୟରେ ଅଥବା ଅର୍ଥାତ୍ ବରେ ଅନେକ ଗର୍ହି-
କାର ଏକ ସଂମୁଦ୍ରର ପୁସ୍ତକ ଘେଷ ହୋଇ
ଗଲେ ଅନ୍ୟ ସଂମୁଦ୍ରର ବାହାର କରିବାକୁ
ଦ୍ୱାରା କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଘୋଷାଇଛି ହାତରେ
ସେବେ ପୁସ୍ତକ ଅଛି ତହିଁର ଅଭିନ କିମାତ
ଅନୁଭବ ଦୁଆର ନାହିଁ ଏବଂ ତହା ଅଛି ଅନ୍ତି
ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ ଦୃଥିର । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେ-
ତନାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସେହି ପୁସ୍ତକ ନମେତ
ପାରିଗୋପିକ ଦେବେ ତହିଁର କପି ରଜଟ
କଣି କେଇ ସୋଧାଇଛିଲୁ ଦେଲେ ଆରୁ
କୌଣସି ଅସୁବିଧା ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ନିରାକ୍ତ
ସେବେ ଗ୍ରହକାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ୟାମ କରିବାକୁ
ଇହା ନ କରେ ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏହି
ନିୟମ କରିପାରନ୍ତି କି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର
ମୂଲ୍ୟରେ ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ନ
ହେଲେ ପାରିଗୋପିକ ଦିଆ ଯିବ ନାହିଁ ।
ଏପରି ବିହୁ ନିୟମ ନ ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ-
ଙ୍କର ପାରିଗୋପିକ ଦାନକୁବାର ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ
ପାରାପୁଣ୍ଡିତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତାଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ଲଭି

ప్రార్థనలు

ସାପ୍ତାହିକସମାଦିପଣ୍ଡକା

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଭାର୍ତ୍ତ ରିଶ ମାହେ କୁଳ ସନ୍ଧି ୧୯୯୫ ମସିଥା । ମୁଁ ଅପାରି ବିଶ୍ଵ କି ସନ୍ଧି ୧୯୯୮ ସାଲ ଗଠିବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୨୯
ମଧ୍ୟସନ୍ଧାନ ଭାବମାପିଲ ଟ ୧୫୯

ପ୍ରକଳ୍ପ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳ ଏକାବେଳେକେ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ପୁଅମାଙ୍କ କଳ ପୂର୍ଣ୍ଣକର ଦେଲା । ଗତ
ଦୁଇ ସପ୍ତାବ୍ଦୀରୁ ବୃଷ୍ଟି ଶତ ନାହିଁ । ବିଲ ବାତି-
ରେ ପାଣି ଉଚାର ହୋଇ ଗୁରୁ ପରିବରେ ଭାବ
ଅସୁଧା କରିଥିଲା । ସବୁ ଦିଗରୁ ଅଜ ବୃଷ୍ଟିର
ପ୍ରକାଦ ଆସୁଥିଲା । ନମାମାନଙ୍କରେ ନୂତନ
ଜଳ ପତନିଲା ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରି କି ଶାନ୍ତି କରିଦିଲା
ନିମିତ୍ତ ମେଘ ନ ସମ୍ମାନେ ଭାବା ଦେଲେ
କଷ୍ଟକ କଥା । ଅନେକ ବର୍ଷ ତଳେ ଏପରି
ଆରେ ହୋଇଥିଲା ସେ ତର୍ଫେରେ ପଥର ପ୍ରକଳ୍ପ
ଭାବ ଅନ୍ତରୁ ଯୋଗିଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ଛାତି-
କର କି ଲଜ୍ଜା କଲ ବୁଝାଯାଉ ନାହିଁ ।

ଦାଉବେଟର ଜଳମାନକ ବେତନ ଉଣା
ହେବା ବିସ୍ତରେ ସେକଟର ଅବଶ୍ୟକ ନିୟମ
କରିଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍
ସନ ୧୮୯୫ ମସିବା ମର ମାସ ତା ୨୧ ରଖ
ଦେବାକୁ ନିୟମିତ୍ତ ହେବେ ସେହିମାନେ ଉଣା
ବେତନ ପାଇବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳକ
ର ବେତନ ଟ ୪୧୭୮ ୯ ଟଙ୍କା ଅଟେଇ ଦେଶ
ବିଲୁଗମ-ମଧ୍ୟରେ କିଛି ବାରକ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ
ଏଣିକି ଲାଗଇ ଜଳ ନିୟମିତ୍ତ ହେଲେ ସେ
ମାସରୁ ଟ ୩୭୦୦ ୯ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଲେବ
ହେଲେ ଟ ୧୫୦୦ ୯ ଟଙ୍କା ବେତନ ପାଇବ ।
ବିବିଲସରିବିଷୟ ଚିହ୍ନିତ କରିବିଲାର ବେତନ
ଘରରେ ଏହି ବିବିଶ୍ଵା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପେନ୍

ସନ୍ଦେଶ ନମିତ୍ର ଆପଣା ବେଳନ ଉପରେ
ଶତକରୁ ଟ ୪୯ଙ୍କା ଦେବାରୁ ମୁକ୍ତ ଦିଆ ଯାଇ
ଅଛି ।

ଗନ୍ଧ ବୁଧବାର ଏଠା ନିଷାମନଙ୍କରେ
ନୂତନ ଜଳ ପଡ଼ିଲା । ଏଥର ପ୍ରଥମ ବରି ପ୍ର-
ବଳରୂପେ ଅସି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ
ମହାନବାରେ ପ୍ରବଳ ବରିର ଫଳହୋଇ ଗଲା ।
ନିଷାମରେ ଘାସି ଅଧିକ ଦେବାରୁ ବାରକମାସ୍ତ୍ରରେ
ମହାକୁମାରୁ ମହାନବା ପଥର ବନ୍ଧର କବାଟ
ପରୁ ଫିଟାଇ ଦିଆ ଗଲା । ସେ ସମୟରେ ଅ-
ନେବ ଯାହା ଓ ଗାତ୍ର ପ୍ରଭାବ ନବା ମଧ୍ୟରେ
ଆଲେ ହଠାତ୍ କବାଟ ଫିଟାଇ ଦେବାରୁ ପ୍ରବଳ

ବେଗରେ ଜଳ ବହି ଯାଇ ଶିଗତ ଓ ଲୋକଙ୍କ
ଦସାଇ କେଇ ଗଲା । ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ସେ
କାହାର ପ୍ରାଣପତି ଆଗାତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଅନେକ ଲୋକ ଷତପତ୍ର ଓ କଞ୍ଚି ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବାରିକମାପ୍ତିର ମହକୁମା ଧୂର୍ବଳ
ଲୋକଙ୍କ ସାକଥାନ ନ କରି ଓ ନବୀ ଦୂରପାଖରେ
ପଦର୍ଥ ନ ରଖି ଏପରି କଲେ ବଢ଼ି ଦୂଃଖର
ବିଷୟ ଅଟଇ । ଏଥରେ ବିପରୀତାଧରେ ଅନିଷ୍ଟ
ହୋଇଥାଏ ଜିଲ୍ଲା ହାବିମଙ୍କୁ ତହିଁ ର ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରିବା ଉଚିତ ।

ଭାବନାଦର୍ଶଗୁଣ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ସେ ସି-
ଜୟ ଗ୍ରାମ କ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମିଣଙ୍କ

ହୋଇଥିବାର ଏଥିପୁଣେ ଅମେଳାନେ ଉଚ୍ଛିତେ
ପାଠ କରିଥିଲୁଁ ସେଠାରେ ଦୃଶ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ସମାଜ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହର
ଏକନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର ଦିନରେ ଅନେକ ଝାଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ସମ-
ବେତ ହୋଇ ଉପାସନା କରନ୍ତି । ଉଚ୍ଛିତେ
ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଆଉ ଦିଶ୍ୟେହି
ସମାଜ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଉପାସନକ
ଏହିମାନେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି
ସ୍ଥିମାନେ ସେଠାକୁ ଅସିଥିଲେ ସେମାନେ
ହାତୁଆଖା ନ ଥାର ବନ୍ଦୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଣିଶବ୍ଦି
ଦେଖିବ ତଥା ବୁଦ୍ଧା ବୈଦିକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲୋକ-
କର ଝାଙ୍ଗୁଷ୍ଠିଲେ ଏଥରୁ ଜାଣାଏ ଯେ ବି-
ଲେଖିବର ମୋଢ଼ସଳରେ ବ୍ରାହ୍ମ ଧର୍ମର ପ୍ରଗତ
ହେଉଥିଲା ଏହା ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଏଠାରେ ଶୈତଣସ୍ତ୍ରୀ ମହିଳାରେ ଗୋ-
ଛୁଟ ଭାଷ୍ଟ ଗୋକଦମା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋଷାର୍ଥୀ ।
ଜଣେ କାନୁନଗୋଲ ଭକ୍ତ ମହିଳାର ଅଧ୍ୟ-
ଲୁଙ୍କ ନାମରେ ନାଲଶ କରାଥିଲ ବି ଭାବାଠାରୁ
ଲାଖ ଦେବା ମାନସରେ ଅମଲମାନେ ଭାବାର
ଅନର୍ଥିକ ଦୁଇକତ କରୁଥାଇଲା ଏବଂ ଭାବାର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୋଷ ଦେଖାଇବାର ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ
କରାଯାଇଲା । ଶୈତଣସ୍ତ୍ରୀ ଏଲକାର ଅସ୍ତ୍ରର
ଭଦ୍ରସ୍ତ କାନୁନଗୋଲକ ପୋଗେ ଅନେକ
ଦୁଆଳ ଏବଂ ଦେଖାବ ନିକାଶ ନିମିତ୍ତ ସେମନେ
ସମୟରେ ସଦର ଅଫୀସରୁ ଛଲକ ଦେଇ

ଅସନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଥମ୍ପିମାନେ ଲାଜ
ନିଅନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଅଛି ।
ମୋକଦମା ଉଦ୍‌ବାଣୀ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ
ମହିମାର ଦୂରଜଣ ମୋହରର ଏବଂ ହେଉ
ବିରାମ ସମ୍ପଦେଶ୍ୱ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେତୁଷେଷ
ମହିମାରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଦେବାଶୀ
ତୃଷ୍ଣାଳ ଜତ୍ତାଦି ନାନା ଗୋଲଯୋଗର ବିଧା
ଶଖା ଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏପରି ମାମଲ୍ ଦେହ
କରି ନ ଥିଲା । ସମ୍ମର୍ତ୍ତବ ଥମ୍ପିମାନେ ଏହି
ଆଶା କରୁଁ କି ଏ ମୋକଦମାର କିନ୍ତୁ ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ ହେଉ । ନୂରନ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପାତ୍ର
ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସାହେବ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କରେଇବି ଗରମ
କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମୟେ ତାହାଙ୍କୁ ଯୁ-
ବରଦୟ ବୋଲି ପ୍ରଶଂସା କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଦେଖା ଯିବ ସେ ଏପରି ଗୁରୁତବ ବିଷୟରେ
କି ପରିମାଣରେ ଉଚିତ ସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ
ସମ୍ଭାବ ହେବେ ।

କାରୁଳରେ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରକଳନ ହେ-
ଲାଗି । କାନାରାରୁ ସମ୍ବାଦ ଥିଅଛି କି ଏହ
ମାସ ତାଙ୍କ ରଖିରେ ସରଦାର ମହିନାର ଦିନେକ
ଜୀବନ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଜିମସାହା କେତେ ଗତିର
ଦେଇଲୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱାସ ନଗରର ପୁରୁଣା କିଞ୍ଚାକୁ
ଅଧିକାର୍ତ୍ତ କଲେ । ସେଠାରୁ ଦୂରମାଇଲ ଅନ୍ତର
ନୂତନ କିଞ୍ଚାରେ ଅମୀରଙ୍କ ପଲଟନ ଥିଲେ ।
ଦିନେକ ଜୀବନଙ୍କ ଦେଇଲୁ ଗୋପନ ଭବରେ
ନୂତନ କିଞ୍ଚାକୁ ଅନ୍ତମଣ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା
କରି ରହିବୁ ସେଠାରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ
ଓ ପ୍ରାଣଭାଲରେ ସେମାନେ ଦେଖା ଯିବାରୁ
ବିଶ୍ୱାସ ରକ୍ଷକ ଗୁଲମହିନବ ଜୀବ ଦେଇଲୁ ସକଳ
କରି ଭାବାକୁ ସାମନା କଲେ । ଦୂରପାଦୀ
ପର୍ମାନ୍ତ ଘୋର ସୁନ୍ଦର ହେବା ଦୂରାରୁ ଦିନେକ
ଆନନ୍ଦ ଦେନା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଷ୍ଠ ଦୋଇ
ଶୁଦ୍ଧତିର ହୋଇ ଗଲେ ଏବଂ ଅମୀରଙ୍କ ଘୋ-
ଜିବାରମାନେ ବହୁକୁର ପର୍ମାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ
ସହିତ ନେଇ ଗଲେ । ଅମୀରଙ୍କ ଜୟଦୋ-
ଶଣ ନମୀରି କିନ୍ତୁ ରେ ଗୋ ୨୯ ଟା ଦେଇ
ଥିଲି ହୋଇଥିଲା । ଯାଉବ ଜୀବ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ
ରାତ୍ରି ଯାତ୍ରା କରିଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ନିଶ୍ଚଯ ସମ୍ବାଦ
ମିଳ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଯୁକ୍ତର ସକଳ ଆପ୍ରେ-
ଜନ କରୁଥିଲା ଏବଂ ସରଦାରମାନଙ୍କ ସଜେ
ଅମୀରଙ୍କ ଦିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ କରିବା ଆଶାରେ
ବୃଦ୍ଧାଜେ ଦୂର ଓ ପର୍ମାପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଅମୀର

ଅବଦୁରରହମାନ ଖାନ ମଧ୍ୟ କଲାରକୁ ଆସି-
ବାର ପୁର କରିଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଏହି ମାତ୍ର
ଗାଁ ରଖିରେ କାର୍ଯ୍ୟାବୁ ସାହା କରିଥିଲେ ।
ଏହି ସବୁ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଅଚକାଳ
ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲାଗିବ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନ
ବିଥା ଏଥିରେ ନିଷ୍ଠାତି ହୋଇ ଯିବ ।

ଅଳ୍ପରୁର ସବତୀନେଟ ଲଜ ଏବଂ ଡିକା-
ଲିକ୍ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମାମଲ ଦେବାର ଏବଂ
ଲଜ ସାହେବ କୈପିୟର ତଳକ କରିବାର
ସବତୀନେଟ ଲଜ ଖୋଲା କରସାରେ ଛାଲ-
ତାରେ ମମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥୁ
ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ସମ୍ମର ତହିଁ ସମ୍ମରରେ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁଁ ଯେ ସେ ମାମଲ ନିଷ୍ଠା
କାହିଁ । ଅଳ୍ପରୁର ଲଜ ଗ୍ରାମୀୟ
ମାଳ୍ପର୍ଦ୍ଦନ ମାହେବ ତଳା ବିଷୟ ହାଇକୋର୍ଟ-
କୁ ରିପୋର୍ଟ ଦିଅଥିଲା । କଣାଯାଏ ଯେ
ସବ୍ରଜ ମମାପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ବୋଲି
ଭାବାଦର ସବୁ ଦୋଷ ହୁଏ ଯିବାର ସେ
ବିବେଚନା କରି ନାହାନ୍ତି । ବରଂ ହାକିମ
ହୋଇ ମିଥିଲରେ ହଗଜା କରିବା ଏବଂ ସେ
ବିଷୟରେ ଉପର୍ଯ୍ୟ ଅବାଲରେ ଲାଇଶ
ହେବାରୁ ଆହା କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ଖୁବ ହୋଇ
ଆଗଣା ଦୋଷ ଖାକାର ଓ ମମାପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବା ସୁଦର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ ଏବଂ ଏପରି
ସେ ବନ୍ଦକ୍ରି କରେ ସେ ହାକିମ ପଦର ଯୋଗ୍ୟ
ଅଟଇ ବିଲା ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇ
ପାରେ । ହାଇକୋର୍ଟରୁ ଟବିଏ ଶାସନ ଦେଲେ
ଅତେବ ମୋଟିଷଳ ହାକିମଙ୍କର ଉପକାର
ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପବାଦ ବାହିକାରୁ ଅବଶଳ ହେଲୁଁ ସେ
ବାଲେଇରଇ ମିଛନ୍ତିପାଲିଟିରୁ ନିଷ୍ଠମ ହୋଇ-
ଥିଲୁ କି ସ୍ଵର୍ଗ ଏ ୧୯ ଆ ଭାରାରୁ ବେହି
ଦାଣିକୁ ବାଜଣା ବଜାଇ ବାହାରିବ ନାହିଁ ।
ବେଳ ଅଧିକା ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଗୁଡ଼ପୁଣୀ
ବାଜଣା ବଜାଇ ପାରେ । ଏଥିରେ ସେ ଜଗ-
ରବାସିଙ୍କର ଭାବ ଅନୁକିମା ଏବଂ ଅକାରଣ
ମନସ୍ତ୍ରୀୟ ହେବ ଏ କଥା ବୋଲିବା କାହାଲୁବା
ଆର୍ଦ୍ଦିର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ମିଛନ୍ତିପାଲି-
ଟିର ମେମରମାଳେ ବିଜୁ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶକ
କରି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଘାନେବଳ୍କ ଏହି ଅନାବଶ୍ୟକ
ଏବଂ ଶାଖାବଳୀ ଦିଗ୍ଭାସାଯର ପ୍ରସାରରେ

ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଲେ । ଏଥିରୁ କେବଳ ଏକବି
ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ଯେ ଶତ୍ୟମାନଙ୍କର ବିହୁ ମାତ୍ର
ସ୍ଥାନିକତା ବା ନିଷ୍ଠା ନାହିଁ କେବଳ ହାତ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଅଟୁନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁ ଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛମାନ-
ମାନଙ୍କ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ମଙ୍ଗଳ ବାର୍ଷିକ ବିଜା
ବାଜଗାରେ ନିଷ୍ଠାବ ହୋଇ ନ ପାରେ ଏହି
ସେପରି ବାଜଗାର ବାଜିବାରେ ସମ୍ମରଣ
ସୁଖ କାହାର ଆପଣି ନାହିଁ । ତେବେ ଏକମୁ
ନିୟମ ଦେବା ଅଭିନ୍ନ ଶୋତମାୟ ଉତ୍ସବ
ଅଟଇ ନଗରବାସିମାନେ କମିଶନର ସାହେବ-
କୀଠାରେ ଅବେଦନ କଲେ ଅବଶ୍ୟ ଘାରୀଥି
ପ୍ରକାଶକାର ପାଇବେ ଅବେଦ ତାହା କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ।

କଟକ ଶାସମହାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ।

ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ ଯେବେମୟ ଅଳ୍ପର୍ଥ ଏବଂ
ଅଭ୍ୟାଗ୍ନର ମୂଳ ହୋଇ ଅଛି ତାହା ଆମେ
ମାନେ ଧୂନ୍ତରୀନ ସବ୍ୟାଧାରଣକୁ ସମ୍ମାନରେ
ଦୂଷିତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ମାମଙ୍କ ମୋକଷମା-
ହାର କିମ୍ବା ରେବନ୍ତୁ ହାବିମମାନେ ତହୁର
ସବ୍ୟବା ଯଥାର୍ଥରୁପେ ଜାଣିପାରିବାକୁ ସମ୍ମାନ
ଦୋଷ ଥିଲା ତଥାର ଦୂଷଣର ବିଷମ୍ବନ୍ତରେ
ଏପରିକାର ଅଭ୍ୟାୟ ବନୋବସ୍ତୁରୁ ରହିବ ବର
ଅଭିନାନସାରେ ସାମା ବନୋବସ୍ତୁ ବିଶବାଲ
କୌଣସି ହାବିମର ସାହସ ହେଉ ଲାଗୁ ।
ଅଭ୍ୟର କଥା ବି ବୋଲିବା ଏ ପ୍ରଦେଶର
ସବୋତ ରେବନ୍ତୁ ହାବିମ କମିଶ୍ଵରବାଦେବ
କେତେବେଳ ଅପିଲରେ ଖାସମାହାଲର ପ୍ରତି
ଦାରମାନେ ଆପଣା ଅଧୀନସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ
ଦୂଷରେ ଦ୍ଵିପକାର ଅଭ୍ୟାୟର କରୁଅଛନ୍ତି
ତାହା ଅବଗତ ହୋଇ ସୁଦା ସେମାନଙ୍କର
ରକ୍ଷା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉପାୟ ସ୍ଥିର ନ ହେବ
ସେବେବେଳେ ସେମନ୍ତ ମଳକୁ ଅଗ୍ରଥମ୍
ଦେବେବେଳେ ଦେମନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି । ଯେହି
ଠାରେ ସରକାର ସ୍ଵୀଳ ସିମ୍ମା ପ୍ରକାଥମେ
ସେଠାରେ କମିଶ୍ଵରବାଦେବ ସେପରି କମ୍ବର
କଲେ ତାହା ଭାବଅପିନ ପ୍ରଭତି ଜମି କର-
ପୂରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛୁ । ସମ୍ମାନ
ଅଭ୍ୟାୟରେ ସିମ୍ମା ପ୍ରକାଶ ଥିବାପୁଣରେ ତେ
ଦିପର ବିର୍କର କର ଅଛନ୍ତି ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କ
ଜଣାଇ ଅଛୁ । ଏକଜଣ ପକ୍ଷାଦାର ଆପଣା ସିମ୍ମା
ପ୍ରକାଶ ଦୂଷରେ ସରକାର ଜମାର ଉଥିରା
ଝକଣା ଦିବି କଲ ପକ୍ଷା ତାହା ହେବାକୁ